

Gökhan Seyit Tan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.08.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

1 Saat ay

Aşk bir kumru gibi konar üzerime
Yıllarca aradığım zarif çizgiler güler
Bir selam gözyaşı olur çağlar
Neylersin geç kalmış bir uğraktır bu artık

Bir hayal bazen bir selam
İmkansız aramak zor olsa da
Bülbül ah sabretseydin
Gece gülerdi sonsuz parlaklığıyla

Aşk donar bir kar bulutu kürsüsünde
Acır sevgili kaçtığı anda bile
Yolumuz düşerse bir gün Ankara'ya
Ben seninle sadece 1 saat çay içmek isterdim.

Gökhan Seyit Tan

3 Ögüt

1 Erkek 2 Kadın
Bana tüm hayatın sırrını verenlerdi.

1 Erkek
Baktı imrendiğim suratlara
Onlara selam bile vermeyin dedi.

1 Kadın
Onlar mı diye gülümsedi
Çok iyi görüyorlar, yalnızca o diyebildi

Başka 1 Kadın
Yalanmış, her şey yalan...
Sadece oydu diyebildiği yaşının titreğiyle

Yıllar tüllerini serdi
bile çalı, yoncasından
1 Erkek çıktı karşıma ben söylemedimmiyle

Sonrası 1 Kadın
Duraksadı zılgıtlarından

Ve tarih defterini dürdü nice zekaya
Yalanlar bir kuyuymuş ben hayalken gördün mü
sözleriyle.

Son kadın yoktu.

Gökhan Seyit Tan

Abartı

Herkesin bir gün
ruhu çözülrde zincirlerinden
şaşar akli, yıldızlar sanır
ekinlerin dürüldüğü yokuşları

Sabredenler dalar gökkuşağına
gözlerinden mimler ter kokarak
seyrin mavisine yalvarışlar deme kalmadan.

Ya abartanlar,
kırar kanatlarını mahkum olduklarını bilerek
çakıltaşlarında nemlerini kaybedeceklerini

Ve bu yazgıdır düşer onların bilmedikleri
ıslak yapraklardan süzülen boyunlarına

Gökhan Seyit Tan

Acı

Bir anı kaldı senle yaşamadığım
Bir acı düştü seni anıyamadığım

Gökhan Seyit Tan

Acı ve Bilgi

Hazza satmak ne anlama gelir
varolan aslın közü
ısıtınca yüzünü mısır koçanlarıyla

Gerçek acı
söylemlerin yolunu içen
bilgiye satmakla bulur
keşfedilmemiş kurumların dağlanan çiylerinden teri,
bencilce bir kulenin zikrine yırtınarak
ve hatta mintanının değişmesinde kıvamının

İşte o var ya
İşte o, dünya nasıl görünürse güneşe
demet demet sarışınlar entarilerini çırpar
gibi süzülen,
Bir annenin hıçkırığının sütliman olduğu
ve rıhtımlara el savuranların
asıl ağıtlarının yükleri sırrına dayanırken
o tutulamayacak sorguların sancılarıdır

Bizim olmayacak kadar uzak
Ve bizim şaşamayacağımız kadar gerçek olan

Gökhan Seyit Tan

Acılarım

Acılarım uyanıyor yalnızlığımda
Anılarım duruyor sensizliğimde

Gökhan Seyit Tan

Acılarımız ve Biz

Sabredişimiz
bir gün döner diye öteler

Umudumuz
bir gün görünür diye aydınlıklar

Sevdalarımız
bir gün kopar diye yüreğimizin dillere

Suskunluğumuz
bir gün en büyük kavgayı yeneriz diye

Tutkularımız
bir gün yaratırız diye yontuları

Bekleriz son çığlığımız düşene dek

Gökhan Seyit Tan

Acıların

Acıların
senin defterlerindir
gizli yakalı çeyizlerde,
Tatsın tünelleri, sonsuzluğa
bir gün kavuşacağı günlere dek

Gökhan Seyit Tan

Açılan Hayaller

Sırdır güpe gündüz açar
sancıların şükrünü
Ve esirger yalanlar
mıntanların iliklerinden akan bağları

Düş seccadedir
Kıvrımında duanın zahmetini çeken
Zamansa inceden yayılır
Serzenişlerin boyunduruğunu hissetmeden

Bir gürz yamanır hayallere
Tutarsız olduğumuz esnemeler
Yakar bozkırın sarı sislerini de
Ve koşar gerdan kıran ince topuklardan

Yaşamsa perdelerimize koşulsuzdur
O ötelerde ezberini yıkanlara gülümseyen
bir endam yakan kızdır
inceden bir kar sızıntısı gibi

Gökhan Seyit Tan

Adamakıllı

Mallar nedense adamakıllı sayılırlar
Hele bir de rekabet çelengi boyunlarına takılırsa

Gökhan Seyit Tan

Adamını Bulmak

Bir hayal aranır
Sır ortağı kendini çözdüğünde
Kimildar nankörlerin baltası
Naçar kalmasın diye yongalar

Herkes bir sesle
adamını bulur kuytuların köşe başlarında
Aylalar boynun mintanıdır
Bu akşam üstüler

Doruklar kar yığınlarıyla
Benini tanımlar
Sırrın ışıltısı günbeyaz
Açığında sorgusuz sevgileri

Herkes bir düşünle
Kendini soyar adamını bulduğunda
Aylalar gönlün duvağıdır
Bu akşam üstüler

Gökhan Seyit Tan

Adamlık

Adamlık cesareti kalbinde
merhametle ölüme gülmendir,
Merdivenler sonsuzluğu arzularken
Sevgilim...

Gökhan Seyit Tan

Adamlık Sınavı

Çizgilerimizle yaşarız
Geçmişin tozunda kalan,
Bir anı düşer sevdalarımızın özüne
Ve toyluğumuzdur
bizim sınav kağıtlarımızı ütüleyen,
Ah bir merdiven dibinde bekleyişimiz
ondandır işte sevgilim,
Bir masanın zarfını tutabilmek umuduyla
Döneriz sonsuz gizemlerin
iplik söküklerinde.

Tutkularımızla yaşarız
Bu soysuz karanlık ezgilerin
yaprak dökmez mağaralarında.
Bir gün bir loşluk doğsun
Biz mum alevleriyle yükselelim diye
Bir gün, bir arzu doğsun sabahlarımıza
Biz adamlık sözünü tutalım işte.

Gökhan Seyit Tan

Adamlık Sınavı'na Dair

Adamlık sınavı
bir sırrın ucunda saklıdır.
Yürürsün, düşersin
Sonra boş verirsin, ne varsa.

-senin büyülü gömleğin
onlara bir şey ifade etmez çünkü-

-fırsatlar mı? o da,
sınav günü bir gün gelir diye bekler.-

Gökhan Seyit Tan

Adem

Adem ıkma sakın
in dehlizinden aşağılara
seni ağıracaklar
bir söz gerekecek
mavi dolunaya
ıkma sakın
kalbin derinliklerinden

Sen azımsanmayacak kadarsın
acı sele ulaşacak
Sen hakikat göğsüne
bir demir,
bir yontu
bahçe olacaksın

Adem
yakma sakın
kumullar sana taşacak
tuttuğun dal senin
kanınla gl bulacak
Buharınla ısınacak
Bileğinle tadacaksın

Aydınlığa çıkmak senin
biricik yasın olacak
Sanma sakın
kolay olacak
zehrini tattıka
Islak güneşin gerçek sesi
Sanma sakın
tütünlerin neşesi

Gökhan Seyit Tan

Adlar

Yapraklar adımı sorar umutsuzluğumda
Şarkılar susar senin yokluğunda

Gökhan Seyit Tan

Ağır Yolculuklar

Bir azık gerek bana
Hükümsüz yolculuklara çıkmak için
Bir yol esirgemesi
Çizgilerin yaşlı giyitlerinden

Çoktan geçti
Ö eski gülücüklerimiz
Esneyen kiblelerden döndü
Lüleli güzellerin etekleri

Eski yolsuzluklar
Kırbacını biledi namazgahlıklardan
Tutarsızdı ellerin kınaları
Asfaltlarımız boş kaldı
Biz kendimizi çözemediğimizden

Gökhan Seyit Tan

Ağladığım Sevdığım

Ben senin için neyim bilemem
Ben sana nasıl değerim anlayamam.
Gördüğüm bir şey varsa;
O da kurumuş bir yontuyum karşında,
Canlanmak isterim de hayaline, korkum var ki;
Nasıl kapılar kapanıyorsa bir bir
Senin için ağlamam yeter bana sevdiğim.

Gökhan Seyit Tan

Ağlamalarım

1

Ağlarım
dağların ince öğütlerinden
akan sızıntılar gibi

Bilirim
her hıçkırık sızı değildir
Bazen bir dişin utancı
perde olur budalalığa doğru

Hayaldir
konukluklarımızın cümle sözcükleri
Kadın yalandan akıtır
Erkek öylemi kıvrılıcığında

2

Ağlamaktır
tüm resmin cilvesi
Bir insanın sır dünyasını yere vuran

Koşar adımlarla
coşar ya beden.
gücü yeterse eğer
gözyaşı sızdır

O beden tezgahlığı
krizlerinde belirir
ve mih gibi kurulur yayvanlardan
ki eylemleriyle koşanlara sorulur
O, İlmini saklayanlara
Yani fikrinden toz toz avuçlayanlara

Gökhan Seyit Tan

Ağlayan Geceye

Geceye yakarır destilerin
çaldığı yalnızlıklar
Çörttenlerden bir şırıltı ağlar
pencerelerin mum alevlerine

Soytarılığa özenir bazen
namazgahlarımızdaki incelen kumullar
Bir düş pençesini büker
Susar karanlığın göğsüne

Geceye ışıldar
özlem yakan perdelerin kör dikişi
Yüzü askıya gömülmüştür
Simsiyah bir tufan kopar

Soytarılığa düşer bazen insan
sır kendini çözdüyse eğer
Sorgular bir dikiştir
Hep bir dorukta kar sanılsın diyerekten

Gökhan Seyit Tan

Ah Bir Gelsen

Şimdi git sevgilim
Uzanırcasınak bir boyuna
Doru bir tekmenin
sağanağında gör aynaları

Şimdi gelme sevgilim
Yalpalanan rafların akşam tütsüsü
Ankara sabahını çarpsın
Senin gözlerinden akan şimşeklerle

Şimdi unut sevgilim
Bu bozkır ayazında durulmuş
Uzletin kötürümlüğünün
Islak paltonun üzerindeki lekeleri

Şimdi gelsen bir sevgilim
Bir fincan aşığı umut
Aramıza diz çökse
Zil çalan eteklerinin o,
Boş durmaz bağ bozumlarında

Gökhan Seyit Tan

Akan Günler

Hızla akan zaman neyi anımsatır
Suskunlukla geçen günler
Neleri per bu yazlık gl bahçelerinde

Bilinmezlikle yaşarız
bu krdğmlerin naarında da
Bir Şey söyleyebilir mi
Bizden önce yolunu almışlar
bize tttrdkleri buharlardan geriye
Sanki yoklarmış gibi

Yalan bize aktarılanlar dersem yeri midir
hangi beden kendi olur
bu sırlı düşlerin açığında
Hangi dava kendini tutar
geç kalmış acıların ığlığında bir bilsem
Bilebilsem glşlerden geri kalanları
Güneşin Şarkısını tutanlardan eylesin Rabbim bizi
Haykırışlarımın son sözünde

Gökhan Seyit Tan

Akıllılar

Ne kadar akılla
Bir yağmur olsan gözlere;
O aklın önünde bir duvar
Pençesini örüyorsa eğer,
O, akıl
senin ve çevrenin utanç düşlerinin ayrılığı olur.

Gökhan Seyit Tan

Akraba

Küçük iyilikler onda bir zaman pürüzü
Büyük darbelere hazırlanan puslu bir damgadır

Gökhan Seyit Tan

Aksaray'da Ekecik Dağlıyım

Aksaray'da Ekecik Dağlıyım
Hiç bir söz uğramaz sözcüklerime
Hiç bir yalnızlık ta değmez anılarıma
Dolunayım sa anını bekler dikişlenmek için yare
Vaktim dolarsa yine parçalanırım ben
Aksaray'da Ekecik Dağlıyım

Gökhan Seyit Tan

Alacakaranlık Düşler

Özlemlerimizle yaşarız
bu pütürlü duvarlara sürtünerek
Kıp kızıl yas giyitleri
en hüznü şarkısını yazsa da

Tutarız günbegün yalnızlıkları
Coşkun seller misali,
Çelimsiz yakarışlar duldalarımızda
kanunların yalvarışı boş bir süzgeç çığığı
sanki gökyüzünde

Günahlarımızı avuçlarız
bu ötelenmiş baharlarımızda
Ağlarız her örselenmenin filizinde
çürük dişlerimiz de
kamaşır yenilginin kıvrımlarında

Çılgınca yaşarız tükettiğimiz ömrümüzü
Şilüetler yabancı gelmez artık
hangi alında ne çekiyorsa zehirleri
Biz soluduğumuz bataklığı biliyoruz deriz
bu tutarsız iklimlerin alacakaranlık düşkünüğünde

Gökhan Seyit Tan

Alaylardan Hayallere

Bir yağmur yağar
Ben bir düş bulutundayım
Nazik bir goncadan öte
Alay ederler sevdiğim
Kasırgalar ruhumu ada'sına gömerken

Bir don çözülür
Buzlar külçe külçe ağıtlar
Çimenler görünmez ıslaklığına soyunur
Alay ederler sevdiğim
Bilmezler ayaklarımı neler zincirler

Bir şenlik kurulur
Panayırlara sevgiler döşenir
Çadırlarda dumanlar seyir düşer seyrilir
Alay ederler sevdiğim
Senin selamına gözlerim çeşme düştüğü için.

-Sen bende bulutlara eğilen bir kuş,
ben sende yaralı bir şahin,
onlara ben düşkün bir serseriyim-

Gökhan Seyit Tan

Aldanma

Aldatıldık
Gölgelerde serinlemek varken
Ve kandık
Bir göz eğişi
ensemizi okşar okşamışlardan

Tuttular bizi
Gülücük demetli öpücükleriyle
Bizse yüzümüzü serdik
Kaldırımlar bana bakışla üzülürken

Geçit geçip geçtik
yorgun bir tay gibi düşmüşlüğümüzden
rüyaydı bize anlatılan masallar
Ense başımıza yelelerimiz uzanmışken

-Anladık, yıldırdık, sonrası yenilmiştik
Aynada görülen yalanlara-

Gökhan Seyit Tan

Amaçlar ve Hatalar

Herkesin hataları bir değil ne çok olur
yalvaran kumullarla öpüşen,
Ama safların beyaz burçlardan çınlar
yıkılası yuvaları.
Kötülerin ise hataları
amaçların köküne kazınmıştır
kuyuları maviliği üşüten

Ve herkesin bir kini vardır
kıblesi şaşsa da bilinen,
İyiler susar son gömleğine uzanana dek
kötülerin ise susu
anına imzasını çekmektir bir hevesle
ve mecburdurlar tozlarındaki killeri
önceden anlamını sürebilenlere

Gökhan Seyit Tan

Amaçlarımız

Hedeflerimiz ayrıksıydı
köklerinden biçilen otlar nasıl boynunu bükerse
Ama aynı atla ip salıp gülerlerdi
omuzlarına yükledikleri ekmeklerin
yalnız kendilerine nasip olduğunu zannederek.
Amaçımız anlamların yellerine mintanımızı uçurmaktı
İzlerinde her adım durakalmış gibi koşan,
Onların ise düşleri sabit bir menzile ulaşmaktı gönüllerince

Sonra onlar yufkamızı tek bir yokuşun çuhasına
düğüm düğüm elediler
biz istemesekte
Ve biz anlamlara kavuştuğumuzda
onlar hala gülümsüyorlardı her nedense
Amaçlarına çizilen tek anlamları
şehvetin kılçığında parayı okşamaktı bıçkın seferlerinde
ben ise bunu gözyaşlarımın bilinmezliğinde sora sora kavradım

Her sorgum bir acıya nal
taşıyamadığımı anladım

Gökhan Seyit Tan

An ve Zaman

An susar
Zaman konuşur
Bir tutam özgürlüğünce

An tozdur
Zaman tortu
Bir yüksün kiblelerince

An hayaldir
Zaman gerçek
Bir yüz sözlerince

Ve an öğütür
Zaman bakar şaşmadan
Nasıllığına susaraktan

Gökhan Seyit Tan

Anı Yaşamak

Anı yaşamak gerek
bu sahte olağan işlerin
acılarla dolu yüzsüzlüğünde

Anı bilmek
gereksiz kaygıları atmaktır
bir şal gibi,
nasıl eski hınç
dikiş tutmazsa,
an ki kendimize bulduğumuz
en güzel yakarıştır
bu biteviye yokuşların
hükmünü yazan akşamüstülerde

Bu biteviye yokuşlar bizi sorguladıysa eğer

Gökhan Seyit Tan

Anılar

Anılar kuşatır içimizi
Anılardır algımızı törpüleyen kırık düşlerimiz

Gökhan Seyit Tan

Anılar Köprüsü

Anılar köprüsünden
tutunamıyorum

Kayıyor yıldızlar
Ben karanlığa söz geçiremiyorum

Hatıralar öyle berrak ki
Daha dün bir bıçak yarası.

Anılar köprüsünde
bir battal

Ben içini yeni okuyorum

Gökhan Seyit Tan

Anılar ve Kibir

Anılardır köprüsünü kuran
Kibirdir basamakları yükselten

Gökhan Seyit Tan

An'ın Zamanı

Zaman aniden susar
Sahipsizdir o
Şimşek çakar göğsüne
Bir yolsuzluk kopar bağcıklarından

Zaman ansızın ısıtmaz
güneş an'a bulandığından
Çünkü acı sahibini arar
dakikalar nefesini tükettiğinden
Tutarsızdır ekinlerin dürülüşünde

Zaman bir iklimdir
Sonsuzca ulaşılamayana akan
Sebepsizce kıvrılamayan
Vurgun yemişçesine

Gökhan Seyit Tan

An'ın Zamanı 2

Zaman gündür
bir intikam esenliği çarparcasına
Gül beyaz çehrelerden eser
sazın son teli vurana dek

Zaman öyle ki; ıssızdır
tutarsız sebeplerin
yontusuna bulanmış
Kırmızı atlastan sahralara özenik
Bir tutam elbisedir o

Ve zaman sevgisini arar
bu bitimsiz özlem sağanağında
bacalar lülelerini okşar
Yılların tükenmiş kutlu yarınlarında

O kutlu yarınlar bizi bir tutam
merhaba ile sorarlarsa eğer

Gökhan Seyit Tan

Anlamanın Hüzünü

Bir kişi benim yanıma
Bir kişi senin yanına
sokuldu inceden
onu saklayamam

Benim ki hoş bir bülten sundu
Yüreğimin çivili yorganına

Sonra bir söz eritti
Sildi ruhumu

Senin ki ne dedi bilemiyorum
Ama siz çıkana kadar
Dışarıda beklediğimi anımsıyorum

Sonrası mı
Ben başım eğik
gidiyordum
Konuşamadığımı bilerek
yine meyhanelere

Gökhan Seyit Tan

Anlamlar

Anlamlar çağırıyor sızısını
Anlamlardır onların duyamayacağı korkuları

Gökhan Seyit Tan

Anlamsız alımlar

Alçak gönüllü olmak için
Diken diken olduğumuz gibi
Taşarız bize kendini soyan kiblemizden

Bir namus bekçiliği koşarız
Divanların içinden geçtiğimiz
görünen aynalarda

Gülüşlerin anlamı hançerdir bazen
El verdiğimiz kanavieler ile

Nedense değersizdir alımlar
Biz ona alım satmadığımız içinler

Gökhan Seyit Tan

Anlaşılmanın Sevinci

Bir şey yıkıyordu duvarları

Sen koşuyordun gülen demetlerinle
Ben bakıyordum zamanın tozlu raflarından

Sen anlıyordun fikrimin zemherisini
Ben tadiyordum senin dillerinden akan sözleri

Ey sevdiğim! sen bir ustaydın: Duvarlarımı ören

O, nazlı parmakların da var ya:
Beni alıp, götürüyordu hayallerin küllük kuşağına.

Sen bir saygıydın, benim korkusuz keplerime

Bense anlıyordum senin olmayacağını çimenlerde,
seninle varolduğum pencereleri.

Keşke herkes gözyaşını çekseydi ya:
bu an'lara desem,
bulunmaz sırdır,
anlaşılmanın tadının kıvancı,
herkes bilemez anlayışın, anlamlarının çözümünü

Artık ben koşarım sevincimlen
sensiz yeni güne, yeni günlere,
kurtulduğum bağlarımdan
ne var, ne dökülmüşse yukarılardan.

-seninle olmak güzelliğın tomurcuğı olsa da
yine de bazı duygular uzaktan bir yaz yağmurunda yürümek gibi şirindir-

Gökhan Seyit Tan

Anlaşılmazlığın Derinliği

Anlaşılmazlığın derinliğinde buldum yalnızlığımı
Boş boğazların tutkusunda devşirdim sessizliğimi

Gökhan Seyit Tan

Anlatılamayacak Sevgiliye ivilenmek

Anlatamıyorum seni
bir bilsen koşturduğum sazlıklardan,
Hissettiğim gülüşün
Neyi çağırıştırır
onu da bilmem mümkün değilken

Susuyorum, derinliklerden soluduğum
sessiz berrak tenlerini
her görgü görüşümden
diyebileceğim vakitler çoktan geçmişse

Ah neyi söyleyebilirim
Keçiören bir bülbül olmuş
Bir usul uzansam
ve ağırlansam sessiz esen konukluğumdan

Yüreciğim kopmak istiyor
Hem de dört nala
Senin beyninden kalbine
yaydan düşüp çivilenmek için.

Gökhan Seyit Tan

Aramalarımız

Aramalarımızı yitirdik
Bu baykuş yollu gün batımlarında

Her sabah bir zamanın başlangıcıdır
Bir ölünün dirilişine giden yolculuklarda ya

Aramalarımızda koştuk geç kalmış anıların
her açan bağ bozumlarında

Atlarız hiçsiz taşan destilerin
yaz akşamları gibi susuz bozkırlarına

Bilemeyiz gece hangi şarkıyı söyler
Sızlayan yaralarımız her mintan deliğini ıslattığında

Aramalarımızda kayboluruz
Bu, sahte yaşamlar tülbentini çekince

Biz bir kuşun sesiyiz
Vahşi bir doğada yalnız kalmış mahpuslar gibi ömrümüz

Gökhan Seyit Tan

Arılanmak İsterken

Ne kadar arılanmak istedik
O kadar leke sürüldü yüzümüze.
İstemediğimiz renklerin tohumuydu onlara
Bu bize buladıkları hayaller,
Ve sebepsiz yaralarımız hırçın maskelere takıldı
çözemediğimiz düşlerin güneşinde her nedense.
Bir o kadar yalnız kaldığımız zamanlarda
Benliğimize sürülen tozlardı
toprakların susuzluğunda
körpe kalan dudaklarımızdan süzülen

Biz onlara yol verdik
Onlarda lekeyi umursamayanlardı zaten
Cılız kaldığımız anlarda bizi vuran
anları çözümlemek olanların

Gökhan Seyit Tan

Arkadaş

Bir zaman gelir
toz bulut olur günyüzü

Bir an çalar saatini
kumlar yörüngeye evrilir

Bir zlem başakları soyar
Açlık sorumsuzluğu sömürür

Bir arkadaş ölümdür bazen
Sahte dostluklar gerçeği telediye eğer

Gökhan Seyit Tan

Arsız Yüzlere

Kalbim iner
bir perdeden
bir mum gibi
Yüzüm eğilmiş
başlara bir kan tutar

Sızılar içten
bir kıvılcımdır
arsız yüzler görününce
Bir ok saplar
anıların
çeyizlerinden çıkan
gün görmemiş dantelleri

Kalbim iner
bir kardan
bir don gibi
yüzüm ışımış
başlara bir yüksük sunar

Dipsiz bir kuyudur
İnsanın yaşlı giyitleri
bir yontuyu serer
kapımın yalvaran yokuşlarına

Kalbim iner
doruklardan bir çığ gibi
yeryüzü kara bir zincirdir
arsız yüzler görününce

Gökhan Seyit Tan

Arzulanan Sevgiliye

Sigaramı ütülerdin
Bir demet tütsü ile
Nerde seni görsem bir
Kaçardım acabaların sorgularından

Sahici bir kuş olurdun
Uçardın saçlarımın bağlarından
Orada hayal kurardım
Seni görmem yeterken

Bir göz ucun vardı
Hem de anlamlı bir arzu
Askıya asardı boynumu
Paltomda bir leke üşür iken

Yaklaşınca eteklerin
Düşerdim kurduğum salıngaçtan
Hayat açardı avucunu
Sen kavuşamayacaksın
o ince bileklere; neden sen

Gökhan Seyit Tan

Asaletini Yitirmiş Dünya

Düşmek istemezdim...

Kaldırımlara uzanan dirseklerin
omuz diplerine özenerekten.

Düşkün kalmazdım
o sebepler...

Güvensiz bir avluda
yitik vurgular
beni yakıp, yakalamışlığından.

Evet...

Çaresizlik bir umuttur
Gündoğumunu bekleyene dek süregiden.

Biz istemesekte
Güneşin yontuları iz düşürecek

asaletini yitirmiş
deryaların kirli rüyalarında...

Gökhan Seyit Tan

Asıllar

Şarlattanlar hep gökyüzündedir şakır şarkısını
Asıllar toprağa dayanıp gökyüzüne şaşmıştır

Gökhan Seyit Tan

Aşk Bültenleri

Bazen çocukluğuma inerim
Şımartılmış bir düştene arta
sündüğüm mağaranın sessizliği ürkütür diyerekten,
Bazen de sorgusuz yarınları düşlerim
Sanki bir an, can çıkmayacak gibi

Hep yanarız, yazarız
Aşk bültenleri dokunduğunda yanağımıza
Ama sormayız bu kıvılcımdan
hangi giz kendini pusmuş sarmalamıştır da

Ah düşeriz, düşünürüz
Bir gün çıksa sevdiğimiz karşımıza diye
açsak beraberce kalbimizden taşan
dizginlenemez doru taylorları

bir hissim çekse bizi
o çağlayanların ışıltılı bahçelerine

Gökhan Seyit Tan

Aşk Dediğin

Aşk dediğin nedir?
Kıvılcımlanırsın onu anımsatan her şeye
Bir yıkıntı duyarsın sonra
Ürperti geçir çatıları üşüten dumanlardan

Aşk dediğin ne acıdır.
Kırılırsın ruhun denizinden içtiğinde
Bir saydam kase dökülür
Cam kırıkları ayaklarını kesmiştir

Aşk bir mabede gömüt yaşatır

Gökhan Seyit Tan

Aşk Nedir?

Aşk nedir bilebilir misiniz hiç?

Nasıl ağlar insan
en komik filmlerde bile

Bir yıkık duvarı beklersin
Sesinin teyelleri gelecek
Yüzünün narin keleşi uçacak diyerek

Olmayacak düşlerin çatısı
yanmasın dişlerinden
Gördükçe hayatın tuvallerini
onlara saçma bir buket taşırsın
anlarlar, gülerler, düşünmezler

Aşk nedir anlayabilir misiniz siz?

Sevdiğin korkuların
Amacın cesaretin olur

Sense düşünmekten roman sahnesisin
zaten...

Gökhan Seyit Tan

Aşk Sonsuzdur

Bir dūş bođar
beynimi,
Bir ince sızı alır
dağların kar beyazına

Yüce doruklar
ne denli beyazsa
o kadar soğuktur bedeni
iskeleti dūşmüő
bir kartalın

Bir saç dolandır
boynuma
imrenirim öptüğüm
hayal gömleğinden dökülen
topuklara

O ince topuklar
Ne denli derinse
Benim sızılarım da
iğer o şırıl
mağaraları

Bir saç bir doruğa eğilir
bu akşam üstüler
geceye imrenir
tellerden kopan rüzgarlar da

Aşk sonsuzdur
bu çetin
kubbelerin kandillerinde

Gökhan Seyit Tan

Aşk ve Hakikat

Mutluluğumu yitirdim hakikate erebilmek için
Seni ise kaybettim kırmızı yaşmakları anlayabilmek için

Gökhan Seyit Tan

Aşk Yalnızlıktan Sorulur

Yalnızlığı tutabilir misiniz hiç
Çırlı çıplaklığın vermişliğinden soyut

Sevdaya yaranabilir misiniz sonsuza dek
Sonlu göçler sizi kuşattığı vakitler

Zamanı bilebilir misiniz yokuşlardan uzak
Çöllerden akan kervanlar dururlarsa yarınlardan

Ve aşkı soyabilir misiniz ağlayarak
Gözyaşları avuç içlerinizi yaralamışsa eğer

Gökhan Seyit Tan

Aşkı Aramak Nasılsa

Aşkı bula aradık
Parayı gösterdiler bize

Ötelere bir selam uçtuk
Islıkladılar durduk bir eda

Derinlerden bir şarap içtik
Uyandıığımızda bir mezbahaydı köşemiz

Düşün düşün düşündük
Arkamızı döndüğümüzde gülüşler alaylardandı

Bunu bile bilemedik.

Gökhan Seyit Tan

Aşkın Adı Özlem

Tutulmuş tutuşmuşum
Ellerim üşüyor
Bir mum gibi eğil
Parmaklarımın yüksüğüne

Hangi an görür görsem
Ütülü askılarını
Bağcıklarım kopar
Dizlerim düşer sabahın temizliğine

Dokunsam donsam
İnce bileklerinin değdiği gün
Sarı sisler konsa bir türlü
Esmer gamzelerinin damlasına

Gözyaşlarına bir yüz sürsem
Gelip geçen zamana inat
Tanıyıp sarsam kalbini de
Asırların özlemi sönse rüzgarlardan
esen bilinmezliklerin düşünden
arta ne kaldıysa.

Gökhan Seyit Tan

Aşkın Anlamı

Aşk bana boynundaki ıslakla
yüreğinde anıları boğazlayıp
İki güğümle açtı
Sahanlığın kapkara bulutlarda mabedini

Biri anlamsızdı.
Cezbeli sıcak bir titremeyeyle
hıçkırın ırmaklarımın
gün yüzünü kımıl kımıl kızartan

Diğeri anlamsız bir sisti.
İşareti ıslıklardan
Durgun, duru bir süzüşün
Mırıldanan o biçim türküsünde sararan

Sonra algılar çoğalttı kuyuları
Suallerin sonu gelmez gök sancısı
durdu ve seslendi kısık çehre yağmurlu gömleğine:

Sen kristal küre altında dans ederken
Ey şaşkın!
İkiside kükremende boş bir rüya
ve
saat kurumlarında kitapları soyduğun
çamurun yontusuydu

Gökhan Seyit Tan

Aşkın Çağrışımı

Aşk neyi çağrıştırır
Bu bilmecemsi yalnızlıkların kırık yenlerinde
Hangi küskün küheylanın
Doru koşuşunu izler sabahlar

Bir masumiyet buğusu süsler pervazları
Çeyizlik kızlar gömer sandıklara da
Çatılar üşür, üşütür öksürük yangınınca

Aşk neyi duyumsar
Bu çarşaf kokan düşlerin sultalarında
Yakamoz mavilikler taşar, taşkın sandallarından
Uzanmaz, uzanamaz yürekler
bir sarhoş gönül kalıncaya dek

Gökhan Seyit Tan

Aşkın Derinliği'ne

Derinliğine bir şaraptır aşk
Yıkar gönlün çatılarını
İs bulutu kış gecelerini sarar

Derinliğine bir mağaradır aşk
Susuz bekleyişimiz neçe evlere
Bir duvar dibi yakarışına benzer

Derinliğine bir özlemle
şifresine sürgündür aşk.
Çözülemez masallar
Kim bilir neleri anımsatır
Bir sandığın gün görmemiş çeyizlerine

Hep biz mi? der
kuyusundan çıkan Yusufçuk
Sen kendini aynada hayal ettin mi?
sorgusu anlamsızlığa soyunur
Çünkü aşk bir bakışa sözsüz uyanır
Belgesi yolsuzluğa gömülü
olduğu içinler.

Gökhan Seyit Tan

Aşkın Dolu Rüzgarı

Aşkın dolu rüzgarı
eser kıvamından ötelere
Ateşli bir yaz akşamından arta
usulca açar kelebekler

Yüzlerin külrengi bulutu
hangi dağarcığı çağırır
Bu meneviş kokulu
pencere kenarlarında

Aşkın dolu rüzgarı
yitik bir kıyamet uçurur
Gündüzlerin soluyan meltemine
ve taşkındır
bu tutarsız yaz fenerleri
gün açıp gün kapayınca

Gökhan Seyit Tan

Aşkın Gücü

Aşkın boyunbağı
kanımı ayaklarıma düşürür,
Bir hüznün kaplar yüreği
Ama sevinç doruklarını yaşar
çöllerle kaplanmış karlarda

Aşkın sağanağı
Bir kaldırım düşüdür
Her üşüyen elin yenine koşması gibi
Islaklık bir özlemi yaşatır
Sonra hastalık zilini çalar

Aşk bir ürküntüdür bazen
kılıcı boynunda hissettiğin
Bazende cesarettir
Pehlivanların karşısında
çıplak dans ettiğin

Aşkın kaçısı
kanmasından kolaydır sonuçta
korku, sevgilinin yüzünde esrardır
kaçmak en kolayından serzeniş.

Gökhan Seyit Tan

Aşkın Kördüğümü

Hep sözcüklerimiz uğraksız varetmez mi bizi
Ve hep aynı düşlerin yarattığı yaramazlıklar
Anlıyabilen köşkün yontusuna misal
Yılgınlığın öksünü okşayan ve kuran

Bazen güler ansızın bir okşayış
Anlarsın ama söz onun açkısıdır ve
Anlarsın onun salıncağı kanat vuramaz
Çiy damlaları bizi süzgülere erittiği zaman

Yokuşlar hep aynı yeri diler
Seni kazanacakken ah bir dal bakış
Şimdi göklere çivi çakmam boş heveste
Acısı gün içinde bir ben ıslak simlerini içer

Gökhan Seyit Tan

Aşkın Saygınlığı

Aşkım
Ne denli
esintileri gövertir
yaz akşamlarından ağrı ağrıyla.
Anlamayanlara
uçuk bir mevsim çarpıntısından
ah dedirtircesine
bir kızamık yarası...

Susmamız
Korkumuzdan mıydı sizce?
Sözcükleriniz bize uğrayamaz.
Çünkü, biliriz miğferlerin delik kıvrımlarını
ve onlardan dökülen
saçaklı şarkıcıları
hem de...

Siz ey
Yüksekten uçan sandallar
(siğ göllerde yüzecekken)
susmamız sevdamıza saygımız
düşmemizse efendiliğimizdendir
Bunu bilerseniz
Ah içimizde gezen
Neleri anlatanları

Gökhan Seyit Tan

Aşkın Saygısı

Yasalar bir korunaktır
Bataklığın dansı kendini kurumlayınca

Sevda bir sunuştur
Anlayışın gülüşü kendini şakıdığından

İçtenlik bir şaşıştır
Dışlerin acabalarından diller konuşunca

Ve aşk bir muhabbettir
Tüm günyüzleri kendini ısıyla serdiğinden

Gökhan Seyit Tan

Aşkın Suçu

Seni uzaktan sevmek
Yakından korumak isterdim sevgilim
Kirpiklerinde tüllenen halelerine inat.

Sen bir güneşsin
yanarım tutunursam yaslı söğütlerine
Bakışın ya onlar; süzülünce ince bir fidandır
su ister köklerin korunmak için.

Sen uzaksın
yaktığın sislerin ucundan sevgilim
Bir gün tan yağmuru sabahı süpürse
Yalnız sen yalnız sen düşsen
bir bülbül gibi dilimin göz bebeğine.

Seni uzaktan sevmek
Umutsuz bir ağacın gölgesi olduğu içindir sevgilim
Ondan kıpırdayamaz dudaklarım
Pembeliğini her gördüğüm vakitler

Zahmet sarmaşık yosun tutmuş
Seni uzaktan sevmek acının tuzudur.

Gökhan Seyit Tan

Ay Gibi Parlak Kırmızı Tlbentler

Ay gibi parlak kırmızı tlbentler
İzliyor canavarlar esmer incilerin toprağı serişini
Aldanışın rüzgarları benliğimi savururken
Pervazların hıçkırışı mintanımın düğmelerinden
Hişimla küser yağız konukluklara

Bir yıldız iner ayçiçeklerine
Senin kumlarına düşerken gözlerime ilişen
Sarı bir filiz
Toprağı ıslatır fenerler şten entarilerinle

Ay gibi parlak kırmızı tlbentler
Gülüşün ki alaycıdır çocuksu kadınlığının
Diz st gönlümü gömdüğüm musalla taşı
Glmsetir her nedense karşılıklı dşmanımızla
İçten içe ezgilerimiz kalbimizle buluştuğu an
Zaman süpürür köpüklerin yaşlarını
Zaman ipek tuvallere kardeş izecekken bizleri

Bir sisten perde iner yeşil balkonlara
Yorganlar ıslatır orada kara kızın dut kurusunu
Ve cesaret umutsuzdur mağaraların
güneşi alçaltan körpe kanatlarına

Ay gibi parlak kırmızı tlbentler
Aydınlığı haykırıp doğurur ya
gtler taşkın sandıkları taşımaz olur
Ve kapı önünde şımarık ocuk
Bedelini tozlar eridiği gün anlar durur

Gökhan Seyit Tan

Ayrılıklarım

Sevdamı düşledim sonsuzluk tufanında
Hep ayrılıklar düştü benim abartan nefsimden dolayı

Gökhan Seyit Tan

Babam,kökler,sözler

Babam hikmetti
Hikmet kök
Ama nar değildi sözcüklerine
Nar bambaşkaydı köklerden

Babam türküsüydü kuzuların
Kuzuların ardı zamanı anlatır ya
önü ise efendisidir kibrin
Babam yıllanmış kokuları duyardı balkonlarımızda
o, sessizdi bilgeliğin köküne
Kuzuların neslini her bilen gibi

Babam sonsuzdu
biz baktığımızda yapraklara
göremezdik bulvarların ıslığını
kökler ise konuşamayandı
Ta musalla
soğukluğunu ıslatana dek
Yeryüzü cenneti anı koşturduğu demden yukarı.

.....
Babam sözsüzdü
musalla ıslak
hikmet kelimesiz.

Gökhan Seyit Tan

Bahar Gelir

Bahar gelir
Her Şey bir yalana bağlanır
Açar gündüz karanlığı
görünür yaldızlı inciler

Acı mintana bulaşır
Lekeler lülelerden çıkamaz
bir türlü

Zaman mevsimine küser
yalnızlık yolsuzluğa soyunur
Dünya kurulalı beri

Bahar uçar enginden
Yine evler kapısını kapatır
Bacalar ağlar yoksulluktan
O yoksulluk hıçkırık tutmaz bilinir

Gökhan Seyit Tan

Bakışlarım

Ağladığımda sesimi duyurmak bana yasaktı
Bakışlarımda ise renklerin düğümü çizgisini çekmişti

Gökhan Seyit Tan

Bana Bir Lisan Ver

Bana bir insan ver
elleri nasırlaşmış
kalbi ise yaprak liflerine kurulmuş

Bana bir lisan ver
Yüreği pranga görmüş
dilleri şaşmış renklere
hangi uçuk yırtmışsa gömleğini

Bana bir düşün ver
bağ bozumlarını kırpmış
O, yalnızlığı süzmüş dillere

Ve bir kömür gör
ansızın yanan
dağlanmış gönüllerin
zahmete sığmaz yüzlerine

Gökhan Seyit Tan

Bana Bir Umut Çiz

Bana bir umut çiz
Rengi mavi olsun

Bana çiy düşür
Toprak tunca dönsün

Bana bir zırh ör
Kötülük çarpıp düşsün

Ve bana bir sevda sun
Tüm topuklar karları ısıtsın

Gökhan Seyit Tan

Başarı

Başarı sırdır bilinen
Alçak gönüllülüğün sırtında ulaşılmazlık erdem

Gökhan Seyit Tan

Başarının Sırrı

Başarının anahtarını sordum dervişlerden
Dönüp gülerek dediler ansızın ağlayarak:

Sırrını gömmendir yüreğinin dipsiz kuyularına
Beklememektir çoğunluğun yüzsüz kararlarından hiç bir şey
Bir de korkusuzluktur tilkilerin dişlerini avucuna almış gözlerinden.

Sonra soğuk adımlarımla kaldırımların camdan tüyelerine düştüm
Yalnızdım olabildiğince yalnız
Şimdi anladım başarı yalnızlığa göz kırpmaktı.

Gökhan Seyit Tan

Başka Bir Gün

Bir başka ana kalsın
Uçurtmaların raksettiği o mekanlar

Bir başka kollar sarsın
Adında tüten gülüşlerin sandaletlerini

Ve bir başka tırnaklar yesin
İnce parmaklarından dökülen incileri

Hayattır bu sevgilim
Hiç bir tutam konamaz bağlarına

Sevda yarına düşer
Bazen olmayacak sonların parçaladığı

Bazende sırtır durmaksızın
Yolların kesiştiği kavşaklara

Gökhan Seyit Tan

Batalıktan Bir Gül ıkarmak

Direnifim bir kuytuya elenk doſer
Sozsuzlugumden kıvrılan imrenik zamana

Batalığım yuzsuzlugunu koz keser
Taſar kirleri, guneſ supurur ellerim

Yalnızlığım bir buluttur orter yıldızları
Koynumda taſıdıđım sere serpe acılarımdan

Ve batalıktan bir gul çıkaramam
unku her tohum yalnız kendine yonelikir
duſuncelerin incisinden yanan bağcıklarımdan

Gokhan Seyit Tan

Batalıktan Nasıl Bir Gül Çıkarırsın

Batalıktan nasıl bir gül çıkarırsın
Elleri kendi yüreğine değmediyse eğer

Yapraklara neden çiy düşüremezsın
Tuttuğun damlalar sendeyse aman

Yitmiş bir yolu elbet açamazsın
Kelepçeler bileklere geçtiyse günün

Ve ıslak tütünler gibi ısınamazsın
Sen onun güneşini almadıysan duman gibi

Gökhan Seyit Tan

Bazenleri Duyumsamak

Bazen;
Bir dünya bir ayı kuşatır
sandığı yücelikte.
Bazen;
güneş bir oyuncaktır,
algının mihracı parlağı anlar.
Bazen de;
Aşkın kumulu bir hissin kurbanıdır
gururun pençesi boynunu büktüğü vakitten.

Keşke der yürek
acılı mintanı leke ile doluyken,
Bir devin kulağına nasıl dayanır insan
Korku ağzından bir yüksük ezmesiyken
Bazen ya;
Kıvrılır yamadan dikili etek
Söylenemez sözlerde yaşar
Ellerin tuttuğu çanlar.

Gökhan Seyit Tan

Bekaretin Suçu

Bedenim kilitliyse
Ruhum nasıl çeşmi çeşmelere kanar
Bedemin pas tuttuysa
Fikrim acaba nerelere dökülür
Yoksa salamurlu bir bahçede mi? yıkanırız
suskun bir sabahlık banyosundan
arta ne var, döşeliyse

Bedenim sahibimse
Efendim hangi tarihe kayıtlıdır
Bekaretim hüznümdür
Acı ise ölümün mayasına tutulmuş

Ah! bedenim
açılmamış filize dönmüş
Şuhsuz zincirlenmiş zihnim
Hürriyet altınla durulmaz
Bedenim sahipsiz kalsın
yeter ki? düşünmeden.

Gökhan Seyit Tan

Beklemeklerimiz

Beklemeklerle geçti sevdalarımız
Bir mevsimin yapraklarını dökmesi gibi,
Sustu kalbimizin mühürleri
Şiirlerimiz susuz, şarkılarımız yıpranmış kaldı.

Beklemelere yakardı destanlarımız
Sonsuz serüvenler köşe başlarımızdaydı hiçten,
Biz tüttüğümüzü masallar dürülünce anlarken
Duygusuzdu nedense köprüleri tutan ömürler

-biz o ömürleri bilemediğimizden-

Gökhan Seyit Tan

Beklemenin GülüŖü

Beklemek
ne uzun bir boŖluktur her sevene
Bir gün
elleriyle tutacağı günü
elzem bir yokuŖta istemek
ne beladır her gönüle

Bir ricadır
bu zahmete sığan gmeçler
petekler dolana kadar
bir zehir yaŖmađımıza değmesin der
cümlelere yanaŖan sancılar

Ah ne sorgudur
bu sabreden mazlum yakarıŖlar
Beklemek bir namlunun ucunda
Bazen hüzün, bazen bir tutam gldr
Gülen günlerin ardından
amansız okŖayan
o, bana sevgilim der gibi
sırıtan

Gökhan Seyit Tan

Beklenti

Beklenti kelepçedir
yapraklarımıza kurulan kestane renkli
çekmecelerin üzerine,
dahası çözülrse sazlıkları bir görmeye bak,
Değer ki;
Yaşam yeniden kucağını açar
ve açar saçaklarını altın bilekler
küsün güz aylarından ıslak tozlukların yokuşlarına

Gökhan Seyit Tan

Beklerim

Beklerim
Bir tüy olur sessizliğin
ardından ılık ılık srnrm

Beklerim
Bir toz bulutu yanar eteklerin
Ben bir le susuz tutunurum

Beklerim
İnciden kolyen rüzgar avuçlar
Bir kuş olur kanatlanırım

Ve beklerim
Tutuşlarım sonsöz zamana düşer
bir mezar ben oluncaya dek

Gökhan Seyit Tan

Belirsizlik Sokağı'nda

Her Şey bir sokağın
düşlerinden akan perdelere gömölüdür
Bu bilinmezlik sokağında,
bu belirsizliğin kol gezdiği karanlıklardan ağrı
akışını bulan yalnızlık köşelerinden

Gökhan Seyit Tan

Belki

Belki bir sabah uyanırım
Gözlerim kamaşır güller elinde
Ben bir pırlanta asarım
İnceden parmaklarına
Dumanlar isine bulanır
Bir rüya kadını der

Belki bir öğle dans ederim
Yolların çapraz mermerlerinde
Sen mavi bir mintan giyersin
Gölgen nezaketten bir baş eğilir
Susarız anların duruşuna
Bu, sisli güneşin çarmihından

Belki bir gece sigara çekerim
Karanlık beni tutar kollarına
Sen bir pencere divanında
Bir loş ışık düşürürsün
Işıldar yüzümün saklı pervazları
Bir yürek konar iki heceden
Biz düşeriz direklerin fenerlerine

Belki bir güz gelirsin yanibaşıma
eteklerin sarnıçtan bir kuyu olur
Sıkılır, büzülürüm adının konduğu duvardan
Ben sana ulaşamam diye korkum
Beni alır, götürür anlamsız bir mağaraya

Gökhan Seyit Tan

Belleğin Işıltısı

Bilgisini herkes pazarda
Çıplak bir yontu niyeti
beleşçe gövertir ya

Işığını ise cömertler
kurum ile ellerine alır
ve kurutur yamaçların
ekininde sarılığın sisiyle

Peki ya nur
o
ünlemlerin gizine sığınan
bir düştür
Körkütük kaldığında susmuş

Suçlu ona yüklenen sızıntılar değil
Suçlu bize görünen aynalardır

Gökhan Seyit Tan

Ben

Ben ürkeğim
olmadık kadar ürkek
Yeşil fistanlıklardan ağırırım.
Bilirim gecenin sarhoşluğunu
Bilirim ve dururum
karanlık göğün kaprislerinden ağrı dolanan
ışıkların çağ köklerini

Ben sancıyım
Size boş gelen
Ne korkular tanırım,
Bu benim
Yalın kılıç olduğumda
bir baksanız
cesaretimin gizindedir

Ben korkuyum
Çiğ damlaları kozalıklara düştüğünde
Tıkanır kalırım
kibrin mintanı tokalarını
kapadığı anların tül damlalarında

Ve ben bir gül dikerim
benizlerin sadeliğinden,
Tinlerin beni çağırdığı gün dururum
ve öperim yalnızlıkları
O yalnızlıklar bana koştuğunda

Gökhan Seyit Tan

Bencil Bir İyi Yürekli

Rabbim bencil bir iyi yürekliden sana sığınırım.

Gökhan Seyit Tan

Benden Sana Sorular

Ben sana senden önce bir söz söylesem
Kızarmısın bana ötelerin sesi yükseldiğinde

Ben sana bataklığın tozunu asamla konuşsam
Gelir misin benimle karanlığın şarkısını söylemek için

Ben sana alacakaranlıkta bir ses göstersem
Duyar mısın aşkın nasıl dumanlarla dans ettiğini

Ben ben sana bir kıvam aşkı sorsam
Acaba bir kadın ne cevap verir söylenemez tutanaklarıyla

Gökhan Seyit Tan

Beni Alsan Sıcacık Gülüşünle

Yaşamın zirvesi
usul uçuk güler,
divan kurduğu postuyla

Sırnaşır o an dünya
Hangi yalana inanırsın
sağanak bir kürsü bezinde.

Her şey gelir geçer de
Bilirim bu yokuş kumsalından,
İçimde biriktirdiğim sözler
ya da kuruma yönelmiş cambazlardan akanlar

Ama sen bir destandın
gönlümde sevdiğim,
Beni alsan, beni alsan sıcacık gülüşünle
Sade bir olsak heykel niyetine

Bu pırıla yanaşan
sabahlık bültenleriyle

Gökhan Seyit Tan

Benim Şehirlerim

Ankara
İlk tutuşumdaki her bir özlem sağanağı

Konya
Beni kıyısından koparan depresyonum

İstanbul
Umudumun sonsuz bir boğaz kayması

Aksaray
Sonunda duracağım umutsuz yalnızlığım

Gökhan Seyit Tan

Benim Şiirlerim

Şiirlerim okuduklarımdan bir hayal sızıntı ısıtır
Yaşadıklarımdan bir sel yaprak yaprak öğütür

Gökhan Seyit Tan

Benlerin Ruhu

Ben bir gül dikerim
benlerin çiçek bozumu günlerinden,
Tinlerin beni çağırdığı gün dururum
ve öperim yalnızlıkları
O, yalnızlıklar bana koştığında

Gökhan Seyit Tan

Benliğin Gizleri

Kimde ne toprağı eşmemiş sarişin alazlar
Ve kimde ne toyluklara akan yaşmakların
kıpırdamaz kirpikleri,
Ancak hıçkırıklara sorulabilir
O kahredici anların kurumu
İşte o işaretini bulduğu gün

.....

Hevesleriniz sohbetlerin görülmez düğümüdür
Benim ise hayallerim okunamaz.
Siz nelere kurulduğunuza bakarken
rengarenk dşleriniz sizi tanıdığında
sorarlarsa bilin ki;
defterlerin çizgileri
günyüzünü bir gün ansızın bembeyaz gösterirler.

Gökhan Seyit Tan

Bildiklerimiz 2

Bildiklerimizi değilde
bilmediğimizi zannettiklerimizi konuştuk
bu şamatalı yer bahęesinde

Bildiklerimiz yokuştu
Hem de okşayan rüzgarların serüveniyle
Koştuk ekin tarlalarına
bozkırlar kuşanmıştı söğütlerini
yazılarımızdan arta

Bildiklerimizi değilde
bilmediğimizi zannettiğimizi konuştuk
bu sahte eğlenceler durağında
Hakikatin şarkısı acıydı
biz soytarılığa özendiğimizden.

Gökhan Seyit Tan

Bildiklerin

Bildiklerin bırak kavrulsun dallarında
Gönlün işitsinde pişsin tomurcuklar yarandan

Gökhan Seyit Tan

Bilemediğimiz Sevdalarımız

Sevdalarımız neyi arzu arzu doğurur
bizim sahrada kayboluşumuzun,
Ölüme bir mınan iliği
diz çökmüşlüğümüz
Hangi kuyuların sere sepme baharını çağıldar.

Gürdür, gürülder acılarımızın kıvancı
Hangi ömre sığar
o meçhul askerin sivri namlulara göğüs verişi,
Kim deli rüzgarın kuyruğuna eğilir doru tahtından
Bizi söylenemez kucaklara ter kokusu sunan.

Gökhan Seyit Tan

Bilgi

Derinliksiz bilgi ne sıkıcısın sen

Gökhan Seyit Tan

Bilgi ve Haz

Hazza satmak
Bir kağıttan köşktür
Yakılırsın bir sabah
küllerle

Bilgiye satmak
Bir beni yırtmaktır
Dikişlenecekken
ilmik ilmik boynuna doladığın

Hazzında
benliğin savrulacak
Bilginde
kimliğin dürülecek

Bizim olamayacak
kadar gerçek
ve inanacağımıza dek
yalan olanlar.

tabuttan doğrulan
bir kuş dikizi
nasılda doğrulur
sabah yorganlarından
dercesi

Gökhan Seyit Tan

Bilgim

Bilgi hüzündür pazarda satılmaz
Anlamayana bir soru her şeyin kilididir

Gökhan Seyit Tan

Bilinçaltımız ve Aşkımız

Acılarımızla bilincimiz kökünden kazındı
Hayalimiz ulaştı denizlerimiz kudurdu
Bir tek sen vardın bir tek
Ay gibi parlak bir yüz
ve
kırmızı tülbentle
ah bir de o mavi şadırvanın
ben ise ılgınları deniz sandım

Gökhan Seyit Tan

Bilinmedik Gece

Dağlarım küsmüşken geceyarısına
Gece pembeliklerini düşürmüştü cumbalarına

Gökhan Seyit Tan

Bilinmez Sırlar

Hiç bir sabah düşleyemeyeceğim
bir anıydı o
sımsıkı tutamamamdaki dudaklarım korkuyordu
gülüp söyledikleri zaman.
Aşkını öğrendiğim o vakitler ki
kimseye bir söz atmak olmazda
Sen hem de nasıl o adamla
demeler boşunadır saklı hatıraların gözünde
Çünkü kimde ne gerçeklikler yatar
derinlerin sızılı tortularında sazlıklarını kurduğu yuvasına
Ya da hangi maskeyi karanlığın yalnızlığına yolladığını
Ancak zihinlerin düşkün köprüleri bilir
Ve herkes ruh ikizine vurulur
Elbette hangi kelebeğin hangi türküyü ne için söylediği
bir bilinemez sır olduğu için.

Ve duygularım geçmişin sislerinde gezinirken
Nedendi kaldırımların puslu yaprağından alaycı gülüyordun
Biliyorum bir sebep sana yol açmıştı da
Ruh ikizin, ikizlerin seni alıp savurmuştu desem
Hiç kimse bilemez kimin neyi niçin yaptığını

Gökhan Seyit Tan

Bilmedin

Ben senin için
karda topuklarınla ezdiğin
bir çizgiden değersizdim
biliyorum

Bilmezdin, o çizgiler
gözyaşlarımdı çala yalpadan
her kış ve yaz
güneş ısıtsa da

Göremezdin beni
Gece bir hayalet
gölgendi
ışıklı caddelerden geçerken sen
eğiliyordu uçuşan eteklerini örtmek için
ah kıskançlığından

Beklediğin
durak köşeleri vardı birde
Can alıcı bir telaşla
Nasıl da ürperiyordum
durduracaksın diye biletimi
kal dercesi bir sevinçten

Sınırsızdı koşuşlarım
be sevdiğim de
İşildayan gözlerin
baktıkça dürülttüğü içinler
Ama öyle bir
masal vardı ki içimde
onu sen bilmedin.

Gökhan Seyit Tan

Bilmedin Bilemedin

Bilmedin...
Merdiven altlarında duyduğum
düşlerimin nasıl bir bağ bozumuna yanaştığını

Bilmedin...
Bir şömine alayında
defterlere yaprak desen niçin bir yontu kuşak döşeniri

Bilmedin...
Aç bir hayalin
sigara dumanlarına ne biçim bir avize yaktığını da

Bilmedin...
Bir mum alevi parmaklarımı yaktığı vakitler
Çırlı çıplak fenerlerden nasıl hıçkırıklar püskürtülür zamandan

Bilmedin...
Bilemedin...
Sevdiğim...

Gökhan Seyit Tan

Bilmek

Ya bir şeyler biliyorsun
Ya kendinde öylesin

Gökhan Seyit Tan

Bir Akşam Bir ay Salonunda

Bir akşam
ay masama üşüşsen
kelebek misali
rengarenk bir şadırvanla

Anlatsam sana enginlerden
duyumsatamadığım gerçeklerimi

Çoşkunluğun kıvılcımları
Durgun, yalın
bir yaz kahvesinin iniltisinde

Serzenişlerine sımsıcak
dokunsam
Ve şımarıklığımın örtüsü düşse
bedenimden

Bir yaz akşamı
bir çay salonunda
Sen ve ben anlaşsak
yazsak dansın kıvılcımını
hem de şiirler gibi

Gökhan Seyit Tan

Bir Anlık

Bir anlık
aklım gitti başımdan
bir anlık mıydı?

Bir tortunun altında
dev bir kütle vardı
Beni kendimle küstüren

Gökhan Seyit Tan

Bir Anlık 2

Bir anlık
şşırdım dost sancısından
bir anlık mıydı?

Bir rüzgar ötelemişti sevdalarımı
Öyle bir esmişti ki
O zamana denkti
tüm fırtınalarım

Gökhan Seyit Tan

Bir Anlık Sevda

Bir öksürüktü
arzularından akan karanfillerin
Bir anlık geldin
ve yaktın ruhumun fenerlerini.
Sonra düştün
Kayalıklardan ağrılarak
Düş müydü gördüğüm sende acaba?
Birde gülüşün vardı
yersiz bir kıyamet uçuran.

Gökhan Seyit Tan

Bir Anlık Yaşam

Bir anlıktır düşler
Bir anlık parlar ve göçer
Sonrası bir kıyamet
Düştüğü yeri çağlar

Bir anlıktır düşünceler
Bir anlık yaşar ve söner
Sonrası bir hiç
Yaşama kılavuzluk eder

Bir anlıktır sazlıklar
Bir anlık sahraya konar ve parıldar
Sonrası bir kumul
Tarihe bir gömü bırakır

Ve bir anlıktır bu koşuşlar
Bir anlık taşar ve yoklar
Sonrası bir giz
Anılarda bir tunç bekler

Gökhan Seyit Tan

Bir Aydınlık

Bir aydınlık çöker ruhuma ansızın beliren
Bir ağırlık der sen bu çöküntüyü taşıyamayan

Gökhan Seyit Tan

Bir Bastırılmış Duygu

Sen bastırılmıştın ben açamadım
Ben içime döndüm sen uyandın

Gökhan Seyit Tan

Bir Belirsizlik

Bir rüzgar eser peşi sıra düşlerimden
Özetleyerek okuyanlar ne sıkıcı bilgisiz der: mevsimler

Bir esmer ten yanaklarıma konar
Ezberciler ne durmaz konuşur der: öteler

Bir sancı yüklenir anılardan arta kalanları
Kötüler ne şirin sözlüdür der: kalpazanlar

Ve bir belirsizlik tutar kollardan
İnsanın iyisi bilinir der, yaş hükmünü serdiğinde ter

Gökhan Seyit Tan

Bir Deli Rüzgar

Günler haberine uçar
Sanki bir avcıdan kaçır gibi.
Yıllar süpürgesini savurur
Kılcallar saflığa doyarcasına.

Ama o günler gelmeyecek bir türlü,
Gönlün içine sünger çekecek
Fırtınalar ezecek bağrını
Hiç bir ışık akıtmayacak esen yelleri
Bir deli kalacaksın gün yüzünün maviliğinde
Hiç kimse bilmeyecek o masum kasırgaları
Hiç bir gönlün anlamamasına.

Gökhan Seyit Tan

Bir Elek

Adı konmamış günah simsarlıkları
Gün olur sırlıslıklam çizgilere kağıdı olur diyerekten

Bir cümle kokar
Bu yaprakların eğilen deri salıncakları

Ve bir düştür kopan
Her an konmamış demlerden ağrı yürüyen
O biçim eleklerden geçen insanların düşsel rüzgarları

Bir erek gerek namus işçiliği bize yük olduğu vakitler

Bizi nasıl bileceklerini
ummadan lambaların

Sonsuz düşlere dayanaraktan

Gökhan Seyit Tan

Bir Gül Yeter

Bir gülüşün yeter senin
Bu masal güneş ışığında

Bir tutsan elimi ah sen
Bu yalanlar mazgal yanağında .

Ve bir gün bir çatı kursak
Biz ötelere inelim diyerekten.

Hep seninle bağlansak
Çünkü yıldızlar uzak değil, değil

biz burda olduğumuzdan
söyleyebildiğimize sevdiğim.

Gökhan Seyit Tan

Bir Gün

Umut yolsuzdur
yolculuklar kıblesiz

Bir gün
gökyüzü pırılığını taşır
öper diye öteleri
diye bekleyişimiz

Bir gün
çörtlenlerden akan perdeler
bacalardan yolsulluğu siler
diye düşünüşümüz

Bir gün
namazgahında kızlar
yemlenmesin diye pazarda
tutarsızlığımız

Bir gün
çocuklar çıplak ayaklarını
sokmasın diye çoraplarını
kar beyaz düşlerimiz

Hep bir güne kalır
Bir günde taşar
sonsuz bir umuttan
arta kalan...

Gökhan Seyit Tan

Bir Gün 2

Bir gün
hiç umursamadan gelir yarınlar
Özlem dolu akan yaşlar
çoğalır hoş sohbet sezileriyle

Bir gün
hiç olmayacak düşler
kapısını aralar
yaşam yeni bir yolcuya
merhaba der

Bir gün
celltlar kınından kopar
fraklar düşer
bir kum olur bağcıklarından
düşen kirler

Ve bir gün ki
tarih susar
koyuverir yenini
zaman taze bir söğüt açar
işildayan güneşe değinceye dek

Gökhan Seyit Tan

Bir Gün Bir Hayat

Bir gün
Bir söz deyer
Alnımın orta taşına

Bir gün
Yıkılır bağrım
Söz cümledir
Hanların kapısını açan

Bir gün
Sazlar uçar
Bir türkü söyler
Kalbin yivli minaresi çöker

Ve hayat
Bir güne sus keser
oğalır yarınlar
Şevda kendini sabaha çeker

Gökhan Seyit Tan

Bir Gün Bir Seyir

Bir yerlerde
bir gözyaşı düşer
şr yalım periler
bir burçtan seyre dalar

Bir zamanlar
bir zahmet doruklara çıkar
İnce kar yularları
kıvrılır çağlayan görür

Bir acıdan
bir gömlek yakarır
zlr yamalar
yoksunluk bileğini ıslatır

Bir mevsim
bir gün bir sevda bulur
Kış kibritlerini çakmıştır
aydınlık bir güneş yükselir.

Gökhan Seyit Tan

Bir Gün Gelir

Bir gün gelir
Korkularla yenilgiler
Hep aynı yeri diler

Bir gün gelir ya
Yazılmışlıkla bitmişlik
Anıldığı sözü geçer

Bir gün gelir de
Yaşmaklar ıslanır
döner alnın süzgecine
hevesle canlanır meseller
yorgunluktan büzülmüş
bizde dş gerçeği sürer

Gökhan Seyit Tan

Bir Gün Gelir 2

Bir gün gelir
Hayat kırbacını çalar
tüm yenilmişlerin üzerine
meşin bir avuçta
toprak kamaşır
mazgalları yanaşır sulara

Bir gün gelir
durur karanlıklar
ışıl bir öpücük
uyandırır sevmeyi bilenleri
çocuksu bir hüzün ardın sıra

Bir gün gelir
tutulur büyüler
eline verir pehlivanlar
iğnesini gümeç yapanlara
tılsımı bozulur
frakların mağaraları her güne

Ve bir gün
suratları kasılmış
iner yukarılardan bakan
tepegözler
gülüşür sevenler
yeni bir güne merhaba
dercesine

Gökhan Seyit Tan

Bir Gün Gelir Sevdiiim

Bir gün gelir sevdiim
Sen yine el kurarsın sevincinlen
Mağarandan derdiğin tüm gülüşünle
Sanki bir şimşek beynine çakmış
Güzelliğini serdiğin bir kış rüzgarında

Bir gün gelir sevdiim
O beyaz araban beni de alır
kuytu bir sabahın
bir çay kıvamı esenliğine
Anlamıyanlara sorulamayacak
Anlıyana bir tebessüm doruğu esecek

Bir gün bir gün gelir sevdiim
Bir günebakan gibi güneşe yontuluruz
Karanfilleri sularken
gökyüzüne yükselir bir merhem
Acısını dindirmek isteyenlere
gözyaşından bir nehir çağlarız

Bir gün bir gün bir gün sevdiim

Gökhan Seyit Tan

Bir Hayat

Bir hayat akar
Mevsimsiz geçen günlerin baharında
Sızlanır bltenlerimiz
Bir kaçamak perde boynuna ulaşıncaya

Bir sırdır
Bu yakınmalar
Bir elzem yaranın düşünde uyanan
Masumluk yakar düğümlerin esrarını
Tufanlara gebe kalmış duvarların diplerinde

şaldır
Kiblesi tünemiş bir nehir boyuna
Tutamaz şanını
Bağların pekmez bozumları
Alaca kuşları rkttğnde

Sustur
Tüm renklerini körelten
Borazanlıklar çalmış yakasını
Treler avuç açmış
Yaraların tuz basmış acılarına

Bu salkım bağların bağrında

Gökhan Seyit Tan

Bir Kadın Öğüdü

Bana aşkı öğret
Her kadın sığ değildir biliyorum
Bir mintan gibi üzerine asılan yafta
Sana değer mi onu ben bilemem

Bana susmayı anımsat
Mağaralara kükreyen göz kapaklarımız
yangın süren sürülerle
Bir bozkıra dayansın

Bana güneşi öğüt
Bir kadın
çarmıhta nasıl dans eder kızılıcık şerbetiyle
Bunu bir gerdan bilir

Ve bana meselleri uzat
tanınmaz ipliklerin bir suret görsün
yeni doğan yeşilliklerde
unutulsun kinler
kirler eteklerinden dökülsün

Gökhan Seyit Tan

Bir Kale

Bir kale örmek isterdim kendime
Dışardan ulaşılmasın
Şanslılar çıkmak istemesin diyerekten

Bir kar düşün isterdim pencereme
Beyaz bir karanlık
Isıtsın diye hüngür çıplak yazılarımı

Ve bir kelepçe olmak isterdim bileklere
Sen bana bir heves
Hep dolaşsaydık vadilerin perileriyle

Gökhan Seyit Tan

Bir Kantin Köşesi

Çam ağaçları ne kuvvetlidir soğuğa
Benimse yüreğim bir kantin köşesine çivili
eser ay gibi parlak yuvasına

Çiçekler kanadını açtığı o bahar gezginlerinde
Bir kelebek yontusuydu
lekeli örtüsüyle tacdan aylaları,
Cam köşelerine sığınan
gülen bir anıttı sanki
durgun, içten bir mevsim yaşamasında,
Bense yılların süpürgesiyle
anlamsız bir anlamı söğüşleyen
Soytarı gecelerin sis banyolarında
O sisler ki benliğimi avuçlarına aldığında

Mavi bir giyit bir kantin köşesinde
Şadırvanları iliklemiş beni
Ben hala bir kantin köşesinde.

Gökhan Seyit Tan

Bir Keder Sarar

Bir keder sarar yeryüzünü
Ve alçalır mintanımın düğmeleri
koşmayı bilmeyenlere

Bir yaprak düşer kumulların örtüsüne
Ensesinden vurulmuş gibi
uzanır biçimsiz koşumlarım
Halden bilmezlerin intikamı acıdır
Susmayı bilmezsen eğer

Bir çamur kalır benliğin ötesinde
Zordur mesellerin inine girebilmek
-İçinden taşılmayan olana yani-
Tutar bağlarından pekmez büyüğü
Yokluğun adının anıldığı o sessiz çılgınlıklar

Gökhan Seyit Tan

Bir Kız Bir Erkek

Bir kız bir erkek bakışır
Sanki aralarında bir köprü vadilere yanaşır

Bir kız bir erkek gülüşür
Sanki aralarında bir ayna ben görürüm der

Bir kız bir erkek el ele tutuşur
Sanki bir yağmur dürülür sevda sunar

Bir kız bir erkek omuz omuza bir heykeldir
Sanki zaman siz bir külsünüz der gibi

Gökhan Seyit Tan

Bir Kibrit akmak

Geceyi çalmak isterdim
Ağlamasın diye gündüz insanlar

Hzn yıkmak isterdim
Konuşsun diye sarı yıldızlar

Sabrı mintan isterdim
Cennet şakısın diye arzular

Ve bir kibrit akmak isterdim yalana
Bembeyaz görünsün diye sabahlar

Gökhan Seyit Tan

Bir Kuytu Bağda

Bir kuytu bağda
yanarım içten fenerlerimle
Gece hikırır nefes boşluğu
kendi içine ksrrcesine

Yalvarırım kadehler
el verircesine sabaha
tutar mum alevleri
sarı sislerin gerdan kırmasını

Bir kuytu bağda
tamahkar yüzler sırnaşır
tuttuğu dişlerin sirmsarlığınca
tuzsuz bir iklimden arta kalan

Yalvarırım pul dökmez
sancıların srtk yozlarına
tüter samanların
kükreyen boşboğazlıkları
Neden ve nasıl dercesinden

Gökhan Seyit Tan

Bir Merdiven Altı

Bir merdiven sabahlığı
Aramıza divan kuran iğnelikler,
Ama sızı ruhun derinliğinden
Yıldızlar söner
Sana ulaşamayacağım doruklardan

Karlar nasıl küerse yalnızlığı
Bir merdiven aralığı iliklemiş
Altından kokan önlüklerini,
Sen nasıl bana gülersen
Ben ağlarım mumlar
o zaman söndüğünden.

Bir merdivenin göz çapakları
Yapraklarım silinir
Senin her burcun önüme diz göktüğünde,
Ben ellerimle sıvanırım
Eteklerin bülbülden koparırsa nağmeleri

Bir merdiven sızılar
O gece vakitlerinde,
Sen hangi dansa kurulursun
Onu ben şahlandığımda bilirim,
Bir gün, bir gece bir yıldız sönerse
İşte ben seni unuturum.

Gökhan Seyit Tan

Bir Meyhane Köşesi

Hayatsızdı
Bir meyhane köşesinde.
Buğuldu gözleri birden
Yalan mıydı gerçek mi?
Onu ben nerden bileyim.
Duruldu sancıdan sarmaşık saçlar
Benim için geç
Senin için belki sözlerinden
Keşke başkalarda olsaydık
Keşke keşke diyebildik.

-ayrılırken bir hanımefendinin
elini öptüğümü farkettiğimden
Ben kurban, o şarkıcıydı-

Gökhan Seyit Tan

Bir Ofis Köşesinde

Donuk pütür resimim
Bir ofis köşesinde,
Sanki boynumdan asılmışım
Topukların buzlarla gerdan kırıyor
Şimdi biliyorum

Yolcuyum
Rüzgarın kanımı üşüttüğü terlerde,
Bildiğim bir şey varsa senden
Sadece beyaz zambak kokladığın.
Ben pardösümün yenindeyim

Durgun durgun durulmuşum
Gözlerim boğuk tutuş yanılmış
Sen bir zaman tütsüsüsün
Yanı başımda çıran ışıyor
Dokunuyorum sönüyor
Uzağında kirpiklerim düğümleniyor

Donuk pütür resimim
Bir ofis köşesinde,
Dilenmiş üzgünüm
kapının pervanesinde,
Yığınla hamallığım var ya
Zihnimin çörtenlerinden dökülen
Sana koşarım bu ayaz bozkır diyarından

Sen hangi sözü konuşursun bilemem
Beyaz Zambaklar Ülkesinde

Gökhan Seyit Tan

Bir Sabah Namazında

Bir sabah namazında
anımsarım,
Sebepsizce hıçkırıklarım yazın küllerine yalınmış
kalkmıştı uykusundan
Secdemın kumlarında tutamadığım
Yaşamın sırrı çözülrken çörtenlerden

Bir sabah namazı
anımsarım,
O sabahların kurutulmuş sazlarında
Anlamsızlığa düştüğüm duruşların sis yüzü
Yokuşların çiy yönüne bir gönençti
ben o anları bilmesemde

Bir sabah namazı
anımsarım,
İlk gençliğim, yılların tozlarına arınıp
dalların iniltisini dinliyordu
Masumluk yaşları doruklardan karlarını süzsede
Aradığını bilmeyen o haşarı çocuğa
Bu sazların adı konulmaz sisleri
Bilinmedik gözyaşıydı

Ve bir sabah namazında
Gökyüzü soyunmuştu yaşmaklarını
Yolcular geceyi sormuş
mektupları bizleri arıyordu
Bizler yolcu olduğumuzu bilmesekte

Gökhan Seyit Tan

Bir Sabah Namazının Düşündürdükleri

Bir sabah namazı
hislerim dağdağasını soyarken
Minarelerin hüznü benim
Eşsiz soyutluğumun namus işçiliğiydi

Kiblem içre yürümüş
Korkularım sıyrılmıştı gezindiği teninden
Kaygım utanmış
Somut mavilikler öpüyordu tan vakitlerini

Bir sabah namazı dünyam
koyuluyordu:
Ben sabahları düşünürken
Hatalarım beni öpüyor
Ben hatalarımdan kopuyordum

Gökhan Seyit Tan

Bir Söz

Bir söz bulmaktır aslolan
İki ayrı yüreğe aynı daldan

Çünkü
Hissiyat merdivendir,
duyguların çınlarını göğüsleyen
acı bir zehir
bazende bir gülüşün
akıbetine meyvesi olan

Dost ansızın uyanır düşmanken
(Ya da biz öyle zannetmişken)
düşman kalbine zehir saçar
sırtırken dostluk perdesiyle boşluğun damarlarına

Bu böyledir
Her şey hissiyatın resmine imzasını çeker
ve dayanır kapıları bir bir
keman teli ışıkları
uyandırınca

Gökhan Seyit Tan

Bir Şans

Yaşamım soğuk çaylarında
Bana bir şans tanısan isterdim
Tartsaydı gündüzlerim
püsküren fenerlerini
Düşseydik kıvrımlı doruklardan
arta kalan karlara

Bembeyaz bir soluk öksürerekten
Bizi bir askıya çivileseydi de
Beyaz
hem de saf bir mendilden bozulmamış kadar
beyaz
Olsak olabilseydik çatıların islerinde
Karanlık raksını kurduğunda
Yalnız ikimiz
bir yüreği paylaşan bozkırımızla
Sarılsaydık gökkuşağına
hiç ulaşamaz derlerkinden

Yaşamım ılık fincanlarında
Bana bir şans tanısan isterdim
Kahvemizin tuvalleri
Sadece bizi gösterseydi
sislerinlen
Görmemek pahasına da olsa
Seni, seni taşımak
Ne büyük felaketmiş
sevdiğim

Gökhan Seyit Tan

Bir Şans Tanı İsterdim

Yaşamım kırılmış aynalardan
Bir şans tanı isterdim bana

Danslarım gerdanına vurmuş
Bir şans tanısaydın ne olurdu yarama

Yüreciğim bir yansıya kök salmış
Bir şans her yere serpilirdi anılardan da

Salınmışım çatılardan akan don'lar misali
Bir şans, bir ömürdü zahmetlerimden yorgunluğuma

Gökhan Seyit Tan

Bir Yağmur

Bir yağmur yağar gece yarısı
Koptuğu düşün yansımasına oynar
Ve sözleri dumansızdır

Bir yağmur çöker ansızın
Senin vardı ya bir pardösün işte o ıslaktır
Eteklerin hiç görünmese de

Bir yağmur dile gelir hem de
Üşümüştür yaz günü aşkın küheylanıyla
Doluya çevirememiştir kendini çaresizcesi

Ve bir yağmur
Yeşil bir balkondadır
Dünyanın bütün düşleri uyur o gece
Paramparça bir süpürge dedir

Gökhan Seyit Tan

Bir Yurt Bulmak

Bir anı kalmaz bildiklerimizden.
Bir yolcu yüksünlüğünce
avunuruz kervanlar geçtiği mühlet
yapayalnız kıvamımızla

Bir tutam iz kalır yaşlarımızda
Yanaklarımız yağmur hüzmesi
Sancılarımız kalıbımıza dökülemez

Ah bir yurt bulmak
bizi kıpkızıl örsüne yuvarlayan,
Yazgılarımızı sislerimize taşımış
el veren günahların boynunca

Gökhan Seyit Tan

Biz

Biz yalnızdık
Sen olmadığın vakitler

Biz susuzduk
Sen neşeni gürüldediğin anlar

Biz buhrandık
Sensiz umutlar yeşermediği günler

Ve biz sersemdik
Sen bir gül kondurduğun içinden

Gökhan Seyit Tan

Biz Öldürdük Hayatı

Biz öldürdük hayatı
Sevdiklerimiz bizimleyken

Biz söndürdük yangınımızı
Güğümlerle yağmurlar taşımışken yüreğimize

Biz yükledik ayrılığı nefretimize
Gövermişken elmas pıhtılar düğünlerimizde

Öyle ki biz sardık yaralarımızı
Hiç kimse dokunmasın, onlar bizim olsun diye

Gökhan Seyit Tan

Biz ve Yalan

Yitik bir yazgıyız biz
DüŒer yaralarımız
sonsuz biçimlerle

Sürgit yalnızlıklarız biz
kıblemiz asırların
namlusunu sürerek
yaşar tutarsızlığın rengini

Soygun bir yalanız biz
Her birimiz
düşmüşüz dipsiz mağaralara
yangın yemişçesine

Suskun bir geziye gebeyiz biz
yaslarımız düşer
manzaraların siyah gölgelerine
o gölgeler bizi seyrettiği için

Gökhan Seyit Tan

Bizi Nasıl Anladıklarına Dair

Biz sevdamızın kalburunda günlerimizi
ipuçları kiblesine eyerlerken,
Onların yıkanık sabahları düşlemelerini beklememiz
taşkın sularımızın küskünlüğüydü elbet.

Biz yağmurduk bir sızı çizilen,
onlar ise bembeyaz görünen soğuk titremelerdi
düştükleri sarışın kuyuların yankıları
onlara hayal, bize doru oklar olsada.
Ve tabii ki biz kar tanelerini aşağılardan
sızgın sızgın eritebildik durgun postlarımızın güveniyle,
ama
toprağın dallarında türeyen köklerimiz
bulmamız zaten acelemiz olurdu o tuzsuz kükremelerimizde

Onların ise düşleri
çatlamış yapraklarının tutkusuyla bizi görmekten başka
işleyebildiklerinin en iyisiydi.
Ansızın tutuldukları çarpıntıları
yüzlerinden akmasaydı eğer.

Gökhan Seyit Tan

Boğaz'da Alımlı Bir Cadı

Bir fincan sundular
elmas yüzüğünden

İksiri beklentiye
bir kelepçeydi

usul, akan
şarap üzümünden.

Boğazın serinliği
öyle bir maviydi ki

Kibrin dantelinden örülen
kıvırcık sağı cadı

alımlı bir fidandı
ben gördüğümde dolayı.

Sonra bir korku esnedi
yavaştı balyozunu vurana dek

Kemiklerim ezilmiş
yığılmıştım o an

sarhoşluğumdan

Gökhan Seyit Tan

Boğaz'ın Yongasını Çakan Canavar

Boğazın yanağını üfürüyordu güzel bir kadın
Ah! Tanrım bu ne şirin sihirdi.
Birden yaşmağını döktü namlular da
Arka sokaklarda bir cadı görüdü.

Boğazın dibinden tuttu bir canavar
Yalandı dedi benim görünen hayalim,
Ben misyonumu bir emperyal düzene kurarım
Sen ahmaksın sana şaşarım diyebildi.

Gökhan Seyit Tan

Boğaziçi'nde Bin Canavar

Yaşam neyi anımsatır?
Boğazın kıyısında
O destanlara konu İstanbul
Ne denli acı cellattı ki

Kaptı gönlümü içten
Pustu gamzeli edasıyla
Beni al bir mendile sardı
Kişnedi o an atlar

Ah ki yükselişim boşluktan
Ben hadım olduğumda
Samanyolu neyse açmıştı perdelerini
Her gün düştüm sekeledim
Bir günse anladım
Geç bir mintan kan görse de.

-ne kadar cilvelisin ey boğaziçi
eyvah ki ben senin arka sokaklarında hayal gördüm-

Gökhan Seyit Tan

Boş Konuşanların Durağı

Yalnızlık soydu kemiklerimi
Ama bir an bile ısınmadım boş konuşanların durağında

Gökhan Seyit Tan

Bronz Heykeller

Duyumsama ile biten gün
güneşi sızlatır mı hiç

Zaman yanibaşında olmaz
Her şeye karışanlar gibi

Tutarız mazgalların sütunlarını,
Bültenlerimiz sararır
Hiç bir an beklememek akar
tokaların lülelerinden

Sararız
zahmetengiz karların yalpalayan
saflığına bir koşum
koptuğumuz vakitler

Zaman zılgıtını çeker
Bir adım kesitini sunamaz
Bu serseri bronz heykellerde

Bu serseri bronz heykeller
namımızı aldığı sebepler

Gökhan Seyit Tan

Bu Akşamüstüler

Suskundur bu akşamüstüler
Bir el kaldırsın da isleri
İstencini tutsun
Bilinmezliğe yaransın sevdalar
isteyerekten

Yalnızdır bu akşamüstüler
Sabreder raksına şarkıların
Gerdan kıran kızlar gibi
Üşür yaldızlı gözlerden
o gözler yemesin kalbimizi
tutuşuyla

Vurgundur bu akşamüstüler
Kurumuştur eğerlerinden
Alıkoyar güneşleri
Yalvarır etekleri
bir yel basmasın
diyerekten

Ve taşkındır bu akşamüstüler
Kırıldıkça kırılır nehirleri
Susamıştır öpücükler
Sırnaşır düşlerin toynağına
Bağları kendine dönmüş
Bağcıklarından parmakları avunurken

Gökhan Seyit Tan

Bu Duraklar

Bu duraktan
Hep birileri iner, biner, geçer
Ve bu koridorda
bir insan seli tırnaklarını
ojeler betonlara durmaksızın yanarak

Ben, benki; ruhumdan
bir sızı kopartırım,
her merdiven tıkırtısı
iliştiğinde kulaklarıma.
Sen misin yüreğimin
tellerini çarpıştırıp, akıtan sonra yakan...
Duraksamalar nasıl bir hançerse
ellerimde
Sen uzanmış bir yontusun hemencecik
yanıbaşı izlerimden

Bu duraktan
Bir güzel ışıır, taşardı bir zamanlar
soğuktan tersin bir ilmek asardı
göğsümün yanaklarına da...
Ah ben bu durakta
beklemeyi bilmeyen
masum bir çocuktum
o zamanlar
ve arzular bitmemiştir şimdi.

-ben hala çocuğum çocuk olmasına da
o durak mahsur kaldı yokluğunda sevdiğim-

Gökhan Seyit Tan

Bu Hüzünler

Gülmedi bu hüzünler
Sarı çizmelere ağır taş değdi
Bir başı boşluk indi ötelerden
İpil yağmurlara tuzsuz yağdı

Sormadı bu mevsimler
Taştığım sislere yükünü serdi
Düğmelerim tüysüzdü iliklenmedi
Şadırvanlar susuz kaldı

Durmadı bu yalçınlıklar
Bir güzel tufan durdu
Söyleyemedi bu dillerden kanlar
Bohçasında inciler düşkün küstü

Gökhan Seyit Tan

Bugün 12 Ağustos 2020 Sevdiğim

Bugün
12 Ağustos 2020
Etlik'te bir güneş
öğleye heykelini yontuyor

Bense
sevdiğim
bir merdiven altından
gölgelerini bekliyorum

Mürekkebim yarıda kalmış
Kalemim tozlu raflara
sığınır artık

Mavidir yazılarım
Senin elbiselerin benzeri
maviler bana neleri
anımsatır
bu bozkır sabahlarında
sevdiğim

Şu an
saat 11:13'tür sevdiğim
ve dakikalar
ilerlemeye görsün bir

Bir oturtsan ne olur
masana
yüreciğinin içine kurulsam
görsem
fikrinden akan nağmeleri
merhemim olsam
hem de nasıl

Ah sevdiğim
bir şans düşürsen toprağa
sonra bir yıldız kaysa
dileklerimiz avuçlarımızda terli
Sen bende asıl
Ben sende söz
Bir şömine nasıl yanar
sarışın pembe
evlensek

Sevdiğim
Sevebildiğim

Gökhan Seyit Tan

Bugün 14 Şubat 2020

Bugün 14 Şubat 2020
Herkes elinden koklamak ister ya sevdiğinin,
Sen ki: ah! bir düştesin
Karlar altında biliyorum.

Topukların hangi buzları lekeliyor şimdi
Gözlerin hangi güzelliği yaralıyor
Ya da seslerin kiminle titreşiyor
Bilemem sevdalarının gülen okşayışlarını
sevdiğim de

Ben, sade bir dipnot düşmüşüm
serseri yalnızlıklarından ötürü,
Gülüyorum neşeli görünmenin bohçası
çeyizini açmış, açalamışlarken,

Bugün 14 Şubat sevdiğim
Sen bir gölgesin kalbimin yivli kubbesinde de
Ancak ben bilmem, bilemem;
neredeyim senin uzaklarda duran
İnci tanesi tohumlarının
açmış, serilmiş güllerinin kolyesinde.

Bugün 14 Şubat 2020 sevdiğim...
Bir şimşek çakıyor
Ve selamı eğiliyor
Beyaz Zambaklar Ülkesine

hem de ter hızıyla

-bilmem ki sonsuz zamanın sancılarını
ya da koşup, gülen gamzeleri-

Gökhan Seyit Tan

Bugün 14 Şubat 2020 Sevdiğim

Bugün 14 Şubat 2020

Üşüyorum sevdiğim
Karlara erimiş kunduramın dibinde.

Sen, Beyaz Zambaklar Ülkesinde
Görüyorum, eldivenlerin ıslanmış.

Bir kirpik eğiliyor
Buzların külçe akçe yangınına

Soluyorum tabancaların
bensiz gezen kurşun izlerini

Sen, Beyaz Zambaklar Ülkesinde
Biliyorum, bir örtü kapıyor soğuşunu

Bense: tutulmuş, tutuşuyorum yüreğimden
Ve saklı bir çeyizim:

görmek isteyenlere ancak
diyebileceğim günleri aradığımdan.

Bugün 14 Şubat 2020
Karlara kürülmüş topuklarının dibine

Sevdiğim.

-hem de ayazın siyah tülbentleri estiğinden-

Gökhan Seyit Tan

Cennet ve Cehennem

Cehennem nerededir
Kim cennetin dostudur

Bulabilir misiniz ellerinizle
Pütürlü caddelerin is kokan mağaralarını

Bu yol nereye çıkar
Düşleriniz görebilir mi

Cehennem, hangi şarkıya iniler
Cennet, kimi hangi küle yalvartır.

Bazen bir dil
Bir yüzden nasıl akar

Bazende cennet
bir söze gem vurur.

Ah arzularım
Nasıl bir sırça köşkten inip
Bir sessiz gölgelik ararsın.

Gökhan Seyit Tan

Cesaret

Cesaretim amacımda
Korkularım yüzlerin sislerini tutan buğularında

Gökhan Seyit Tan

Cesaretim

Korkum yeleklerimin cebine sığırır
Cesaretim görmediğime sır tutar

Gökhan Seyit Tan

Cevaplar

Hayata cevap vermeler
boşuna uğraşlara salmadı mı bizi

Yaşam kıyımızdaydı
Biz sazlıklarda başı duman dolanırken

O, cevaplar olamasaydı eğer
Nasıl güneşe seyrelirdik,
ve umut ile ışıklar
lülelerini nasıl okşardı o zaman

Ama biz bağ bozumlarını
altın sağanaklar sandık
Geçmişimizde kalan izlerle,

Geçmişimizde kalan izler
Bizi sellere gebe yaptığı içinler

Gökhan Seyit Tan

ılgınlıklarımız

Fikrimiz ılgınlıklarımıza yk tutar
Bilmeyenler anılarımızı yosunlarla bir sayar

Gökhan Seyit Tan

Çocuklar

Çocuklar kıvrılırlar babaannelerinin koynunda
Ağlarlar için gelecek günlerin hüznüne doğru

Gökhan Seyit Tan

Çünküler

Tufanlar yangın söndüremez
Çünkü kendisi bir yaradır kubbelerin örsüne

Kibir öğüt veremez
Çünkü kurum avucunun teridir mangallarında

Savaş sevinç getiremez
Çünkü zafer bile bir ölümdür her insan gömütüne

Ve yaşam sevgiyi tutamaz
Çünkü her akıntı mutlak denizine yanaşır
bu özlem yüklü bayırlarda

Gökhan Seyit Tan

Demogoji

İlim susar
Demogoji konuşur
O yalana hedef on ikidir
Ama hep yolunu bulan o dur

Gökhan Seyit Tan

Derin Sözlör

Derinliğimin Şarkısını
çağırabilirmisiniz
hiç
Dansöz kızlara bakarken siz

Özümü
kavraya bilirmisiniz
pek
yavanlığın ekmeğini
çalarken siz

Beni bende görebildiniz mi
sahi
kendinizi mahkum
ettiğinizden siz

Ve acı
pencerenize konukluk etti mi
içten
başkasını görüp
merak ettiğinizden
gözleriniz

Gökhan Seyit Tan

Derinliğimi Yakan Yalnızlığım

Beni yalanlayan
anlaşılmaz kılan derinliğim

Acaba
hangi yaydan dōřenirsiniz.

Koparılırım
güllerimden zılgıt yemişçesine

Kovalanıırım
sahteliklerin dipsiz mağaralarından.

Beni yakan
yaralayan tuzlarım

Ah hangi dūnya'dan geldiniz
onu siz bilirsiniz.

Gökhan Seyit Tan

Derinliğin Şarkısı

Acıdır hüznler
Her derinlik nice adlar taşır
Öyledir
Cahillere cahil görünmemek için
Susmak gerektiği

Yaşamın susuzluğuysa
Yalnız el verenleredir
Güneşin tozuysa susar
Yağmur deren kürsü bezlerine

Nasıl bir rüyadan
Uyanmış çapaklı gözler
Sazları çağırırsa
Düşlerde doru bir yeldir
Bu biteviye kasım rüzgarlarında

Ve her şey yalana akar
Gümüş bir yağmurda bizi kovalayan
Tutmaz benliğin gizleri
Gökyüzü meyvelerini masalara koyana dek

Gökhan Seyit Tan

Derinlikli Sözlör

Bir kayıt düşer ismimizden
Bir kayıt düşer şeklimize
Anılar kıblegahını sorar
Nedense bulamaz göğsünden akan seccadeyi

Bir rüyadır
Bu akşam uçmaları
Arar bir el sevgiliden
Sarardığı iklimin sankisiyle
Doludur şarkıları
Hiç bir zaman olamayacağı kadar

Bir sestir yapraklarımız bizim
Birine hoş gelen
Nedense diğerine ham süt kokan
Ama nedenler aynıya yolsa
Söz düştür düşünce için.

Biz sözlere geliriz
Ama sesler sözlerden kaçır
Derinlik uçurumdur
Bunu bildiğinden yürekçiğim

Ve namlar her dem kestirmedir
Dünya kurulduğu an
Onlar olamazlar gözyaşından
dürülen kesme taşlar.

Gökhan Seyit Tan

Desem ki

Seni tutsam
bir aşk ormanında

Desem ki;
uzlet bana çökmesin
bir güneşten heykel
avuçlarımda dursan

Yitsem ki;
Bir kıblede,
esnesek
mum alevleri ve sadece,
yıldızlarla bir koşulsak

Düşsem ki;
sarı bir yelekten
iliklesen kalçalarının tülbentine
beni duyarsamadan

Ağlamasam;
sen gülüşürken,
içten bozkır diplerinde
sade ikimiz
düşsek
asfaltların bağ bozumlarına

O bağ bozumlar bizi pekmez kıldığı için.

Gökhan Seyit Tan

Destan

Bazen bir destan bir söze bürünür
Bazen de bir insan bir destan sanılır

Gökhan Seyit Tan

Deşifre Meselesi

Hep bildiğimiz sorularla yanıp
Kendimizi deşifre etmedik mi ki?
Bu sahte gecelerimizde

O sorguların kalbimizde bir uçum yeri var iken
Algılarımızı karanlık fikirlerin izdüşümüyle
dağıtıp bir köşeye sarım sarım sarartmadık mı?
Yaltaklarımızın bir tutam renginde

Hep bildiğimiz sorulardı bunlar
Deşifre ne mutludur sırtırken

Gökhan Seyit Tan

Dış Kapının Dış Mandalına Kadar Bilenler

Dış kapının dış mandalına kadar bilenler
Nedense hep eksik bilirler
bir şeyler üstünde gezen yazıları

Gözleri aşıldır sözlerinden kırılan yükseltilere
Ve bir uçurum kenarı yaşmaklar
Her nedense derinliğin buzullarında
kaymıştır yüksünden.

Onlar ki;
bilirler yavanları çözmeyen atlas günlerini
Ve her dem
Zevklerin çiylerinden üşür kayarlar
içtenliği boş veren saf bir donuklukla
kendi uğurlarından.

Dış kapının dış mandalına kadar bilenler
Nedense hep eksik düşünürler
Bir şeylerin içinden geçen fikirleri

Gökhan Seyit Tan

Dışlanmışlık

Dışlanmışım ağaç kovuklarından
Yüzsüz bir bıçkı kalmış gerilerden

İçlenmişim rüzgarın serinliğinden
Tuzsuz bir zehir gerilmiş yaylarımızdan

Yalnızmışım yenilgi kıyısında
Tozlarım bir mücevheri saklarmış kabzasında

Ve yalıtılmışım güzün seherinde
Kızılıcak isler tütmüş bacamızdan

Gökhan Seyit Tan

Dingin Fırtınalar

Hayallere kanmayan bir tufan
nasıl aşkı tadar

Aşkı tatmayan petekler
nasıl fırtınadan dinginliğe ulaşır

Dinginliğin şarkısını söylemeyen ulaklar
nasıl kabesine bir yol bulur

Kabesine yol bulmayan etekler
acaba kendini ipeklerle kuşatabilir mi?

Bu sonsuz yakarışların gücünde

Gökhan Seyit Tan

Dinginlikler

Taşırım zamanı
Yitirdiğim günlerden arta kalan
Bazen soyulan yüzlerin anlamı koşar
içten bir ezginin nöbet vuruşunda
Bazen şakır kırbacını naralar
sonsuz duruşlar muştusunda

Mevsimisiz yaşanır aşklar
Bir gün, bir haber gelir diye
bekler sabahın billur taneleri
Durulmaz içten içe ezgiler
Kopar bir fırtına
yaz güneşleri sis bulutunu çağıldar

Tehlikelidir tüm dinginlikler
Ve bir yoksul sofrasında bulunur aşklar
Taşır bulanık yağmurları
çiy taneleri ağlasada kuytularda
toprağa gömülmemek uğruna her gün

Tehlikelidir tüm dinginlikler
Bir şimşek çakar göğsünde yanan her bir alev

Gökhan Seyit Tan

Doğallığın Şarkısı

Zamanın aylası koşar
umursamazlıklar göğsünde kolye
Ve için için yanar sürgün zırhlarının öpücüğü
Hani doğallık
nasıl çıplakça bir karda yatar ya
Hep rol çalıyor zannedilir
Öyledir zamanın susuz yokuşları

Tunca boyanmış an'ın kiblesi
Ve tartar doruklardan elenen yeşillikleri
Öyledir beklemesini bilenler
bir gün fidan olur boy verir
hem de nasıl bir sebep yüksün
ezdiğinde kaldırımların aynalarını

Gökhan Seyit Tan

Doğallık ve Yalan

Sözcüklerim doğallığın şarkısını şakır
Dağılır gözler baygın uysal bakakalır

Yalnızlığım asalete bir burç döşer
Çözülür topuzların ok gibi mintanıma düşer

Bir mum alevini çırıl çırıl kükretir
Yansılar cennetten kuş olup uçar

Ve tarih bir balyoz uçurur yalanlara
Biz sahici bir kanat vururuz hayallerden manzaraya

Gökhan Seyit Tan

Doğru,gerçek ve Aşk

Doğru olan neyi imler
Her Şey bir yalana imrenince,
Zaman koşar yelesiyle rüzgar dallarından
Şiirler özenir cilveli kurumlara

Gerçek olan neyi sancılar
Her Şey bir hayale karılınca,
Bir kış sabahı Őoba dumanları rakseder
Nasılsa üşüttüğü ayaz bohçalarda

An sürgit yalnızlıkları çağırır
Zılgıt yediği simsar suratların gök yağmurunda,
Hangi sargıya koŐsak tutuŐuruz
Bu sahte atlasların kumaŐlarında

TartıŐırız ömür kırbaçlarıyla
Sorgulanmaz yarınlarımız
Sonsuz yokuşlar bizi çağırđıđınca
Biz sonlu yakarıŐları duymadığımızdan

Serüvenlerimiz topukların izine bağlıdır
AŞkın sözü Şarabın tadını kesince
AŞk belirsiz bir kurŐundur çünkü
Yarası kırmızıyı gördüğünde anlaŐılan

Gökhan Seyit Tan

Doğrucu

Hep doğruyu söylerdi söylemesine de
Meğer oynayacağı yeri iyi çözümlayebilenlerdenmiş
beyefendi.

Gökhan Seyit Tan

Dost

Dost her zaman vardır
Aramadığın günler,
Bulursunda kaybedersin
Farkında olmadığın türden

Gökhan Seyit Tan

Dostluklar ve Emir

Dostluklarda unutulur bir gün
Çünkü bir yerde dost olan
başka mekanlar düşman
Bir zamanda yandaş olan
başka anlar ezen olur

Bu yasadır dünyanın hükmüne
Kimse dik duramaz emir kılıcını gerince

Gökhan Seyit Tan

Dostun Acısı

Her Şey bir gülüşle başlar
Sonra bir bakış
bir dostu seren meydana

Yozdur bu akşam üŐtüler
kalıbını yitirmiş
bir yontu benzeri,
Hayat anlamını yitirir
yeni bir güne merhaba derken

Ve
Her Şey bir alayla biter
Sonra acı bir Şimşek,
Yaşam öteleri konuşur
Sen baŐlangıca ermiŐsin dercesine

Gökhan Seyit Tan

Dört Şey

Bilgi dediğin beş para etmez bir yontudur
Sen onu pazarda aldıysan eğer

Para dediğin hamallığın tucrarıdır
Seni bir yokuşun kucağına attığı için

Akıl dediğin bir gōđsün pağavrasıdır
Dinleyen yuzler guzelliği kapattıysa eğer

Ve Sevgi dediğin bilinmez bir sırdır
Anlayana tadacağı azabı vereceği için

Gōkhan Seyit Tan

Dur

Dur
Çıkma karanlığa

Yoksa bir şimşek
seni alır
yakar bir mum aleviyle

Dur
Kapama aydınlığı

Yoksa bir pencere üşür
girer uykularına
en tepeden baktığı gibi

Dur
Sürtme sokaklara

Yoksa bir kartal
dişlerini çıkar
ayakların bağ tutmaz
lifler zehir tutulur

Dur
Gitme boşluklara

Yoksa bir konuk
Çelikten bir duvar örer
boynun bükülür

Bu, sarı heykellerin
boynuzundan kükreyerek.

Gökhan Seyit Tan

Durağan Anılar

Yaşamın sancısı bir an dursa boyunduruğundan
Durağanlığın neşesi gmlse anılar kiblegahına

Gökhan Seyit Tan

Duraksız Yarınlarımız

Sevgilerimiz vardır
uçurur gözelerimizi umursamadan
açar avucunu
bitmeyen kavga sürüncemelerinde

Dalgalarımız köpürder
çeker kırbacını
yalındır sorguları
bir yalvaç yokuşluğunda

Duraksar yarınlarımız
bir mintan zahmetini
yakar tutmak istercesi
çirasız yakarışlarında

Ve en geç kalmış
esrikliklerimiz
bizi götürür
bir yol esnediği vakitler
gümeçleri kopartan süngülerinde

Gökhan Seyit Tan

Duvarlarım

Duvarların arasında kalırsın
Duvarlar şifrelerdir,
pütürlerine yaslanırsın

Bir masum yas giyiti
soyunur doruklardan
Kelebek sıçrar
Saydam bir nehir olur

Duvarları örerler mintanına
Bilemezsin sebepsiz akan iklimleri
Sorgulamaz beyazlıklar
Ayın neden kesit aktığını

Duvarların arasında yakarırsın
son kartal dikişine dek.
Bir cevap, defterinin
çizgilerinde üşür; pervazları yalar
Son kez tahta pabuç ağarana dek.

Gökhan Seyit Tan

Duyduklarım Benimdir

Duyduklarım benimdir
Gördüklerim yazımın nazı
Sözcüklerim mührüm
Sızlanırlar bir dal dokununca onlara

İmrenirim zamana
Tutarsız kelimeler
sonsuzluğun izine yamanır da
Sıcak güz yokuşları
sığınır kalbin yağmurdan saclarına

Duyduklarım yasımdır
Gördüklerim yalanın kuşığı
Sözcüklerim mağaramın sığınağı
Sızlanırlar bir gün yakarınca onlara

Gökhan Seyit Tan

Duygular

Kibir bir korkudur
Ne zaman görsem onu
bileklerim incelir
dökülür zincirlerim boynumdan
bir filiz

Gurur bir yokuştur
Ne zaman tanısam bunu
başarı düğümlerini çözer
bağlar beni ellerimden
bir tutsak

Kıvanç bir tutkudur
Ne zaman değsem ona
cümleler dökülür inciden
bir meyhoş dumana kanar göğsüm

Ve duygularım benim hüznümdür
düşüncelerimden akan,
ve asırların rüyasından uçarak
bir masal inceliğiyle
kesik perdelerime konan

Gökhan Seyit Tan

Dün Gece

Sana dün gece bir söz söyledim için
Bir şiir oldun kondun gözyaşlarıma ürkerek

Alımlıydı inciden esinlenen gözlerin
Yontusu avuçlarıma yanaştı uçtu derinden

Hüzün yaslarıma değdi gülüşün ışığını çalarken
Tutuştı mintanımın kemiklerinden arta kalan liflerim

Merdivenler sonsuzca gökyüzüne uzanır
Ben karlara sarılırım aşk doru atlara kanatlanırken

Böyle yazar bu kış günleri günlüklere
Yaşam acımaz sen öteleri dert edinirsen eğer

Gökhan Seyit Tan

Dünya

Farkındasız geldik sana dünya...
hem de büyürken
toz silkeleyemeden üzerimizden.
Peki ya istemeden gideceğiz mi?
Be dünya senden,
o biçim zevklerin varken
kendimize zehir sunduğumuz zevklerin...

Öyleyse bu korkular
neleri çağrıştırır?
Sislerin ucundan eğilip
islerimize sarma dönüşmüşken

Kinlerimiz, hırslarımız
Onlarda senin kiremitlerinmiş
ağır baygın yükselen öyle ya...
Kulelerin çatısına çan dedirttiren
Bizimse prangalarımız olan

-ah dünya; kendin için
bizi ne mutsuz, umutsuz zindanlara kilitlersin
bir bilsen diyeceğim, biliyorsun-

Gökhan Seyit Tan

Dünya Emekçi Kadınları'na

Bir yangın söndürür içlerini
Düşürür kalplerini
Irmaklar göğüslerini çiçek taşırır
Çekilmez çilelere bir settir adakları
Tazelenmiş yosunların tartısıdır omuzları
Yılların köprüsünü kaldıran
Bir mintan lekesidir isyanları

Çökmüştür sisleri tarihin
Bir gülüş neyi koşturur
Bu bilmeceler yaprağında
Savrulur kırbaçları zindanların tokmağına inat

Ah bir bilebilsem
Yüzlerindeki pembelikleri
Nasıl çağrıştırırlar
Emeğin harman öğütlerini
Topluca kıyama geçtikleri
Yıldızların altlarında
Sevinçle koşarım peşlerinden
Anlatamam bir kadının pençesinde
Ütülenen dumanları
Durmaksızın yola devam ederiz ilelebed
dercesi her sabah ayazında

-onlarla hemde kol kola-

Gökhan Seyit Tan

Düş ve Yaşam

Yaşam sonsuzluğu arzular
O yüzden durmaz yerinde
Günler iklimine koşar
Duvarları tırmıkla aşarcasına

Yaşam sorguları duyumsar
Kimi bir ben büyütür gözlerinde
Dumanı ezilmiş kış sohbetleri
çağırır titreyen bedenleri
yeni biçimlerin hoş sohbetleriyle

Yaşam tutarsızdır
her anın can alıcı yüz serpmesinde
Biz sancıları içtiğimiz için
özümüz bize yabancı gelir
sunuların gözlere hayal olduğunu
bildiğimizden dolayı
sessizce çarparız sarı sislere

Ve düşler vardır
hayalimizde kelebeklenen
hep gerçektir
Bildiğimizi düşündüğümüz
yokuşların ağırlığından içtiğimiz
prangalardan düştüğümüz için

Gökhan Seyit Tan

Düşkünlere Ses Vermek

İnsan yaşamı sorgular şanında
Yaşam da kırbacını çeker anın hissinde

Bir yapmacık ses gelir yağmurlara
Düşkünlere ses vermek ah imiş düşlerimizden

Gökhan Seyit Tan

Düşler ve Bakışlar

Düşlerimizdir içimize işleyen
bir çivi gibi
Eylemlerimize koşan un ufak adımlarla
Sözlerimizi kapan
bulaşan ince elek yüksüklerimize

Düşlerimizdir bizi var eden kumullar
Yozlaştıran tenimizin karanlığını
Bazen de açan kelebek misali
yüz perdemizi

Her şey düşlerde başlar
Bir niyetin kök ağacında yer bulan
Ya da bir sevginin nar çiçekleri
nasıl açarsa kızılığı
gördüğümüzü bildiren bize
öcümüz yahut affettiğimiz bakışlarımızdır
düşlerimiz

Gökhan Seyit Tan

Düşler ve Düşünceler

Düşünceler çeker beni ırmağına
Asla yanaşamam ben kumullara

Sakıncalar yüner ipliğini
Sorulursa dantel gibi
örülürüm kendime

Bir gereç gerek
tokmağımı vurmam için sabaha
Sabahlar beni çağırdığı vakit

Yapraklarım kıpırdamaz
ölçsüz rengin ahengiyle
Kıpırtısız duramam
düşüncelerim akıp durduğundan

Bana bir kalem gerek birde çivi
unutamam yazısız toprağa gidenleri

Sonsuz anlar geçirdim yalnızlığımda
Orda hayat bana küsmüştü acımasızlığıyla

Yaralarımın dans ederim ben
Onlar benim yeniden doğuşumu simgeleyen
Ama hep bir izle
yapraklarımı lif lif yolan

Tutarsızlıktır insanın çeşmesi olan
Yoksa düşünce nasıl yalpalar
dağların kıyısından

Sevmektir adanmışlığın tümcesi
arayışın boşluğa aktığı
o can sıkıntısını yakan
can çekintisi

Gökhan Seyit Tan

Düşlerim

Düşlerim yamaçlardan algılanır
Tutar yarınları
bir yük menzil ötesine

Düşlerim kırlangıç kanadına vurulur
Yıkar yuvasını
Çaresiz kendine döner

Düşlerim çalar dansını
Utanmaz lekeleri anına saklar
sonra gözlerini şerbet içeceği

Düşlerim çaresizdir
Alnına yaktığı kızılca kokan
kara yakalı lekelerle
bize passız baharı anımsatan
lakin geriye kalan yıllar gelmiyecektir bir daha

Gökhan Seyit Tan

Düşman

Düşman kıblesine eğilir
hiç şamaz bakışlarla
Kumaşı porsuktur
seyret ki ne haldedir
gözlerinden akan yaşlar

Düşman mağarasına taşar
Bir mahzende yaşarken
karanlıkta yüzen bağları
Yüzünün perdesine soyulmuştur
Acı mevsiminin kilidi

Düşman eğnine vurulur
Gülen yüzü hep tatlıdır
Zehri kendine aşık
Şık gezer görünen aynasına
acaba ne haldedir

Ve ancak seyretmekle yetinirsin
baş edemezsen şeytanla
hançeri kalbine çığ düşürecektir
kininden düşen karalarla

Gökhan Seyit Tan

Düşüncelerim Benimdir

Düşüncelerim masumdur
Dokunma
kirletirsin yoksa koyu mavi renklerinle

Düşüncelerim bir çekmecedir
sandıklar nasıl saklarsa çeyizleri
öyledir karanlığa tarttığı gizemler

Düşüncelerim tuzsuzdur
buharı katılmamış
bir yanan gönül bulunmadığından

Düşüncelerim benim islerimdir
karartır bedeni
acısız bir yaşam sunulmadığı için

Gökhan Seyit Tan

Düşüncelerin Bağından

Sayfalarca beklerim günleri
Mutsuzluğumda yaratılır harflerim

Derinliğime merdiven dayarım gökyüzünü
Umuda giden yoldur incelik

Dinginliğe yüz sürerim bahçemi
Kurtuluşun adıdır küçük tehlikelerim

Ve mektuplarımı düzerim kubbelere
Şölenlerim gözetir sahnelerimi

Gökhan Seyit Tan

Düşüncemin Yamacına Kavuşamayanlar

Yapraklarım ıslatırken gökkuşuğunu
Onlar gökkuşuğuna sallandığımı sandılar

Gökhan Seyit Tan

Düşüncemiz

Hayattır düşüncelerimizi soyan
Hayattır düşüncesizliği kaldıramayan

Gökhan Seyit Tan

Efendinin Yanında

Oyuncuyu efendisinin yanında
görmek gerekir,
Yıkık bir duvar dibinde
olsa bile

Gökhan Seyit Tan

Efsunlu İzler

Bir ateş yaktın tütsüden
İzleri esundu zamandan sorulmaz kaldı

Gökhan Seyit Tan

Ekecik

Ekecik boş bir kağıda ismini yazamaz
Çünkü kalemı tükenmiştir imzasını konduramaz

Gökhan Seyit Tan

Ekecik Dağı

Şimdi gitmek istiyorum Ekecik Dağına
Peşisıra asırların çırasını efsunlayıp
Yaşamak istiyorum karları doruklarında

Şimdi masal kuşunda dengbejler
Hasbihal olsun küskün aşklara,
Geçsin aynaların dargın yüzü
Aksın dereler yokuşlardan kucaklara

Şimdi gitmek istiyorum ya İstanbul Şehrin den
Boğazın yongasından çıktığı ateşinde
Yağmurların titrediğı doklara inat;
bir tebessüm yakmak...koşarak
hem de nasıl umursamazcasına
Göçmek istiyorum öylece Hilkecik iline

Gökhan Seyit Tan

Eksik Şeyler

Hep bir şeylerimiz
eksik değil miydi?
Yorganlarımızı ıslattığımız
o, güneş tutmaz mağaralarımızda

Bir şeyleri tanıdık
düş gördüğümüz yalçınlıklarda da
Sarkıktı buzlarımız
bozuldu duman tüten bacalarımızdan ağrıyarak

Hep yalnız değil miydik?
Sahte kuşlar öttüğünde yanibaşımızda
Sırlı sıklam geceyi çağırırdık
Şarkılarımız yankılansın diye yüreğimizde

Bir şeyleri gördük
Arzularımız akarken ölçülerimizde
Tuttuk koparamadık güllerimizi
Dermek zor gelmişti ruhumuzdan kopan fırtınaları

Gökhan Seyit Tan

Eksiklik

Hep eksikliklerimizle yaşamaz mıyız?
Bu bitimsiz sarhoşluklarımızda
Tutarız sancıları
Yitik vurgular bizi noktaladığı varlar

Düşün hayaldir
Hakikatin avucuna terlenen
Sabırsızdır namlusu
Hataları heykelini ısıttığında

Yapraklar söğüşüne dayanır
Tadımsız içkiler çağıldadığı anlar
Yürek vuruşu örselenir
Kan pıhtıları ağladığında

Hep eksikliklerimizi yaşarız
Bu alçak merdivenlerde
Minareler hıçkırır
İnsan ışığını mumyaladığında

Gökhan Seyit Tan

Eskizler

Eskizler kimleri hatırlatır?
Bu, şükürsüz perdelerimizin
koşar, açan ağrılarında.

Bitmemiş silüetlerin
hırçın geceliği üşütür,
O kalplerin yontu yoluk
biçilen kırıklarında.

Gökhan Seyit Tan

Et Pazarı

Bu alımlı caddelerde bir kara güneş üşür
Eter kızarır bencillik toyluklardan süzülür

Gökhan Seyit Tan

Ey Gönlüm

Ey gönlüm
Yontuların çelik bir bilek olmuş
Yüreciğinin içinde yivli bir ok
Kır onları
Yeni bir dünyayı aç
açıl güneşin ötesinden açan kızılıklara

Ey gönlüm
Ürküntün ruhuna bir set
Sav kuytuların soğuktan titreyen derilerini
Dirilt kendine bakan aynaları da
gör yüzünde açan çiçekleri

Ey gönlüm
Gözleri bir hançer ıslaklığı
Çekme şanını bakışların gizinden
Yürü ve kolla
çevrendeki kalabalıkların sancularından artalıkları

Ey gönlüm
Tanı
Gece yağmur gibi yağın fenerlerin sislerini
ve sabahın billur damlalarını

Gökhan Seyit Tan

Eylemleriyle Koşanlar

Eylemleriyle koşan dağlar
Tanırlar geçitlerin sırma zencirini.
Yokluğun yamasından eğilen
gülücüklerimiz ise sarnıç olur
sözcüklerin anlamsızlığında duran
biçilmiş sularından kuyularına.
Çünkü bilirler toyluğun kısrak sütlerini
düşünceler uğraksızdır
Renkleri soyum eğirmekten başka
ve yapılacaklar ancak buzdan kartaldır
çatılarından sızan sazlarına.

Gökhan Seyit Tan

Eylül Ayı Gelir Mi?

Eylül ayı gelir mi? bilmem
Yollar güneş isler
Tutar mazgallar ıslaklıkları
Casusluğuna soyunur kibleler ondan

Eylül ayı gelir mi? seninle tutuşmam
Bir canlı beden omzunu asar mı? derken
Sen kapar mışın inci parmaklarınla
Bedenimin soğuk şimşeklerini

Eylül ayı gelir mi? sana kavuşmam
Sen toplarmısın topuzlarını
Bir daha ışıl gözlerin yanar mı? fenerden
Susarım yalnızlığımda çöp kalmış sigaramla

Eylül ayı gelir, gelir mi? bir gün olursa
Şimdi bir sırada derersin zambak kokularını
Öksüren utancım restleşmiş namlusuylan
Kaldırımları koklarım öğle vakitler
Sen Yoksun

Gökhan Seyit Tan

Ezilmeden Ezilmek

Ezilmeden ezilmek
İnsanı nasıl bir yükselen burcuna çıkartır
duraksız doğurganlığın küncünde,
Ve kumulların güneşinden ne güzeldir yıldızlar

Ama bir bilsen gökte neler döner...
soğuk, nefessiz bir ateş
dansını kapar silüetlerin boynuna

Ezilmeden ezilmek
Ne de yakar dağlanan süngülerin çitlerinden
yüksünen o biçimsiz kaşlarını yeryüzünün

Gökhan Seyit Tan

Farklar

Onlarla aramızdaki fark mı?

Onlar yılmıř bir dūřten arta
Kırılmış odun sapandılar.
Yüzlerinin kiri güröl güröl göründü
Saydam bir perdeden nice ve nasıllar

Ve kovalandılar, dayayıp
dayandıkları kapı kilitlerinden.

Bizse bir fener serdik
Gece karanlığından ötelere de.
Durunca karşımızda renkli gözler
Yıkıldık sorgularımızın kemanlarından

Kovup kovaladık kendi kendimizi
İmrenip sarıldığımız cemekanlardan.

Gökhan Seyit Tan

Faust

Faustian ilişkilerde yitirdim gerçeğimi
Her yüz soygununda kendimi buldum dūřüncelerimle

Gökhan Seyit Tan

Felaket

Yüce olanın aşağılara çekilmesi
İşte o en büyük felaket

Gökhan Seyit Tan

Fikrimden Düşenler

Şaşırttıkça iyiler ve kötüler eteklerini kumullara dayar
Çıkar kinler bir mavi merdiven gökyüzü der

İnsan nasıl bir kinle boğulursa zamandan
Sonrasını düşünmez bahtı kara sirk canbazları her nedense

Tutarsızdır iple gezen her pehlivan
İpin üstünde sona ereni kumarbaz zanneder akletmeyen

Ve bir sabırdır yaşamı kucaklayan meyvalar
Herkes kendiyle buluşur bu sonsuz ötelede

Gökhan Seyit Tan

Gece

Geceye yazılmıştı bir söz
Gece, uyumamıştı ıslak yorganlardan arta
Sabah, susmuştu o günler
Sana ne oldu denildiğinde
Dilindeki pelteği hiç bir şeye uğramıştı.

Gökhan Seyit Tan

Gece Seyahati

Meydanlar
çırıl bir gecenin yaşmağına yürürken
görüntü
uçmak hakkını kullanır
beyaz askıların süzğün bileklerine
ve
Kartallar üşüşüyorken
Yitik vurgularıyla
utanmadan yırtmaçların tüllerine kazınan
-bahçelerin salınan arklarında-
yüzen hırçın topukların ökçesine gelir insan

Farksız püsküllerin
kolyesinden kaçarken kan lekelerine çaresiz
farkındasız
gazellerin yüksüntüsünde ezilmek pahasına
olsa da bu yüklem dolu zenginliğin suçları
neylese koşumlarından tuttuğu atlılarla
bize bir mühlet yönelen

Gökhan Seyit Tan

Gece ve Sen

Geceye bir sigara çekmişim.
Gece susmuştu
yorgun bağları
diz kapaklarından arşınlanarak.

Sonra düşündüm
bir avuç yalnızlığı,
perdeler susuz yaz akşamlarını
arar dedim.

Koyverdim karanlığı

Aydınlık sendeydi
ona uzanamadım.

Gökhan Seyit Tan

Gecenin Topukları

Bir sır düğümlenir
gecenin yolculuğuna
kuytumuza çekilip
gerdanları dindirmek
içten olmasa da

Bir avuç toprakta
bilendir gövdemiz
Bazen ışıltılı bir kadın
göz kırpar
bir yüksük sevinciyle

Ah nasıl istemez bu yürek
kırtan topukların
izinde hapsolup
bir mintan aralığında
göğüslerde kaybolmayı

Gökhan Seyit Tan

Geceye Susan Çiz

Geceye susmuştu bir çiz
Mavi miydi? koyu betli o karanlık
Ay parlıyordu hiçten umursamaz
Bir gölge düşmüştü sızidan

Yıldızlar yayını gerince
Sen kuytudan bir yol bulup döşedin
düştün kalbimin bacalarına da
O sen miydin? daha dün
İzini bulsam
Kaybolsam kaldırımların soğuşundan

Üşenmek bilmez sisli fenerler
Sarsa toplasa bağrıma topuzlarını
Dursak seninle sarılıklar inerken gövdemize
Kuşaklar belimizde bir bütün
nasıl olur hayalleri düren
tufan ışıltısı o gün ütüsüyle.

İşte o gün tütsülendim eğildim
Sen yoktun bir türlü
O yıkık duvarda
Sevdiğim...

Gökhan Seyit Tan

Geç Değil

Hiç bir şey için geç değil
Sonsuzca elverdiği anların kırbacı
bizi öğüttüğü müddetçe
yasların gözbebeklerinde

Kırlangıçlar şakır ya yelpazelerin şarkılarını
bir umut yaratmak için
Silüetler yabancı gelse de hiçten
kökünü yitirmiş şahbazın atı
yontumuza koşar coşkusuyla

Ve hiç bir şey için geç olamaz
bir nefes bağış sazlarını gördükçe
O bağışlar yücelerden bizi okşayıp
sevilmeye ve sevmeye değer
bir kucak açıp koştukça

Gökhan Seyit Tan

Gelecek Günler

O tat hiç bir zaman yaşanmayacak
Sonsuzca dökülecek yıldızlar
Bir büyük mum alevini frecek
Tutacak sağanakları acımsı tadıyla
O mat hiç bir zaman olmayacak

O ses hiç bir zaman gelmeyecek
Kırlangıçlar mevsimine koşacak
Zaman süpürgesini estirecek sazlarıyla
Bir tutam menzil yakaracak kiblelere
O gün hiç bir zaman olmayacak

Gökhan Seyit Tan

Gelenek

Gelenek sen nasıl bir dahisin
Hem de en büyük zekaları bir sirkte çıplak dans ettirebilen

Gökhan Seyit Tan

Gelme

Rüzgar gibi kopar dalgalar
İçinde ne yürekler saklar bilemem
İçim içim yer anlar sahrayı
Bu denizden grift günyüzlerinde

Gelme gelirsen bir fırtına kapar
Yoksa bağlar yanağımı
Köpürür ötelere sahteliklere
Gelirsen bir yol kapanır
Estiğın yuvaların yutulmuş ağızından

Gökhan Seyit Tan

Gerçek Masallar

Kimse kimseyi seymemiş
Herkes oynayacağı yere gelirmiş
gönlü pas yığınlarına

Kimse kimseyi bilmezmiş
Herkes ayağına düşermiş
Zihninde uğraş olmayanlara

Kimse kimseyi özlemezmiş
Herkes boğazında yufkaya gülermiş
Ufkunda zincirleri tülbent yapanlara

Ve dünya bir kurguymuş
masal bulutlarından kopan
biz ki bunu anladığımızda

Gökhan Seyit Tan

Gerçek ve Hakikat

Gerçek yaprak yapraktır cıvıdar neşe ile
Hakikat bir tığdır öfkenin nöbeti ile hayale sahne kuran

Gökhan Seyit Tan

Gerçekler ve Umut

Bir yalnızlık çöker sahrama
Hep gerçekleri söylesem sadece sana

Bir düşkünlük verir karanlığım
Hep suskunları oynasam sensiz kaldığımda

Bir hüznün düşer benliğime
Hep umut duysam dudakların omuzlarımdayken

Ve bir tuz taşır bileklerim
Hep korku çağsam susma nöbetlerinde

Gökhan Seyit Tan

Gerçeklerden

Bir gün bir yamaç düştü önüme
Saldım ruhumu kemiren kervanlardan ötelere
Durdum bir bakış attım;
Kimi geldi konuştu tüm benliğıyle
Kimi sustu gitti göz ucumdan
Yıkıldım o an
Sancılar gerçeğı süzdüğünden

Gökhan Seyit Tan

Gitler ve Geller Arasında

Git derim, sana...
Korunak isterim
Seni görmediğim
zahmetlerin avuç içi kıvrımlarında

Gitsen ne olur, susarım sana...
Her fenerin yandığında
Bir iğne deşer
kurşun dökmüş perçemiyle

Gitmesen, düşerim yazgına...
Bir bulut kara çalar
Tükettiği ağlamalarını
başıma buyur eder gibi

Gitmesen ne olur...
Saçlarımda altın tütsüler
yangınına küser
Bir doruk dipsizliğine özenircesinden

-Gel desem bir gün tutulmuş cesaretimle-

Gökhan Seyit Tan

Gitme

Gitme
Bir çalımın
Beni alıp, beni alıp
uçuruyor
Kunduranın
en kuytusuna

Ezim ezik topukların
acıyor
İnci tanesi ellerimi
Gitme

Gidersen
ıslaklığın
üzerimde ter siliyor
kalıyorum güllerimle
orta meydanda
bakanlar gülüyor
ruhumun dansını bilmeden

Gidersen
toz bağıyorum
bileklerime
dilim kenetleniyor
Bir mum üşütüşü
ısıtmıyor
titreyen bedenimi

Gitme
Ne olur
acıyorsun
fikrimden esen
sözcüklerimi
tanıyamıyorum kendimi

Yakarıyorum
Gelmiyorsun.

Gökhan Seyit Tan

Gitmesen Sevdiğim

Şimdi yürü sevdiğim
İslak bir kaldırımında
Ütülü paltoların üşüsün
Yalnız sen üşüme ki;
bilirsin üzülrüm o zaman
sevdiğim

Şimdi ağla sevdiğim
Senin zamana toz
Bir sancıyla koştüğün
Zevklere inat;
Hem de ne biçim kınalarla
sevdiğim

Şimdi gül sevdiğim
Nasıl narince alay edersin
Benim hüznü baharımlan
Bilirim, yüksek uçma da
Mavi bir perde koşsun yuvandan
sevdiğim

Şimdi git sevdiğim
Beyazların tadımında
Kurduğün cümlelerle
Donuk ve mat
Hatta ürkerek yücelttiğün tacın
ne söyleyerek
sevdiğim

Ne olur bir gün
Şorma beni sevdiğim
İşte o gün kapın örtülür
Penceren küser sabaha
Gölgelerin durmasın
ay ışığı her vuruşta
sevişsin fenerlerin

Sevdiğim ah sevebildiğim

Gökhan Seyit Tan

Gizemli Yalnızlıklar

Yalnızlık tüter bu şehirde
Öyle ki inciden gözyaşlarını avuçlar
arar bir sevgili
Baş ucu divanında tomurcuklanan

Yalnızlık düşer bu yeryüzüne
Ateşi yağmur olur yakar geceleri
arzular tutuşur
Susuzdur alacakaranlık
okşanmasını bekler bir çift göz

Yalnızlık koyverir kendini asfalta
düşer, incinir
hayatı paylaşacağı bir diş dökülsün
etekleri sürünsün
tozların yaprağında diyerek

Ve yalnızlık bir tutam isdir
o kendini arayan adama,
o kendini arayan adam
sırılsıklam bedenini sardığı için
Bu rüzgar damlarından arta

Gökhan Seyit Tan

Gizli Sevgim

Zevkin, ruhumda paltosu
sargın, üşüsün, üşütükken
Yalnız ad'ın kurulsun tahtımda asa'sızcasına
Bir sızıntı aksın sıza kardan
Benliğimi içsin köz yağmuru
asitleri iliğe gün mintanımda

İçimi bir üleşme kapsın, kapasın
Oyunu kurumlananların ah inatsız inadına
Tarihsiz sus, taştır; seni sevmek
Bilirsin haleler yakar, asar bazen
Bazende ağlar kürsüsü benzinde bir bozkır
sabahı parıl, içmeye kıyan çağlayabilmişken.

-sen bende kal
bir akış uçsun melemelere-

Gökhan Seyit Tan

Gökten İnenler

Gökten inenler
Bazen yerde sürünür

Yerde soluyanlar
Çokça göğe çıkarılır

Bir perde iner
gözbebeklere

Bir hayal
bir gerçeği
yakar, yakar, yakalar

Gökten inen
kul olur
yerde soluyan
kırıntıları arzulayanlara

Gökhan Seyit Tan

Gönülden Şırıltılar

Sevgi sonsuzdur
Yalnızlık yakarış

Bir namus işçiliği köpürtür
Zılgıt yemişçesine
Yoksun kalmışların boynunu

Zafer sarhoştur
Korku ansızın

Yürür ipliklerden ağrı
Eteklerin narin kımıldırları
Hiç susmayarak ardı sıra

Mağaralar karanlıktır
Şelaleler ıslak

Bir yas giyiti
Maceraları boynundan atar
gönlü öteleri arzulayanlara

O, gönlü öteleri arzulayanlar
Dudaklarını tuzsuzluğa yamadıysa eğer

Gökhan Seyit Tan

Gördüklerimiz

Hamliğımız çılgınlığımızın arsız gülüşleriydi
Her günümüz sabah pencerelerine gülerken

Yanmamız durgunluğumuzun şaşkın bakışlarıydı
Bir öğle sisinde hüzün bize suslarıyla taşarken

Ve pişmemiz gördüğümüzün hıçkırın gözleriydi
Ah gece süzgülerinin kızılıcık şerbetleri içilirken

Gökhan Seyit Tan

Gördüklerini Yaşamak

Bana bir düş bul
Adı seninle olsun

Bana bir gül ver
Tadı seni anımsatsın

Bana bir tuz tut
Dilim seni ısıtsın

Ve bana göz sun
Hep senin gördüğünü yaşıyayım

Gökhan Seyit Tan

Görücünün Şaşkınlığı

Kadın bir şimşeğe göz kırpar
Karanlıktan uçtuğu yaralarla
Adam evden kaçmaya tuz basar
Sırrın pençesinde olduğu gibi

Beklerler bir çatının dibinde
Bir gün hangisi cüret eder diyebilecekken
Adam kabadayıdır cesareti yerine geldiğinde
Kadın fuhşiyattır anlayamayanlardan

Giremez kadın yeşil kubbenin tülbentinden
Açamaz sevdalarını eylemleri anımsadığında
Namus kelepçesi bileklerinden ağrı
Süzülür, süzgecine erdikçe
Unutur, unutulur parmağının uçlarından
Ürktüğü yalnızlık kopmuşçasından

Gökhan Seyit Tan

Görüngüye Aldanmak

Her şey giz tutar
bu dikilitaşların altında
bir sayfaya sığar yalnızlıklar
geceye düşer
günün parıldayan ezgileri

Her şey tutarsızdır
bu iç dökmeleri
hıçkırığını dürdüğü vakitler
susar ve beklerler
bir gün açığa kavuşsun diyerekten

Her şey pas tutmuştur
bu kilimlerin ışıllı desenlerinde
vuruşur pehlivanlar
bir alkış bende olsun söz vererekten

Ve her şey her şey
yanılmıştır
bize gösterilen pencerelerde
biz sade görüntüye sarılırız
bu sahte sevgilerimizden
arta kalan ne varsa

Gökhan Seyit Tan

Gözden Düşenler

Önce balkırlar hayat koşuşturmasında, meraktır bu
Sonra bir ok çekerler tahtaya denerler ya
En son düşürürler gözden, çıkarları yoksa

Gökhan Seyit Tan

Gurur ve Yalan

Gururum yalanın aynasına bükülmem
Ve kaldıramamam külçe bağlardan aynaların yorganını
Kötüler ya bir yalana imrendiren

Büyü yolcunun adına zarfını koyar
Üfürür tülbentler aynaların gecesini
Sabah uyanır ışığa diz çöker
Ve aydınlığı tanır gözleri közleyen fısıltılar

Dolunay baykuşuna bakar da kapar kolyesini
Körolasica ufkum beni yanıltmışken
Kötüler bir yalana imrendirir
Kibir onların kızgın çeşmesidir akılan
Gururum beni bir yalana imrendirmişken.

Gökhan Seyit Tan

Gülüşlerin Anlamı

Adı neydi?
o günlerin

Balkonlarda yankılanan gülücüklerimiz!

Bilmezdik ki
Bizi bir kuyuya kapatan
Yusufçuk sarnıçlarıydı

Anlamı çözdüğümüzde
Yine gülüyorlardı

Bu sefer başka

Gökhan Seyit Tan

Güneşi Tutan Kızlar

Güneşin üzerine kızlar uzanır
Heykelleri ışıktan bir mumdur yanar
Kara bir ağıttır
güzelliğın içine konulan entariler
Güneşe savrulur kızların etekleri

Güneşin üzerine kızlar tutunur
Bir sırdır göğüslerinden kaçan bulutlar
İnce bir sızıyı okşar
Askılarının altında yatan tülbentleri
Güneşe boyun büker kızların avuçları

Bir umut bazen
Bir hayal anını bekleyeceği
Son kez çağırırlar elleri nasır tuttuğunda
Zaman akmıştır kızların ışıltılı yapraklarında

Bir umut bazen
Bir anı kalır
kızların benlerine gülümseyeceği

Gökhan Seyit Tan

Günlerin Şarkısı

Günlerin şarkısını içeriz
Onlar tünlere yamanır
Yitirilmiş anılar masumdur
Kiblesi maviye akan

Kavrulmuş sabahlara yanarız
Dalgalı yüzümüzü pembeleştiren
Ve direkleri esrik mintana tuzlanan
Çiğ yüzüklere taşarız

Üzülürüz kelebeklerin gökkuşağına
An fırtınaya düşer
Yaşam tomurcuktur
Yeşillikler saçılmaz
Taşar zihinlerin kuytusunu
Açılmaz, açamaz bir başka dünyayı

Gökhan Seyit Tan

Güzeller Geçidi

Güzeller güler
Bu alımlı caddelerde
Güzeller eğer bakışını
O alımlı yüzleriyle

Yalnızlık bir mintandır
İliklenir durduğu bedene
Yalnızlık tutar suçunu
Kalabalıkların dehşetiyle

Bana değmez bir el
İnce bilekler yakarışa gücenir
Bana dokunmaz bir saç
Güneşe imrenen topuklarıyla

Güzeller geçer
Bu alımlı caddelerde
Gamzelerinde bir hoş edalık
Sürüklenirler zamanın mahpusuna

Gökhan Seyit Tan

Güzelliğın Zevkını Tadamayınlar

Bilincin esenliğini okuyamayan
Bir zihinden
Beni anlamasını
Nasıl isteyebilirim

Beni anlayamayan o yüze
Kendi ruhumu
Bir buket
Nasıl açabilirim

Neyi niçin yaptığımı bilemeyen kişiler
Yüksekten düşerken
Nasıl bir oyun
Dans kurarlar

Hala gülücükleri doruklarda ıştırken
Buz tutan dilleri
İşte bundandır tadamazlar
Güzelliğın çekirdeğinden zevkini
Güneşleri yitmiştir. Bilirler, bilmezler.

Gökhan Seyit Tan

Habersiz Mektuplar

Habersiz kaldı mektuplarım
Gece tutamadığım ışı benek yaşlarımla
Erken inmiştim sahraya da
Ne malum sen dūřmūřtūn
belki kiblesiz bir kuyuya

Haberim olmadı mektuplarından
İçten bir arzun var mıydı sahi
İnce üzüm lekelerinde kim bilir
Hangi yüzük kendini vermişti
Bir başka heveslere

Habersizdik biz birbirimizden
Benim uçarı yolsuzluğum soytarıcaıydı
Sen bana kıpkızıl yüzünü asarken,
Ya sen bir adım atarmıydın
ben sana el verip gülseydim eğer

Gökhan Seyit Tan

Hakikat Yokuşu

Düşledim sabahları hakikat yokuşunda
Hakikat bana dedi kendinde denedin diye

Gökhan Seyit Tan

Hakikat Yolculuğu

Hakikati aradım
mutluluğu sormadan
Hakikat acı geşitinden savrulur dediler
Geçitlerin ıgında
Mutluluğa glgelerimi dayadım.
Anladım ki mutluluk
hakikatsiz dşekte kurulmazmış
Ama kaçırmakta
acıyı yoğururmuş.

Gökhan Seyit Tan

Hakikat Yolculuğu 2

İnsan perdesiyle bir dünya kurar
Damga pulu cebinde
Gölgeler susar
Ve yoksulluktur yüreğinden sızan
kumulların ardındaki sulardan göğen arklar

Herkes kalbiyle mührünü keser ya
Kese kağıdı avuçlarında
Ve bir kere tuzaklardan aldığı öğüdü
Safılık kumralları ile süzerse
Demek ki hakikat ulaşılmaz bir yalanmış der
günlerden aldığı yaraların
sözlerinden doğan kıvılcımlar.

Gökhan Seyit Tan

Hakikate Eren Yol

Hakikate eren yol acıdır
Sevdiklerin düşman, sevenlerin ayrılır

Gökhan Seyit Tan

Hakikatin Cümlesi

Keşke o sabahları bilseydim.
Yüzlerden akan hırçın gülüşleri
sezip bir zırhın ucundan
dağdağalı bir yontu kırabilseydim.

Yitik yazgılarımız vardır ya cümlemizin
Yağız atların titrediği bilgiçlikler
Kırpar da avuntularımızı
örter seherin dingin kuş yumrularını

Birde savaşın ikircikli tartı
Yanıltır bucaklardan inci kokan terleri
Kızların örgülerinden coşan köpük kokusu gibi.

Keşke bir nefes duygularıma zalim
Keşke boş kuyulara düşmeseydim.

Gökhan Seyit Tan

Hakikatin Düştüğü Yer

Hakikatin düştüğü yerde ben olayım
Kabulüm gömleğime düşün diyerek

Sessizliğin çığığını geceden koparayım
Bir yaz akşamı serin baş ağrım gibi

Cümleler kapıma her dayandığında
Kovalanan ben kendimi onda bileyim

Cüreti sancısını geçsin de
sonsuz gizemlerin parçalandığı göğüslerde
gerçeklik perdesini çeksın diyerekten

Gökhan Seyit Tan

Hakikatin Düşü

Ben sana kendimi bir cümle anlatamadım yokluğumla
Sen küskün kaçtın selvi boyun cemekan yuvalarına

Ben sana dürülmüş utancımınla sözsüz söyledim anlatabileceklerimi
Sen bir gülüş çaktın yarı alaycı bakışlarınla

Ben sana bir dünya kurdum hiçlik öykülerinin minarelerinde
Sen sesini incelttin kararsız bir selam verdim sol yanıma

Ve ben bir hakikat şarkısı söyledim kulaklarına fısıldayarak
Sen hakikati öteledin ben gerçek bir masalım dedin

Gökhan Seyit Tan

Hakikatin Perdesi

Küçük iyiliklere ne çok meyilliler

Öyle ya:
hep güleryüzlü,
çok yardımseverdirler.

Sonrası mı?

bir kapı aralanır
mumlar büker boynunu,
zifir bir rüzgar eser
gamzelerin güngörmez çukuruna doğru

İşte Dünya bu der.
Sonsuz serüvenlerin tutarsızlığı

Gökhan Seyit Tan

Hakikatin Sesi

Keşke o gülücükler gerçeğe düşseydi
Ve alımlı bir sıcaklığın kumsallığı
canavar dişli sırtmalara dönmeseydi,
O zaman ki ererdik hakikatin
yalvaç perdeli heybetli resimlerine
İşte o zaman
Her şey duruluğun sesini dinlediğinde

Gökhan Seyit Tan

Halini Arz Edenler

Cimrilik gözün çeşmesinde mal öğütür
Fedakarlık goncasına kavuşmayı nal savurur

Kötülük imrenilecek işlere hesap götürür
İyilik kıymeti gökyüzünde nasır olunca bilinir

Şeytan namlusunu yenido diz büker
Periler masalını anlaşılmaz bir mabede sokar

Halden bilmeze cinnet düşkün bir kazançtır
Halden anlayan düşmeyi yeniden doğuş bilir.

Ve tan vakti gelince kavuşur yavuklular
Cehalet zararını kurar, vurunca sevinir gök kanat uçar

Gökhan Seyit Tan

Hangi Aşk

Neleri anımsadık
Bu çaresizlik kokan bülbül yuvalarında

Nelere çağrıldık
O özlemlerin firar yüzen ormanlarında

Bizdik hayatı çürüten
Kimse gelemezdi zaten ardı sıramızdan
Çünkü biz yalnızlığı arayanlardık
Kendimize hayıflandığımızda
Sonsuz bir çizgiydi
Maviliklerin dumanından
Sen bunu seçtin mırıltıları

Kimleri sevdik
Bu ötelerin susuz kalmış buzlarında

Kimlere aşık olduk
O sahraların bizi yanıltan gülüşlerinde

Sevgi bir bakıştı
süzüldük, hafif bir güle benzeyen

Aşk bir tepelik
indiğimizde kendimize sarıldık

Gökhan Seyit Tan

Hangi Günler

Bilirim
Yakarırız poyrazdan aldığımız şafağa
Yelkenler imrendirir
bu ıssız sütunları
Kim bilir kaç göğüs elediler bizi
bu kervanların eğerlerinde

Yaşarız doru teyellerimizle
ilgit söker yükümüzü
ağıldar tuz kokan yamaçlarımız
Mumların sisleri esner
Bir arzu doğmasın diye skuna

Kim bilir kaç arsız okşadı
Sersem rperen çatılarımızı
Kaç kez yalvardık
duyumsuz bağ bozumlarına
Ve hangi gün doğdu
İsteksiz aşklarımızın kiblegahına

Kim bilir kaç kez uğradık
Şafağın kaçıncı dansına
ellerimizden tutan kırbaçların
yağlı kelepçeleriyle

Gökhan Seyit Tan

Hayal Adamlar

Hayal bilge adamın göz yaşından süzölen ezgilerin durağıdır
Hakikatin yabancıısı yüzeye ise bir silme boş kuruntudur

Gökhan Seyit Tan

Hayal Aşk

Hayal değildin ben uzaklaştım
Ben koştuğumda sen bir hayaldin

Gökhan Seyit Tan

Hayal Sevdalar

Bir sırdır
Sana serzenişlerimin adı
Sen ki
bir güneş kumullarını
toprağa serpttiği anlar,
kuyularımın en dipte görülen aynasıydın

Bir düştür
Seni boyunbağından sarmalamam
her görüşümde
bir nehir alır
götür, göle götürür
sebepsiz açan güllerimi

Bir yanıltır
Senin eteklerinde açan kelebekler
Sonsuz bir umudun
kapanmamış sayfaları
öksürür
ve hıçkırır
gözlerin bebekleri çınladığı sankiler.

Ve Keçiören bir bayıra divandır
tüner masallar arzusundan
nice aşk bir Ankara çığığını
yemiş yemiş, ölçüsüz biçmişken.

Gökhan Seyit Tan

Hayalet Güzel

Bir kanepeye uzanmış göğsün
Güzelliğinin okşar tllerinin beyazını
Eteğinde bir bohça cenk eder
Bir bakışınla ah!
naran slnler eker

Bir dolaba yaslanmış bağrın
Tutulmuş ince bileklerin heykel yontar
Ben sana bir ateş tutsam
Yansam karların kürsüsünde
Ah! sen topuklarınla gvdemi kurutsan

Gökhan Seyit Tan

Hayalin İçinden

Hayallerimiz boğdu bizi
Bir salkım üzüm
topladiğımızı sanmışken
Tuttuk dikenlerin ağzından

Hayallerimizi üfledik
Bu, bıraktığımız perdelerimizde
Açık kaldı yontularımız
Sisler geceyi örterken

Hayallerimiz nefsimizdi
Bizi bir sandala koydu
Büyüdü göz bebeklerimiz
Bir gömlek iliklenemezken.

Gökhan Seyit Tan

Hayalin Kalbi

Ansızın geçerken
Tlbentinin kar sisleriyle
Bir glsen bana
anladığım seslerin bültenlerinden

Bir gün
asan kuytunda kalmış
yosma mabedini,
Kuşansak geceyi,
İpil örgüleri
kiskandıran sadeliğimizle

Bir gün seninle
karşı yokuştan
hem sevecen, hem baygın
yrsek hiç bitmeyecek gibi,
hiç tketmeyeceğimiz sevgilerle

Gökhan Seyit Tan

Hayallerim

Karanlığın yolu bir sızıdır
Ve sen her an perdelerimde yankılanan sesin
gücünü doruklara sardığı sarnıçlarımda saklısın
ki gözlerin yüreğime tımarını eğmiş te
şadırvanlara düğümlemiş beni.
Aydınlığın sözü ise bir yolcuya görünmüş
Çıkamaz bildiğim düellolar gücünde
Çıkamaz dediğim saçakların topuzu
Çağırır seni kendimden sayfa sayfa dürdüğüm andan beri

.....

Yalnızlıktır kokan kukaların terinde
Artık bir, kaldırım gümeci
bekler çizgisinden şaşmış, çığlıklar serzeniş yoluğu
Beni kırmızı bir tülbent sarar
Ay gibi parlak kızın ıslaklığında
O ay gibi parlak kız bir gün gelir bana yar olur diye

Gökhan Seyit Tan

Hayallerim

Hayallerimdi beni gerçeğimden koparan
Hayallerimdi hakikati alnından vuran

Gökhan Seyit Tan

Hayallerime

Yerleri süzerek yürümem
içimde sakladığım hayallerimde
Nasılsa hayatımı yemişken
gömdü ise beni bu dağdağalı sokaklara

Ya Ona sebep olan utangaçlığım
Yazgımın ruhuna vurulmuş gündü
Ve her nedense rengimin neşesine bir surat
astı gömleğimin kerpiçlerine

Peki iç dünyamın karanlığını söylersen sen
yaşadı ve görmedi anılarımı bir türlü,
bir türlü görmedi bana sunulan nimetlerin
balkonlarda yüzen gülücüklerini

Gökhan Seyit Tan

Hayat

Hayat tazedir
Dostluklar gün gibi yavan
Mevsimler açar
sarıdan çalmış eteklerine
Sahtedir içten gelmezse gülücükler

Yürümek bir el ile
ne güzelliği çağrıştırır
Acabalar yoksa derinlerde
Yaldızlı ilkbaharlar
ieğini derleşir

Hayat gelmez zorbalığa
tuzsuz bir yaz bohçası
Ölüm aniden gelecekse koynumuza
bir ancık niye glmeyelim
bu çiçeklerin mintan iliklerinde

Gökhan Seyit Tan

Hayat

Hayat aldatılmaktır.
Bir insan bir insanı uyutur
Güneşin yontusu
yalnız bende olsun diye

Duygular serzeniftir.
Bir insan bir insanı kucaklar
Yalnızlıklar kovsun diye beni

Masalar konukluktur.
Bir insanın bir insana
dipsiz bir mağarada
görünmesi için

Ve suskunluk korunaktır.
Çelikten bir bakış
Şimşek gibi
vurmasın diyerekten bizi

Gökhan Seyit Tan

Hayat 2

Çıplak bir yontu gibi hayat
üzerimize yürür de
Sahtelik başımıza vurur
İncelik kokar
serzenişlerimizin duruşu
her nedense

Bazen ayağımız kayacakken
bir tutuş çekeriz yaşama
Kavuşuruz imrenilecek kadar
maviliğe üşüyen gökyüzlerine

Bazen de savruluruz ansızın
Koyu bir yas gönlümüzü yıkmışken
Görmeyiz yanı başımızda dans eden
tütsülerden derlenmiş tacındaki gülüşleri

Hayat bu toz koparır
kısacık hamurunun izleri
her kendini açtığında
Bir gün yürekler
kardeşçesine atlasın
o ateş kıvılcımlı surlardan diye

Gökhan Seyit Tan

Hayatın Altını Çizmek

Hep altını çizdim kitapların
Ama altı boş kaldı hayatın

Umutsuzdu geçen anılar
Sonrasında buldu bir yalnızlık

Tutarsızlığa soyunurdum her gece
Bilmem ki yıldızlar aydınlık mıydı

Sonsuzluk bana adımı sordu
Ben yalnız bilenlerindir dedim

Soysuzluk senden kaçıyorum dedi
Ama her dere kendi çölüne giderdi

Altını çizdim ya dedim kitapların
Hayat bana güldü
sen beni çizmedini söyledi

Gökhan Seyit Tan

Hayatın Cilvesi

Hayatın cilvesinde
Yamaçlara sürtünürüz
Billur damlalar yanaklarımızda
Mavi şadırvanları neden okşarız diyerek

Hayatın yakarışında
Sivri kemerlere tutunuruz
Bozbulanık sebepler
Alacakaranlığa hırçınlığıyla öksürür
bir mühlet yetinerek

Ve hayatın yüksünde
Bu akşamüstüler
Sancılar kiblegahına üşenir
Yorgun denilmesin söyleyerek
Örtülen tomurcuk karları anımsatırcasına

Gökhan Seyit Tan

Hayatın Seranatı

Biz bir yaraydık
Bacaların üşengeç sislerine de
İsimsiz yarınlar beşiğimize ateşti

Sizse umursamazdınız
Göveren boyunlarımızın kolyelerini
Bir türlü bozkırlar açılmadan

Bir dalgayı
Esrik bir kurum sanırdınız bilirim.
Bense bilmezdim o vakitler
İnsan raksını hangi bedene gömer
Sinsi yokuşlar gümeçlere sığınırken

Kelebekler anlara hep güzeldir
Sahneler divanına kurulurken
Perdeler küskün dizlerini büker
Biz o perdeleri kendimizin sandığımızdan

Gökhan Seyit Tan

Hayatın Şifresi

Hayat bu üç şeye tutunmuştur
Kimseye bel bağlamamak
Korkmamak ürkek kırılganlıklardan
Ve Özgürlüktür şanın mayasında gezen

Hayat bu, boşluğu seyreder
O üç şey olmadığı müddetler için
Savulur karanlıklar
Bir baykuş edasıyla gördüğünde yarasaları

Gökhan Seyit Tan

Hep

Hep namlusuz hesaplarımızla yaşarız
Bir ölü deniz gibi
kin dolu yağmurlarımız
yaptıklarını yapamamaya yanar

Hep sorgusuz suallerimizle yaşarız
Kıvılcımlar çakar yeryüzüne
Ömür geçer
biz fırtınamızı toprağa sereriz

Hep örgümüzü kiblemize döşeriz
Hüzün bilmez düşlerin
sahnemize girmesi zordur
onlar düştüğümüz yerin bekçileriydiler bilmesekte

Ve hep yanılmış yanılmıştır
Susuz döşeklerimizde
Hıçkırıklar susmuştur
suskunluğumuz bizi sardığından

Gökhan Seyit Tan

Hep Beklemek

Hep beklemekle geçti hayatımız
Bir serüvendi dolu dizgin,
Yüksek bir kartal dikiş
Gördü bizi pençesine aldığında

Hep susmaya zorlandı dillerimiz
Bir keskin nişancı ahını dürdü
çekti mil gibi okunu
Kalbimiz kanarken bir gül sandık

Hep bir zamandı mendillerimiz
Sallandık sarkaçların boy aynalarında
Sonsuz aldatılmalar iç etti kursağımızı
Biz meçhulün dili olduğumuzdan

Gökhan Seyit Tan

Hepimiz

Hepimiz öldürmedik mi hayatı
Yaşanacak güzel günler varken
Bir irin zehirlemedi mi damarlarımızı
Hepimiz soğuk değil miydik hayattan

Çoğumuz kiblesizdik çukurlarımızı kazarken
Hangi yana dönsek bir ses
Fısıltısıyla yanaşmadı mı kucağımıza
Hepimiz sorgularımızı gömmedik mi bu düşlerden

Ah ne zaman bitecek o sancıların gün boğumları
Bizi yanı başına uçuran vadilerin çizgilerinden
Aşırdığımız tadı konmamış hüzün demetleri
Hepimiz düşlerimizi saklamadık mı hayattan
Ve düşmedik mi kayan yıldızların altlarından

Hepimiz, hepimiz, hepimiz

Gökhan Seyit Tan

Her arşamba

Her arşamba
Bir giz tutar benliğimi
Bilirim bir yol süpürür alevlerini
Sislerim kavuşur yalnızlığıma da
Her arşamba sen rakkasesin
Benim tartılamaz düşlerimden

Her arşamba
Bir merdiven altı
Bir algı çalar
döndüğüm paltomun kıblesinde,
Mazgallarım rr
Burlarım yenilir zaman kendini soyduka
Ve sınıırım sabrımın son demeti açtığından

Her arşamba
Bir ziyaret gelir telerden
Sanırım senin glgen bu divanlıkta
Bense bklrm dorukların iplikleriyle
Düşünür, düşünür, düşünürüm
Seni sonsuz bir umut sevgilim
Sonsuz bir halenin esmer benleriyle

Gökhan Seyit Tan

Her Doğru

Her doğru her zaman yansıtılmaz güneşe
Çünkü her doğru doğruyu bulmaz yolunda

Gökhan Seyit Tan

Her Şey Bitmeli Bir Anda

Her Şey bitmeli bir anda
Sonsuzca yenilenmeli anılar
Bir avuç rüzgar eğitmeli bizi
Őımarıklığımız kumullarda kızardıka
Yeni bir güneş saçılmalı kirpiklerimizde

Her Şey zamanı soymalı bir nakıŐta
Susmalı yalnızlıklar pembe bir sabahtan
Yenilmeli kederler zannın uçtuğu salıncaklardan
Sarılmalı darılmıŐ hüzünler birbirine
Her Şey bir anda çırıl çıplak soyunmalı
Ay ışığı deyince bedenlere

Gökhan Seyit Tan

Her Şey Yalana Akar

Her Şey bir yalana akar
Topuklu güzellerin karda
dans ettiği gibi

Her Şey bir tuzdur
Acıyla bir sahrayı aŐıran
Huysuz serüvenler benzeri

Her Şey bir tozdur
Zamanın aylası yanaŐamaz
Kubbelerin divanına
Tüm yaşmaklar ağlar sonrası

Dedik ya bir yalandır
hakikatın göğü
Gelinlik kızların söylenemez tutanaklarının
Sandıklardan ttsleri aldığı gibi

Gökhan Seyit Tan

Her Şeyi Bilmek

Her Şeyi bilenler üzengisinden atlar
Nedense hep yarım bir bilgi öfkesini kızartır

Her Şeye karışan yıkılmış pehlivanlar
Nedense ağlar durmadan yanı başında olmayanlara

Ve her Őeyde bir isim arayan yüksek tepeler
Nedense hiç ağrısız göremezler kubbelerdeki desenleri

Gökhan Seyit Tan

Hercai Umutlar

Hercai umutlar yeşerir
perdelerin günyüzüne açılan divanında
Bir hayalet muştusu yalvarır
Sabahların tül serpen yolsuzluklarına

Her şey zamanın kıvrımındadır
Biz hüznüz
ve sanki kopmayı bilmemecesine
Yüzlerin astarını gördükçe kırbaçlanır belimiz

Tutarsız akarız dostlukların sancısında
Engellerin sularına döneriz
Bir anımsama ellerini çiçeklediğinde
Savruluruz rüzgarların kelepçe bağlarından

Hercai umutlar serpilir
güneşin apak boynuna
Bir an gelir toz toprak
Bağrını açar üfleyenlerin dillerine

O, üfleyenler kör değillerse
mıntanlarından akıttıkları kanlarından
bir mühlet eğilen sabahlarından eğer

Gökhan Seyit Tan

Hesaplarımız

Sorgulanamaz hesaplarımız
İçimizde çağıldar dorukların karları gibi
Hüzün beyazını çalmıştır
Soyamayız hesaplarımızı

Sorgulanmaz hesaplarımız
Duyumsadığımız kirlerimiz gibi
Akar çeşmelerin göz bebeklerinden
Tutamayız içimizde yaşlı hesaplarımızı

Gökhan Seyit Tan

Hevesler

Sandıklarda tüter acılar
Nasıl gökkuşuğı kör ederse bakanları
İmrenilir toz yığınlarıyla yoksulluğun
gizli kalmış kumaşlarına

Güneşe tutunur insan
Aşk bulutu gibi iner bir kurşun
Yağmalıdır nefretinden akan özlemleri
karanlığı örse bile aydınlık sorar gözler

Merhamete dayanır insan
Bir elmas pıhtısı olsa da
Sözcükler ağır gelir buz kesenlere
Tutmak istenir yüzükler
bir gün maviye gönenir diye bayramlar

Gökhan Seyit Tan

Hiç Bir Şey

Hiç bir şey sır değil
Sır olan söylenmemesi gerekenlerdir
Bu soytarı yalnızlıklar hükmünü çizince

Hiçbir şey günah değil
Günah olan yapılmaması öngörülenlerdir
Öngörülenler bir kalıba girmezse eğer

Hiç bir şey düşün değil
Düş olan hızını kesmiş kunduralara değer
Kan lekeleri taşmadıysa bağcıklardan

Hiç bir an bizi sormaz
Sorgular ancak bileklerini keser
söğüşlediğimiz tufanların yüksünce bile

Ve hiç bir dünya
hiç bir zaman gerçek değil
Gerçekler bizi soymadıysa
kapalı kalmış hıçkırışımızda eğer

Gökhan Seyit Tan

Hiç Bir Şey ve Her Şey

Hiç bir şey
Yabancı gelmez bize
Her şeyleriyle yaşar insanlar

Hiç bir şey
düşmez yalnızlıklardan,
Bir zafer
Hangi sahrayı eritir,
bilinmezliktir bizi tutan

Hiç bir şey
düşünmez sabahları.
Sabah aydınlıktır
mıntanların iliği boş kalır çünkü

Her şey
aynalara uzatır göz kapaklarını
Dünün görülmeyeni
Bugüne aşikar olur
bir zaman ve an
kınından çekilirse

Gökhan Seyit Tan

Hiç Olmayacak Gün

Hiç olmayacak bir günde çıktın karşıma sen
Ben o gün güneşimi unutmuştum kiblemde

Gökhan Seyit Tan

Huzur

Ansızın gece parlar sancağına
Ve ne şirindir göremeyene sır yolcuların durağı
Şafağın zihni küllenmiş
Aydınlığı sorguç sorguç sorgularken
Ne düşler kaybedenlere ışıldar bu akşamüstüler

Ah bir bilsen aşk neye uzanmak ister ki
Acı duydukça bilir o masum yaşı
Dinlemez kin yağmurlarına sahne
Perdesi gümeç tutmuş sözlerin arasından

Gece sonsuzdur gülenlere demiş olmak
Huzur belki alaydır olanlara
Olanlar teğet geçtiyse dünya güzelliğine
Ne fayda ki yosun tutar bu akşamüstüler

Gökhan Seyit Tan

Hürriyet ve Maske

Hür olmaya çalıştıkça maskeler taktık
Maskeler bizi zencirlemişti, altın bileklikler sandık

Gökhan Seyit Tan

Ilık Yağmurlar

Yağmur yağıyor
Arabaların yangınları çörekleniyor ışıklarda,
Kızlar ise kapılarda şenliğin
tahtında bir kibrit, hoş maviliği çakıyorlar

Yağmur düşüyor
Bir çay tablasında,
Karanlık ürkütüyor sevenleri
nedense ağlıyor sevenler
Bir başıboş ünvan yokuşunda

Yağmur süzülüyor oluklardan
Bir çürük arzu
deşiyor kolcuklarımı
bilmedikçe ben ürküyorum o anlardan
O anlar bana namlu olduğu için

Ve yağmur yaşamı ağartıyor
güneşin tutuşuna
Ne de yakışıyorum dercesi
Koşuyorum ışıklardan arta kalanlara
o ışıklar bunu bilmesede

Gökhan Seyit Tan

Islanan Yaşmaklar

Yaşmaklar ıslanır
bu sonsuz durağanlıkta
Bir göz ışıldar
Nerden uğacağı bilmemecesine

Bir nefis tomurcuğu
Kaplار yuvamızda esen güherçileleriyle
Tufan tutar mazgalları
Yarınları besleyen kilitli odalarında

Düşünceler çağrışımını döşer
Bu mintan iliği mağaralarda
Nurları boşalır
ibrişimlerden altın süzmesi ağrıyarak

Dünya nefes alır
biz varken bu sahrada
biz yokken umursamazdır yeni günler
merhaba dediği o eski kıvılcımlarda

Gökhan Seyit Tan

İç Yüzleri Tanımak

Kaybettik
ne varsa tazelendiğimizde,
Ne şirin görünürdü
pervazların inceliği
gülüşlerin demetinde ki;
Bir girişimiz vardı perdelerin bağına da
sesini çaldı, öptü, kırılmadı...

Ah yangınlarım
Bu muydu?
gülen yüzlerin
sevecen topukları

Bunlar
hangi iklimin
ters yüz edilmiş
görüntüleriymi.

Gökhan Seyit Tan

İçimi Kemiren

Küçüklüğüm masumdu öyle bir
Bilmezdim içimi kemiren duygularımın
hesapların gök yağmurlarını

Gökhan Seyit Tan

İçinden Geldiği Gibi

İçinden geldiği gibi yaz
İncitme yaşamın anılarını
O anılar sende bir yük olsa da
senin varlığına gömlektir taşıyacağın
pırlıttır anılar gözbebeklerine

İçinden geldiği gibi yaz
tutma yalnızlıkları bir gülüşle
Kalabalıklarda seç yalnızlığı
ve oynama gururu ile hiç bir sözün

İçinden geldiği gibi dur
ve kirletme yaşamın acılarını
O acılar sendeki yaratıyı düşürecek
Ve yayacak senden öte bir yarenliğe
O yarenlik seni aşmadığı müddetler

Gökhan Seyit Tan

İçten Dökülenler

Doğuştan
gelir arkadaşlık
en güzel özün
bir saf mayayı tutması gibi

İçten yoğurulur sadelik
bir düşün
ince bileklere
gerdan kırması gibi

tatlı rüyalara uyanır
kara sevdalar
bir topuğun karda
çalım atması gibi

Ve bir uyanıştır yenilgi
bir tepenin
şırıl bir sabahta
denize kendini sunması gibi

Gökhan Seyit Tan

İçtenliksiz Yazılar

İçtenlikle yazılamaz yazılar
Ve sözsüzdür konuşulacak damlalar
Sahipsizlikle övünür yalnızlığın
tütsü kokan dağları
Bu tutarsız geceler
bizi soyarken yüzüzlüğün bekçiliğinde

Duyumsarız sabahın tam ortasını
Zincirlenmiştir göğsümüz
sorgusuz beklenti suslarında
Zoraki gülüşmeler kaplar yarınları
Dünlerimiz hayıflanma, geleceğimiz endişelidir
Bu kış sandallarının bacalarında

Gökhan Seyit Tan

İkinci Defa

Aynı Şeyi ikinci defa yapma ahmaklığına düştüm
Ama bir Şey vardı bende olgun bir mazgaldım burçlardan

Gökhan Seyit Tan

İlk Gençliğimin Susuzluğu

İlk gençliğimin susuzluğu
beni ince bir tüye soyar, yıkardı
odamın papatya ıslaklığında her nedense.
Ve anımsarım radyo bezlerinin
o boğuk kandilleri öksürürdü
Bir esmer hıçkırıyla
Yanıltan gerdanını vuran topukların
Yaşamımın tuzlu buğusunda.

Ve ben o zamanlarda
ayrılık yüklü kök ağacında
gömleği yaslı bir asaydım ki
Ama çocuktan beter bir saflıkla.

Gökhan Seyit Tan

İmkansızı Beklemek

İpe dizilmiş kurşun gibi macun macun
Beklerim, eşiklerin divan kurmuş yalnızlığında,
Aramak ya, imkansıza bir kanlı gömlek sunar
Dipsiz mağaraların koyu şarılıtlarından

Tutuşur tutarım sebepsiz kıvılcımları
Değerimin bakır yontusundan arta ne kaldıysa
Özlerim, kapılar kir tutar düşkün paspas
Hissederim gözünde yaralı bir hiçim

Aşkı anlamayana sorulur mu acep?
Bir çözüm sarhoş gelir iplik kumaş
Sonrasında sırtık bir diş kelepçe kurar
Kanadın yok ki yaralanasın
Yıkılır düşer ah ezilmeler boşa kurulmuştur.

Bir biçim çekirdekler kırılır
beynin kalbe inmişliğinden
susuz bir çölde kumsalları yalayarak,
aşk bir iyilikten yangın süzerse eğer
Yalnızlık cüce bir devdir kımıldayamaz.

Ve beklemek beklemek beklemek
anılar ne kadar acıya gebeyse
Belki de sözsüz taşan aydınlığı arayarak

Gökhan Seyit Tan

İmkansızı Denememek

İmkansızı denemiyorum
Seviyorum bir mum alevinde eriyerek
Donuk bir reşim olsa da
Askısına astığı paltosu
İmreniyorum, bir gün gelse de
yüreciğimin köşesinden
açsak açılacak ötelere gördüğümüz resimleri

İmkansızı sezemiyorum
Bir tüy gibi eğiliyorum kör kalmış sislere
Uzayıp uzanıyorum görülmemiş karaltılardan
Sormasınlar, biliyorlar
Terlediğim güneşin masalarını
Nice rüyalarım kaldırımlara dert dökmüş
Seziyorum, anlamıyorlar

Gökhan Seyit Tan

İmler ve Zaman

1

İmlerdir anlamsız yürüyen
gözetler ve koşar
Toprağın kutsal sızıntısından
yünmüş ilmeklere habersiz ve dumansız
uçamaz
cengin tutuşuna kurulan
ağıt sözlü kızarmış kurumlara

2

Sönen ateşin belleğinde
Bilinir ki
Eylemleriyle yaşar insan
öyleyse
Konuşur ibareler
eksiktir
Hiç tamamlanmamış, tanımlanamaz
Bekler zamanı gelinceye
Bazen güneşin anına durgun
Bazen sürülmemiş ama yorgun

Dünya yalnız senle mi
Susar
Yaşamın armonisine deyerek
Dünya sensizde
sensizde yaşar
bilinen

Gökhan Seyit Tan

İnsan Bilincini Taşır

İnsan bilincini taşır
Bu sokaksız yarınlaraın kucağında
Ve duraksız taşar
Namlusunda koşuşturan iklimlerin ağzına dayanaraktan

Bir yüktür
Bu sahte gülücükler
İmrendiği naralara yazan
Sorar yalnız sevdaları
Bileklerin kolyesini hem de nasıl taşıyaraktan

İnsan zamandır
İnci kokan yağmurlara
Bir gömlek iliği
Dikiş tutar dayandığı mahpuslardan
Ve sonsuzca bir serüven koşar
derinlerin ipil ipliğinde
Sen kimsin
Bu açılmamış bağların
Yün eğmemiş yolsuzluğunda der

Gökhan Seyit Tan

İnsan ve Gizemi

Tutulmamazlığa oynar insan
Vuruşur göğsünden arta
Bilinmezliğe yanaşır tek yürek

Okşanmak ister insan
her duyuşunda bir sedef boncuğu gibi
Yoksa yarası büyür
taşar dağların ateş sözlü inlerinden

Görünmezliğe yanaşır insan
Bilinmemek en iyi bilmektir
yontusunda yaşayanların
Ve dahi heybetiyle önde olmak için
en saygın yoldur çaresizlere
Çünkü her sır bir maden bulur derinlerin ikliminden
Her sır bir ilgiyi taşır derelerinden

Gökhan Seyit Tan

İnsan ve Yaşam

Herkes imrendirmek isterde
karanlık düşlerin mumlarından yansıyan ışıkları,
Kimi hoyratça sırtır kalbin mahmuzunu omuzladığında
ıslak postlarının heyecanında kükreyerek,
Kimileri ise ağız dudak yerler acımaksızın
yılların süpürgesini aldıkları bir ağıkla.

Ancak zariflerdir duruşlarıyla inceden bir tül örerler
gümüşten yüzlerine
Benizlerinden tutan altın sarısıdır
bilen samimi dudakların dolgusuna.

Ve her nedense akıllarına uğramaz
Paranın dizinde oturanların ve
Şehvetin boynuna el uzatanların,
İnceliklerin tuzunda kurutulmuş yaprakların çiy damlası
ve onlardan akan peteklerin kıvamı.

Gökhan Seyit Tan

İnsanın Aldanışı

Belki bir merhaba ister insan
içten bir gülüşle hem de ne için
sırıtır meyhoşluğu tuzsuz incirleri
Belki bir düşünür yarınlar için

İnsan ısıtır arsızsa düşleri
koptuysa gece
şirin görükmez efsunlu yıldızlara

Bazen bir şerbettir yalnızlık içmeleri
Bir insanın görüntüsü nasıl değişir birden
anlamsız kıbleler yakardığı vakit

Bilemeyiz sorguların hiç yüzünü
Hangi sualler kaplar pervazlarını
Bilemeyiz hangi tütsü yanar kandillerin közünde
Hınç bir kindir
susmaz meltemler işitince gökyüzünü

İnsan sırdır dokunulamayacak kadar
meyvaları eşsiz rengarenk susamış
yer her bir canlıyı
kürsüleri ekşimiştir hem de

İnsan susmaya koşuttur
ve yüreğini açamayanlar
Nedense kendini bilir aynada
görür hayatın cansızlığını
susturulamaz ıstırabı her an
bir meseldir anılarına
kusmak olur kibri gömleğine
soyu yokuşlardan indiye derinlere

Gökhan Seyit Tan

İnsanlık Destanı

İnsanlık destanından
ilk okunacak yazıt:
çıkardır...
ötelere seslerin
paravan olduğu yalanlar mı?
Bu ne güzel isimdir.

İnsanlık yokuşunun bağrında
soracağın yol:
iffetidir...
Yoksuna çelikten bir hançer
Varsına hürriyetini veren
asılların şanı nasıl yücedir.

İnsanlık karlarından
son göreceğın bulut:
Vicdanıdır...
Sırrını dillerde tülbent yapan
Geceyarısı balyozlarından taşınan
o bitimsiz saygıdeğer.

Ve insanlık
Sahteliğın görkemine kurulan handır
hamuru kireçlere karıldığından
Her an bir yön
ve zaman buluncaya dek
kavrulan

Gökhan Seyit Tan

İsimsiz Hayaller

Hep isimsiz kalmadı mı?
Bu, yeryüzü cennetinde
dans ettiğimiz silüetler

Hep bağı bozumlarına gelmedik mi?
bir kış uykusu bizi yola çağırdığı vakitler

Lüzumundan fazla beyaz olmak neyi sorgular
Bu, bitimsiz masal yüksünlüklerinde

Tutarsızdı dilimizden sökülen sesler
Hayatın doğallığını anlayamazlardı
Biz kiblemize dönmüşken

Ve hep zafer bizi kuşattığında
yenilmedik mi?
bu, düşler bahçesi bizi üşüttüğü anlar

Biz o anları saymayı bilmediğimizden

Gökhan Seyit Tan

İsimsiz Sevgiler

Sana yalanlar söylemeyeceğim
Çünkü yalan bana zırhsız bir kazaktır

Sana tutamayacağım sözler vermeyeceğim
Çünkü sen yıldız içmesi yokuşlarımsın

Sana düşlerimi çeyrekten uzatacağım
Çünkü seni dolunayıyla ürkütmeyeceğim

Senin ismini hep sessizliğime kazıyacağım
Çünkü insan dili ateştir köpürür barut olur

Gökhan Seyit Tan

İstenmeyen Şeyler

Asla kimseden bir şey bekleme
Yoksa aç gözler ovuşturur ellerini
dişleri birbirini yer koltuk yüksüklerinden

Asla kaldıramayacağın düşlere sırnaşma
Yoksa bir güzel göz çelimsiz kılar
seni bu yas gülüşlerinden

Asla istenmediğin yüzlere dönme
Yoksa aynalar küser
gölgelerin yalnız kalır tutarsız güneşlerden

Asla sitem etme karamsarlığa
Yoksa bir tütsü seni büyüler
arsızca kalırsın dağ başlarından arta

Ve her zaman kendine dön
bir bak ki kızılığın uçsuz inlerine
Çevrene bir baykuş ol
yorganının altında ıslattığın ağıtlardan

Gökhan Seyit Tan

İşini Yapan

İşini rast götürene helal olsun değildir
bir minare kendini soyar
arzular sabahları
bendleri yaralanmış hiç bir söz söylemeyecektir

Ve yapraklar soyar çiğ damlalarını
hiç bir söz sebepsiz kalamaz
bu yaşam koçluklarında
bir sabah yarenler bulunduğu biz son gün açlığını bağıracamız

İşini yapan uyanığa asla helal değildir
bir dik duruş olmadıktan sonra

Gökhan Seyit Tan

İşte Yalnızlık

Duygularını derinden yaşamak
Ve ruhundaki fırtınalarla boğuşmak,
İşte: Yalnızlık

Gökhan Seyit Tan

İyi mi?

İnsanların çoğu iyi mi?
Evet, oynayacağı yeri bilen iyilerdenler.

Gökhan Seyit Tan

İyi Olmak Neden Yetmez

İyi bir düşün yitik vurgusu olmak
Neden yetmez biteviye amaçlarımıza

Dar bir düşünce olunca gününde
Hayalettir karanlıklar söze gelmez
Tok bir ben her nedense kalıbınca düşünemez ki
Anlamlar kökünü kopardıysa göğsünden

İyi olmak yetmez bir kere
Yıkılası örenler yıllara durulunca
Dili susmazsa susulamaz
Bir de çözülrse açıklar konmaz ki köprü sallardan
Dar bir düş olunca içinde

Gökhan Seyit Tan

İyi ve Kötü

İyiler bir mezara benzer
Merhaba der geçenlere
Ve ruhdan sazlarını ararlar
Kötüler bir mevsimlik iş kurar

İyiler hesapsızdır sorgulardan
Kötüler tutmuştur evlerden bir aralık
Dünya döner iklim yaşantılarında
Kötüler güler zafer çağrışımına

Gökhan Seyit Tan

İyi ve Kötü 2

Kötüler hiç şaşmaz en olmadık yerde
İyiler vurulur eğer kandıysa yorgan pırıltılarına

Gökhan Seyit Tan

İyiler ve Felaketler

Bir an durup, dinlemenin şarap şarap
keyfini içemeyen,
Ah tac tac belenen dillerin ılık keyfini yutmadan
düşüncenin yazı tahta satırlarını
gözlerinden kızartmayanlar için
İyi bir düşün ırmaklarında
sandalların baygın rüzgarlara durması
yeter bir düşmüdür hiç

Bir adamın şapkasını çıkarıp da
koltukları altına alamadığı
felaket çisillerinin ırmaklarını sunan

Gökhan Seyit Tan

İyilerin Muradı

Yitik vurgular bekler bizi sabahleyin
İyiler soyutlar kendini bekçilerden
Kötüler uçar bulutlardan zincirlere
Uçuk körlükler sızır geceleyin

Ansızın düşer bir yağız delikanlı
Şekiller griftir çözülemez ötelerden
Aşktır sözün son cümlesinde yatan
İyilerdir bir muradı koşulsuz isteyen

Gökhan Seyit Tan

İyilik

İyilik durgunluğun başıboz ılgınıdır
Düşüncenin şarabı beyni silbaştan sarsmadıkça

Gökhan Seyit Tan

İyilik Denizinde Olanlar

Bir iyilik denizine tutuldum dün gece
Dedi onlar suratı değişmez kin tutmayanlardır

Gökhan Seyit Tan

İyilik Yapanlar

Çok az insan tanıdım

Güneşi bir buket yapıp
çocuklara sevinç ile kadeh külâh dağıtan.

Diğerleri mi?

İyilikleri güzel bir sunum
Ya da köhne korku hayalleriydi.

Bilirim.

Gökhan Seyit Tan

İzbe Tutuşlar

İzbe bir yağmura tutulmuşum
Çanaklarımda yoğrulmuş hamurlarım
Hayalin esrarlı bir duruştur
Bu kızılığın kardan doruklarında

İzbe bir mahzende uyumuşum
Yıkılan gururuma dik yamaç
Yorulmuşum inci üzüm bileklerin yoksa
Bu oylum çözen taşlardan

İzbelerden akan günlere yamanmışım
Tutarsızlığım savaş perdemi kesmiş
Yontulmuş mavi bir sütunmuşun
Yokluğunda mil çekilmişim sabahleyin

Anladım

Gökhan Seyit Tan

Kaç Zaman

Kaç zaman rengine uyandı
Kaç ses soldu benzinden
Sonsuz biçimler desenine küstü
Sonu gelmez sabahların yazından

Kaç sefer başladı bitmeden
Kaç yazı sustu karanlıktan
İçildi günlerin sabahı
Uyandı sebepsiz yarınlar

Kaç düş kaçtı arzularından
Kaç yas boynunu bağıladı,
Esrik yokuşlu kırbaçlardan
Düştü yaprakların çiğ yaşları

Siz ki benim haykırışımı duyamazsınız
Bense sizin yarınınıza bakamam
Kaç yıl geçse de aradan
mıntanlarım boynunu büker
Bu bağ bozumlu günlerin boğumundan

Gökhan Seyit Tan

Kader

Kader bir gülüş çaldığında bülbül şakırız
Kader ağlarını ördüğünde sessiz kalırız

Gökhan Seyit Tan

Kadın

Kadındır
bir cüzzam gibi
boynuna hale geçirilir
Dövülür bir post yığını
Kaçırılır şehvet kendini
boyunduruk açınca

Kadındır
Entarileri yamalı
bir ökseye tutulmuş
İmrenir buğusuna zerafetin
bir yakut esnemesi yaşar
kolları düştüğünde engine

Kadındır bu
küser balyoz tutan ellere
bir düş görür yaralı oyuncağıyla
toz pembe olur
bir tutuş izinde
kandırılır, kanar, kandırır
güzelliği kendini serdiğinde

Gökhan Seyit Tan

Kadın 2

Yaşam bu, kadına seslenir
Kadın: susar ömrünce
içlendiği şarkı gibi

Yaşam kadını görür kaldırımlarda
Kadın: bilir bir gölge
umursamazlıktan gelir

Yaşam kadına imrenir
her sabah bohçasında
Kadın: bir yıldı gibi
şahlanır topuzları yüksünce

Ve yaşam kadına eğilir
tadını bilen ağırlığında
Kadın: yüreğini
taşımayı öğrenmiştir
bu yelkenli fırtınaların dibinde

Gökhan Seyit Tan

Kahrolası Yoksulluk

Duman kokar gece yoksulluğun perdesinde
Hiç bir can ki bilemez kadınların çaresiz düşünö
Ve her şey yakıştırılır mintanların gövdesine de
Bir bakış el uzatıp ver o fişi derken
Anne kızına tutuşur hiç sevmediğim şey ama kahrolası yoksulluk

Gökhan Seyit Tan

Kalbe Giren Sözler

Bir düş yağar geceden,
Bir ince sızı
alır kuyuların en dip pervazlarına

Ekinler üşür
karların ince topuzlarından
Hani önce bir esinti çakar şimşeğini
Sonra bir beyaz tülbent dağıtır karanlıkları ya

Bir düş çakmağını ateşler
Düşman kırbaçları yüksünmüştür
Pembe avluların sonbaharlarına

Bazen sözler üşür
Bir mum yangın olur
Göğsün dallarından uçar
Kalbe giren her bir söz mezara ulaştırır
Gönlünde ıpılık yağmur bulutları olanları

Böyle yağar geceler
fikrinde cehennem fidanları olanlara

Gökhan Seyit Tan

Kalbimin Zindanı

Kalbimin zindanı
sözsüz nasıl kırılabilir?
Peki ya harflere yeter mi bültenlerimizden esen
sabah rüzgarları,
Bilebilir mi?
o arzulara kanamayanlar
Ruhumunun sonsuz rüyalarını da,
Doruları tanıyabilirler mi?
İklimleri kuşatmadıysa renklerini

Bir gün, bir gün
yıkılır mı putlar
alacasında tülbentlerin
görünmez ayları ışığını serptiğinde,
Belleğimden akan serüvenler
Bir tanıdık bulabilir mi?
tasasını avucuna alanlardan.

Bir gün
başı boş dumanlara kana bilir mi?
içimde seyirttiğim dostluk bulutları
tarihin defterinde bir izdüşüm ararken
ve dokunabilir mi?
her ne varsa koparttığım
köz sayfa yaprağından.

Gökhan Seyit Tan

Kalbin Kiri

Bir yazgı sürünür
bağcıklarımın ağrı
Bir yağmur sürüncemesi
ipliğine dayanır,
Tüm düşlerimden teyelleyerek

Divitlerim buz tutmuş
Donuk resmine yanar
Bir kızılçık şerbeti
iner bağların pekmezlerinden

Tamahkar kinler
gömleklerden kan ıslatır
İntikam soğuk bir mühürdür
kalbinde pasta çivi olanlara

Ve yalnızlık nöbetlerimde
Bir gül bana sorar mı acaba
Bu günlerin açılmamış
Bağ bozumu ıslak yapraklarını
her gün ve zaman ağlayarak

Gökhan Seyit Tan

Kalbin Kristalleri

Hiç kimse kıramaz kalbinin kristallerini
Yoksa bir deney masasında ciğerlerini sararlar kanlarıyla

Gökhan Seyit Tan

Kapılarda Bekleyen Adam

O kapıda beklememi
Herkes bilirde
Bir sen, bir sen
farklı anla isterim
O kapıda süzülen
ruh fırtınalarını.

Ama düşme
Derinliğimin çukuruna
Anla sadece
Koşalım bir pervane misali
Duralım ve dönelim
Mevsimlerden öte samanyolunda

Gökhan Seyit Tan

Kar Topukları

Kar üstünde
ezilmek isterdim
bir kadın topuklarından

En dipten
göreyim diye
bir kadını heykelleriyle

Hem de
aynası düşün
bileyim
karanlıkta taşıdıklarını.

Ama en önemlisiyse
Bir kanepede
düşmek isterdim
bir kadın göğsüne

Tutmak isterdim
kalçalarından

Hem de
hüznü tutuşsun
ayrılışın diye
benzerlerinden.

Bir kadın
bulmak isterdim
Avuçlarım terli

Çalmak isterdim
Kıvrılan dansını
Bir de
Bende fırtınalı ruhunu

Gökhan Seyit Tan

Karanlığa Söz Geçirmek

Karanlığa söz geçiremem
Çünkü o adımlarını muımlara sayar

Lüleli kızlara boyun bükemem
Onlar dantelli yüzleriyle
bana cehaletimi bir aynada yansıtırlar

Aydınlığa yüz süremem
bana karaltının artığını
bir kase niyetsizliğe sunarlar

Ve tadamam esrarlı lokumlardan
Her tatlı bir acıya haber veren
bir yüksük taşır
parmaklarında desem yeri midir

Gökhan Seyit Tan

Kaybedilmenin Yalnızlığı

Kaybetmenin sızısı yaşanır
İçsel sarhoşluğumuzdan boşanırcasınak
Kaybedilmenin yalnızlığı düşer
Kilidini örselediği kilimlerin desenlerinden

Bilinmemenin elzem sanrıları kovalar
Açılmamış defterlerin kıyamet kopmasından
Yüksekten uçan kartallar nasıl çağıldarsa
Minicik elleriyle tutar kızlar papatyaları

Bilseler ne acıdır
Ruhun derinlerine inmenin akıntılı rüzgarları
Ne tatlıdır
Bir fincanın etrafında çiraları yakıp
hayallerin dansında şarkı söylemenin sevinci

-o sevinçlere bir de sevgilinin kanatları konduysa eğer-

Gökhan Seyit Tan

Kaybetmeyenler

Dünya yavandır
hep aynı şarkılar ışıldar,
tutar mazgallarını
sular ıslak tersin dökülür.

Çatılar boğulur
islerin pekmez kızcıklığından,
Kimse kimseyi kaybetmezmiş
Herkes güneşini eline alırken.

Gökhan Seyit Tan

Kaygı ve Korku

Kaygılardır dilimizi Şen Őakrak çözen
Korkulardır bizi sessizliğe ileten

Gökhan Seyit Tan

Keçiören

Zahmet çamurları yalar
Bir mum alevi mintanımı lekelerken,
Orada divanına oturmuş bir melek
casusluğuna soyunur
Kalbindeki divit efsunlu yazmalara eriştiği içinler.

Ayaz bahçeler yorulmuş
Bulutlar esmer kürsüsünden boğazlanmışsa
Sonra bir yalnızlık; iner, iner, iniler
Beklediğim güneşin geceye sazını çalmışlığından

Keçiören ve bir durakta sen
Hiç olmayacak günde karşıma çıkmışlığın var ya
Uluduğum aşkın son demlerinde
Keçiören ve bir ütülü palton.

Gökhan Seyit Tan

Keçiören Bağları

Keçiören bağlarından bir bulut iner...
Ben mağara döküntüsü bir kara sapanım
Yazdığım sözler yarensiz uyur
Yaktığım ateşler umutsuz ütülenir

Keçiören bayırından bir rüzgar kopar...
Ben ayazım, üşütürsün kiskanç soğukluğumdan
Bilemez boyun bağın öksüren yalnızlığımı
Uzanırsın aynaların güzel yansılarna ağrı

Keçiören karlarını bir gülüş ısıtır
Sen orda yoksun, ben burda varım
Rengim soluk askılarım ter solumuş
Ürkeğim yaban gülleri biçiminden
Keçiören yolcusu bir fidan görünür.

Gökhan Seyit Tan

Keçiören'den Doğan Melek

Keçiören'den bir güneş doğar
Bulut islidir Ankara sabahında
Yanaşır minberi usul uçuk
Bir gün karşıma çıkacağı güne gelir

Keçiören'den bir melek haleler
Tutar mazgallarıyla yüreğimi
Akar taşarım sellerimle zindanlara
Bir düş beni çıplak çaresiz kovalar

Keçiören'den bir yaban kuzu meler
Tek başıma süzülür dura dururum
Kar taneleri dağları nasıl pamuk eder
Ah yaşam sevdamda umudumu siler

Gökhan Seyit Tan

Kelimeler

Dostluk bir hükümdür
Yazgısını bilene

Yalnızlık bir düştür
Sessizliği düşünene

Yazılar bir kuttur
Anlamını tartabilene

Ve sebepler bir yapraktır
İnceliğin sesini düşürebilenlere

Gökhan Seyit Tan

Kelimeler, Şeyler ve Aşkım

Kelimelerimiz
yetersizdir dillerin anımsadığı yokuşlara
Ya için için yanan buhranlarımız
Kime söyler bu bitimsiz esrikliklerin can damarlarını
Bilinemez sırdır işte onların söylediği sırtların yamaçları

Yokuşlar serttir
Sırılsıklam perçemim düşsede yalanlarına
Kelimelerim boğumlanırdadır
dayanır geçmişime
benim bilmediğim
ve hiç anımsayamayacağım koklanmamış ilkbaharlarımda

Kelimelerim durgundur
Ruhum ise titreyen ellerimin taşıyamadığı
kaldırımlara bir umut uçan
Yasalarsa yargısını sunar
bir cübbenin altına uçunca
Ay gibi parlak hayallerin
ışığından süzülerek
O ay gibi parlak hayaller
Benim hayaletim olsada

Gökhan Seyit Tan

Kendilik

Denemek sinsilik
Kendi olmak kumardır

Gökhan Seyit Tan

Kendimiz Olmadığımız Dünya

Ne kadar
kendimizi bir yontuya sarıp
ifade etmeye çalıştık
gözlerin simsarına;
O kadar
kendimizi zincirledik
yosun tutmuş dillerimizden

Ne kadar yalvardık
tarih eskizinin zırlı burçlarına
O kadar
gömüldük kafatasımızdan
çiçek söken kumlara.

Olduk
bir çerez sofrasında meleyen meze de
Biz onu farkettiğimizde
gülüp geçtiklerini anladık.

Gökhan Seyit Tan

Kendini Biliş

İç dünyamın sandallarını göremeyen şaşkın
Bilsen ki
görüntüm gözlerin manasına açılan yapraklara süzülür
İçimde közlerim var ki saklı defterimde
çevremi hayal ettiğim duruşlar
felaketlerin derin yaralarını ördüğümü anladım,
Kendimi sardığım düşlerin yaprağına tutunduğumda ise
etrafıma durgun maviliklerin otağını sorularla kurabildim.
Ve bildim geç kaldıkça anlamların tutan süzgecini

Bildim o an
kendini tanımayan iyiliğin
en tuzsuz caniliğin izlerini sürdüğünü

Gökhan Seyit Tan

Kendini G6rmek

Hiç kimse kimseyi kaybetmez
Herkes kendini kaybeder
Bu benekli yol 6zerlerinde

Bir sel bulunur taşarak
Cisimler taş bezek g6r6n6r
Sancısı diz c6kt6recektir sevdaya
Çiylerin d6k6ld6đ6 kum saçlarından

Hiç kimse kimseyi yitirmez
Durur denizler c6akallarla
Herkes kendinde bir ben g6r6r
Tuz basmış yağlar içinde

G6khan Seyit Tan

Keşkeler

Keşke dilinin ucundan alsaydım seni
Söylenemez sözcüklerle yaşar ya insan

Keşke bir yudum su sunabilseydim yapraklarına
Yüzünü yıkayıp tertemiz saflığa doymak ister ya kişi

Keşke bir sabah ellerinden tutup çıkarsaydım ya seni
Pırl bir zevkle nefretini silmeyi tüter ya benlik

Keşke tüm gülleri derip eteklerine dökebilseydim ya senin
Bir altından heybetin güneşini topuklarına almayı duyar ya kadın

Keşke, keşke, keşke...

Ben: sen benimsin, hem yuvamda perim,
sen de: sen benim kölemsin, hem de parmaklarımın kınasında;
demenin tadıyla yaşasaydık birbirimizle...

Gökhan Seyit Tan

Keşkem

Göçer tozumda yavşan otu
Keşkeler yeter miydi
Yumuldugum şehre esen.
Köpüğünden ateşler közerttiğim
Keşkeler bana düşer miydi
Bilirim.

Gökhan Seyit Tan

Kızıma

Seni küllerler
tutam tutam sürdüğün topuklarından
Ben resitalleri sana değer uçurumlarla çırparken
Sana göz eğerler
yapmacık gülüşlerin izbe avlularında
bir namus hançeri çıkarırlar
güç meltemleri rengine
gülmek cilve ateştir korunaksız yaşamaktansa

Seni kaparlar bir kolcuk değneği ilen
Ve muratların çalınır
bileklerin tozlu griliğinden
sokaklar acıdır sana, yalnız koşamasanda karanlıklara,
acımasızlık aşı sana gelir
erkeklerin dünyası aklar sabahları
şehvet uçurumları ne köksüzdür
senin düşlerine,
bir his köprüsü kurulur
gemilerden,
rüyaların tinler denizidir senin
Her kadın ne de çok sever raksetmeyi
der gömleği kanlılar koltuklarına yönelen tüllerine

Gökhan Seyit Tan

Kibir

Ah kibir!
Ne denli dolu olsa da konuşurken dudakların
Yine de sıkıcı bir yontusun sen.
Bilirim içtenliğin arzusu ve derinliğin fikri
kaymıştır
o köpüklü benliğinin köprüsünden

Gökhan Seyit Tan

Kibirliilere

Kibirdir cehalete yol veren
Cehalettir yzszlge soy bağlayan

Kibirdir mutsuzluğa dş czen
Mutsuzluktur sahte glck içre doğan

Kibirdir gecelerin Şarkısını sazan
Gecelerdir düğümlerin kahrolası rüyaları

Ancak kibirdir mintanına kibrit cakan
Kendine ateş her daim yalnızlıktır,
kalabalıklarda raks etse bile

Gökhan Seyit Tan

Kibrin Mintanları

Kibir mintanı gelir önüme
Ağlamaz, düşünemez
İnceliklerin köklerinden bal küplerini.
Düşünce aylaktır
Ve zekası yüksek duvarların göğsünde

Kibrin sonu uğuldar
gece çömezlerinde
Kaldırır beni
Utangaçlığın kumrusunda
Ve yalçın güllüklerin aynasında;
Suskundur çeşmelerin bağcıkları

Neylersin ki kibir kanlıdır
Gücü yetişen yenlerin uçlarına
Yitirmişim gece belleğimi
Kırmışım dalların tutuş alçılarını
Süzmüştür gözler aynaların dalgalarını

Gökhan Seyit Tan

Kibrin Saltanatı

Kibir bulanıklaştırır dünyayı
Görüneni hapseder karanlık inlere
Bir bilsen:
Ne acıdır yontularından dökülen tozları

Saltanatı yücedir
Boğazı sıkar, çıkartır
Aşğılardan görülen leş yığın bozuklukları

Kibir bulanıklaştırır dünyayı
Gölgeler geçer aynalardan
Dostluklar gider
Yalan hayatın voltasına düşmüştür.

Gökhan Seyit Tan

Kifayetsiz Yazılar

Yaşadıklarım sessizliğe bürünür
Yazdıklarım kifayetsiz lüleli bağlarından
Çıkmaz duvarlardan dikenlere
Nasılsa ulaşamayacağını söyler

Yozdur bu serkeş yalnızlıklar
Bir durakta beklerken yanı
Yanıdan geçen kibir yüzler
Neyi anımsatır derken
bil cümle koparılmış sözcüklerden

Yapraklarım tütünlere bulaşır
Buharı katıktır güneş sislerinin
Bir bağ bozumu yakarışında
Esrik düşünceler düşer yanı başımdan

Gökhan Seyit Tan

Kilitli Bahçeler

Yapraklar dökülür ıssızlığın yasından
Kimse doğruya kanamaz
İplikleri taşmadıysa anlamların közüne

Yapraklar iz sürmez toprağın tütününden
Gerçek hakikati bilemez
Hep kırıntı yaşarsa anlamsızlıkta

Yapraklar sessiz kalır düşler yamacından
Aşk sorgusuz taşınır
Yüreklerin gizli kalmış bahçesine

Yapraklar unuttur arsız düşleri koparken
Kimse soramaz, soruşturamaz
Herkes çekmecesine kilidini koyduğundan

Gökhan Seyit Tan

Kimlikler

Sonsuz sorular
Açar sandıkların tütsüsünü
Beyaz çeyizler gibi örtülüdür
Gelinlik kızların güneş saçan eteklerinde

Varlığımdır soyum
Hayalin gözlerinden kayan
Duyumsar secdelerin
Kumula dayanmış sırlarını

Varlığımdır bana ad koyan
Biçimsiz kimlik gözetlemeleri
Benliğimde beni vareden
Sonsuz sözcüklerimin sığınağı

Gökhan Seyit Tan

Kimlikler 2

Bir ad konar
Yüksüğümün
güneş sislerine
Kimliğim beni sürükler
isimsiz sarhoşluklara

O sarhoşluklar ki
Kendini bilmeyene
bir ezgidir
ve bataklıkta üşüyen
Yalnızlıklar kapar
beyinlerini
Kalabalıkların gömleğinde

Bir at koşar
bozkırın
ekin gerdanına
Kimliğimse beni yakar
ocakların yoksulluğunda

O yoksulluklar ki
ekmeğini izbe bir yokuşta
bir şalvara saklar
Ve şarabın tadında
bir kağrı yürütür

Bir namus akar
Genç kızların göğsünden,
derdi olana
ne anlamlar sunar
o sunakların dibegi
bir bilsen

Bilmeyene
bir kördüğümdür
kimliklerden taşan
sütbeyaz kumsallar

bileneysel
kimler için açmalı
zamanın tozunda
paslı zincirleri

Gökhan Seyit Tan

Kin

Onun sana dūŝen sevgisi
Sendeki kalbe kinini k relendir mi?

Peki sana olan nazları ya
Bilmen ki;
elmesinin  rt s 

Yüzündeki pencereler
sancıların berrak sularıydı

Gökhan Seyit Tan

Kindarın Mintanı

İçerikleri boş kalmış sevdamin
Çıkamaz, bir gülden uzanan sözleri

Duvar diplerinde yaşamışım
Tutarsız kalmış bağrımın incesi
Zaferleri içtensiz gülmüş
o dillerin nefsi de,
Bir gülüş neyi çağırıştırır acep
Namlumdan taşıdığı anların
Beni sarsan bulutlarında

Susar benlerimin sarkan yokuşları
Gökyüzü ağırlığınca nefes kokar
Tutamaz askıların paltosuz yüzünü,
Tanınmaz bir mintandır
Soluğumun namazgahlığında yatan
En dipteki sırlarımın gündeğümü

İçerikleri boş kalmış aşklarımın
Dikenli bir gülden uzanan sözleri

Gökhan Seyit Tan

Kitaplar

Masaldır kitaplar
bir rengin ten bozumuna ulaşan
bir yazgıdır
yüksündeki manzaranın

Kitaplar sonsuzdur
bir bakarsın ezilir sahanlıklarda üzümler
ve gerçekliği yaşatır yaşamın kırbacında

Kitaplar sorgusuzdur
yaşamdan çıkar göğsü
Bir zaman yalnızdır
bir yer çaresizdir

Tutkularda saklıdır kitaplar
imrendirdiği iplerin un sarmalında
ama hüznü kırmıştır avuçlarını
Kitaplar şaşar onu kendine giydirene

Gökhan Seyit Tan

Konuşmalarımız

Konuşmalarımızda şifrelenir zaman
Aydınlık kumruların hiğe sayıldığı gibi
Bir fırtına andıcı göz eğmemesine
Tortulanan hiğliklerde yatar kiblelerimiz bizim

Hiç bir an değmez anılarımıza
Hiç bir uğrakta uğramaz benliğimize demişken
Biz onları göğsümüzde tutmadıkça
Ve uğraklar tersine çevrilemezken
Dünya haydutluğu çevirir bir an için

Yürürken ellemez duyarsızlığımız
Üzölmüş bir bozkıra ezgidir tutuşmuşluğumuz
Bazen bir gömleğin haykırışıdır zaman
Her düşüşte süzölmüşken sonsuzluğundan.

Biz yakamozları bildiğimizde
Parıltılar gümüşe soyunur
Biz konuşmalarımızı kaybetmişken
Düşlerimiz kilidini koyduğunu unuttur her an

Ama neylerse zaman konuştuğu için vardır
Biz onu bildiysek eğer

Gökhan Seyit Tan

Korkmasını Öğrenmek

Korka korka korkusuzluğu öğrenmez insan
Korka korka boynu eğilir ezilir ancak insan

Gökhan Seyit Tan

Korkularımız

Korkularımız
o duygularımızın ağır aksaklığı olmasaydı ya eğer
Cesaretimizin yıllanmış tülbentlerindeki
sarmaşık sandıklarını
nasıl kaldırırdık
dirsek koyduğumuz o yatık kaldırımlardan
içre dağılan

Ellerimiz
peki ya onlar
titremeseydi trabzanlar yokuşunda
acıların sislerine ne biçim kükreyebilirdik
göğsümüzün kirlerine tutduğumuz
o kırgın hıçkırıklarımızla oturarak.

Yazılar kutsaldır bildiğimiz
devlerden ürkmediğimiz kadar olabilecek dememiz
ne kolaydır yani bizim için
son sözümüz doğduğunda rahminden süzülen
ay pembesiyle.
Ayın felaketimiz yada aydınlığımız
olabileceğini düşleyemeyeceğimiz kadar.

Gökhan Seyit Tan

Korkularımızın Derinliği

Korkularımız hep derindedir
Hem de sözcüklerini kalbimize gömdüğümüz

Gökhan Seyit Tan

Korona Günlerinde Aşk

Sen Beyaz Zambaklar Ülkesinde
Şimdi, sevdiğim:

Bir yün palto görünür
İnce bileklerinin ışığında.

Hayat yokuştur
Gecenin göremeyeceği
zaferleri şakıyan,
ve bir göz ucu zirveye
son sözleriyle bizi kavuşturan.

Parmaklarımin hülyasında
Bir amber süzülür
Dikişlenmiş bal kokusuyla,
Sorulara beş para etmez denilen
Anlayanın zaten gamzelerine
çukur döşediği.

İşte ondandır sevdiğim
Yüreğimin kıvılcımları
Dökülürken taslarıyla
Güpe gündüz
Senin billur kumaşlarına

Ancak hissedebilenler düşünür
Bir mumun heyecanını

Sen Beyaz Zambaklar Ülkesinde
Sevdiğim; gülüyorsun, biliyorum
Bense kayıyorum
donuk silik patenlerimle
yağdığım küllerimden arta ne kaldıysa

-Bazen insan doruklardan kar solumak için
kör bir kuşa benzer ya.
Bilirsin, yanılırsın; düşersin, toprağa tutunursun.
Ah budur anlamı bende:
Beyaz Zambaklar Ülkesinin işte
sevdiğim-

Gökhan Seyit Tan

Korona Günlerinde Bir Aşkı Anımsamak

Sen şimdi Ankara'dasın ya sevdiğim
Ben burada donuk bir imzayım yanibaşı uykularında

Topuzların taç yapmış
Görüyorum, benliğim arzu deste teninin
kıvanç yüklü pembeliğinde
Silinmişim, resminin güleç yanan nazlarıyla

Nasıl da üşüyorum bu yaz gecelerinde
bir bilsen
Tutkum nasır tutmuş yürümekten
Ve şimdi tüm görünüşler anlamsız

Çünkü sen Ankara'dasın
bu günler ve gecelerde sevdiğim

Hem de silinmiş bir yük
omuzlarımdan inercesine

Gökhan Seyit Tan

Kurtuluş

Farkındasızdı o günler
Kahkahalarımız inlerdi balkonlarımızda
Bilmezdik ki onlar
Duvarlarımız olacaktı
Zamanın aylasında ağlamalarımızın

Biçimini bulurdu o günler
Her haykırış
Bir kurtuluştı benliğimizden,
Bizse ona kelepçeydik
Altın bilezikler geçtiğinden kolumuza

Ve gülerdik o günlere nedense
Balkonlarımız ki bilir de ağlardı
Bu bitimsiz koltukların
Bağcığında oturan büyücülere

O büyücüler bizi bağladığından dillerimizden

Gökhan Seyit Tan

Kuytular

Kuytularda bırakmışız sözlerimizin inceliğini
Sahtedir içinden geçtiğimiz gülüşler
O yolların diz bağından geçen çizgiler
Duraksız koşar kibrin gömleğini ilikleyerek

Kuytular karanlığa gömülüdür bu akşamüstüler
Mumlar parmakları ıslatır göz bağcıklarından
Açılır kapısı hayalin, perdesinden kımıldayarak
Öteler rengini yitirir bu akşamüstüler

Gökhan Seyit Tan

Küsen Yüzler

Bir renkli dünya kurdum baş ucumda
Onlar anladı hemendi küstü yüz benizimden

Gökhan Seyit Tan

Küsmenin Anlamı

Küsmüştü nasıl, nedenini bilmediğim tütünlerde
Amacında bir yol, yüksek tepelerden inmekti niyeti

Gökhan Seyit Tan

Layıksız Adam

Deniz yokmuş üzerimizde
Sahil hesabına küsmüş incileri boşanırcasınak
Sen sarı sislere dayanmış
Bakıyormuşsun hem de pervanesini yitirmiş
bir kelebek gibi dercesine

Deniz göğünü tepelemiş
Sarhoşmuşuk, sen gıyaben; ben sahi hem
Gülermişsin, her an; ırak halenle
Ama nedense yaklaşınca güneşini yitirmişsin
galiba beni layık görmediğinden

Gökhan Seyit Tan

Maske

Maskeler düşün dedik, çıldırdık
Maskeler öze geçmişti çıldırdığımızı bildiğimizde

Gökhan Seyit Tan

Maskeler

Ne kadar
Maskeleri taktık
o denli kendimizi
kendimize kuruttuk

Bir yaprak düştü sarıdan
çözüldü lifleri
güz yanağı meltem esti

Ne kadar maskeler
bizi soydu
biz sonsuz duvarlara yıkıldık

Bir zafer şenliğı koparacakken
Suskunluk zirvemiz
Biz yalnızlığa yürüdük

Ne kadar maskeler
hedeflerimize engeldi
Biz kıvrıldık bir solucan döşedik

Bir utanç bağırmızda
koştuk, kapamadık,
takatimizde yıkıldık.

Gökhan Seyit Tan

Maskelerden Dökülenler

Çocukluğum gelir bir an aklıma
Bir bir dökülür öğrendiklerim
Maskelerden süzülen gerçekleri gördükçe.
Ah! Ne acıdır bir bilseniz
Sizi çırıl çıplak tanıyabilmenin zehirleri.

Gökhan Seyit Tan

Maskelerim

Maskelerim
Hakikatin ermiş halesiydi.
Sabredişim
Yükümün çırıl ateşinde közdü bir nebze ki;
Mumlarım söndü bir gün
Sözcüklerim susuz kaldı
Çözmeye filizlenen yürekler
olduğu içinler.

Maskelerim
Gerçeğimden süzüm süzülen
bir yaprağın bülteniydi de
Saflığımı yediler pençeleriyle haramiler
İçtenliğim
susuzluğumla hep yarım
yarılan bekçilerdi dalga kıranlarlan

Neylersin
Maskelerim benim hüznlerimdi
benim için neler neydiler
bilmem ki o biçimler

Gökhan Seyit Tan

Masum Çocukluğum

Küçüklüğüm masumdu öyle bir
Bilmezdim içimi kemiren duygularımın
hesapların gök yağmurlarını

Gökhan Seyit Tan

Masumiyetin Şarkısı

Bir masum kelebek uyanır
Yorgunluklarından sonra
Kıpırdayamaz eklemlerinden ağrı
Yaşamın kuytusunu yol açtığından ona

Bir yüksek kule mırıldanır
Kendinde gördüğü aynalarla
Sen neyi düşlersen
Kin ağrısını kuracaktır oltalara dercesine

Ve bir umut gelir
Yarınlarından arta kalan günlere
Boş boğazların susacağı
Tomurcuk desenlerle bir gün
halin kırmızı içeceğinin içileceği
Tüm zamanlardan aşağılara

Gökhan Seyit Tan

Mazi izikleri

Yüzümde çizgiler
Yaşamım delik rüzgarlı imlerine
bir gül tuğradır.
Üstüne görkem sülusunu çeken

Gönlümde haleler
Yüreğim kırık içli düşünce
bir can yontudur.
Bakar dehşet sözlere inceden

Bir susuştur
Bu bitimsiz serkeşlikler
kızıl gün seherin yaşına,
sürer yalçın kayalıkları
Ve dayanır işlemeli elleri

Beyaz boyalı bulutların
Yağmur deren kürsü bezlerine

Gökhan Seyit Tan

Memleketin Yakarışı

Bir ad olmaz
sancıların diline

Bir sus yakışır
Sorguların şanına

Tutulamaz doruların dizginleri
Hiç bir zaman kurtaramaz kendini
o, eski borazanlıklar,
Kuytulara eser mazlumların ahı,
bazen de kendine yüzer
Bilinemez sırların yoncalarından
düşen mavzerler

Bir kuş konmaz
sargıların bezine

Bir minare çağırır
Derinden buğulu nefesler
Zannımız bizi atar
Bir körpe kuyuya
Biz kuyular olmamışsak eğer

Bu memleketin yakarış dolu toprağında

Gökhan Seyit Tan

Merhamet

Topraktır borcumuz olan
Sınırsız bir yüzün
avuç içlerinde

Yalnızlığa gömülmüştür
Yaratımın silüetleri her nedense.

Yolsuzluğa kıvranmıştır
Hayalin eylemleri

Tutar topuzundan
Genę kızların eğlencelerinden.

Soğanımız kokar
aşımızın göz bebeklerinde de

Nedendir zerafetiyle tat katar
kokmuş izbe yanaklar.

Unutuluşa perdedir
Tarifsiz esriklikler

Sulara tutunuruz
Biz suçumuzu bilmediğimizden.

Ve her şey yokoluşu gidecekse eğer
Keşke taş kalsaydı baharlar da
Merhamet sertliğin suçunu
yenseydi bu sefer.

Gökhan Seyit Tan

Merhametin Kalesi

Bir anı kalır
düşlerden geriye
bir boşluk yamanır
avucunda tuttuğu ıslaklıklardan

Heveslerimiz bizi imrendirir
tarihin gizemine de
Kinlerimiz
paltosunu asar askılardan
bir biçim
ağulardan geçerek

Bir anı sever
Bu boğazlanmış ezgileri
güneş sisleri dolanır
hürriyetin sancılarına
döşediği kaldırımlardan

Merhamete yol buluruz
kapımızı çalan yüreğimizle
Bir kahvaltı masasına bırakılmış
o enginlerin yamacında
oynaşan dipsiz kuyular
Bizi sorgular
gözetlediğimiz kalelerden

Biz dipsiz kuyulara dans ettiğimiz için

Gökhan Seyit Tan

Meseleler

Iskaladığımız şımarık gülüşlerin
mevsim sarkıntıları
esnetir ya kimliklerimizi,
Meselelerdir güneşin
sancağına kurulduğunda balmumlarını
mazgallarıyla eriten ağrı
ve düşmüşlerse
başaklar parıldar tenlerini tutan
tüllerin kördüğümüne uyanık.
Bir kadın duldasına ördüğü soğuk çamaşırları
nasılda gümüş sazlıklara asmışsa,
Biz anlayabilmek için onları
gölgesinde kalırız yanık sağanakların
ve kesitler hep durağan gelir
küllediğimiz közlerin arkasına bakmayı
unutmuşsak eğer

Gökhan Seyit Tan

Meseleler 2

Her Şey bir kömürün izine bağlıydı
bukleleriyle dizilen kızların boynuna dediğimiz
Ve hangi dala sıçarsak sıçrayalım
Meselesiydi onlara bir tek sözümüz.

Suçlamak ise onların bizi anlayabilmelerinin
sanki kelepçelerine tutuluydu
ebediyen uzaktaki karanlığa dokunabilmenin tekrarından koparak
yaşanabilecek anıların köprüsüne kurulan

Gökhan Seyit Tan

Meydandakiler

Meydanda uluyan hep akallardır
Bilgeler ya; onlar ıssızlıkta raksını sunanlardır

Gökhan Seyit Tan

Meydanı Boş Bulanlar

Ben senin şarkını dinleyemem diye konuşamam
Sen ise beni cahil sanır, meydanlarda nutkunu şakırsın durmadan

Gökhan Seyit Tan

Meydanların Suskunluğu

Yaşamin kuyusu alır beni kelepçeleriyle
Meydanların suskunluğu taşır beni bilinmezliğiyle

Gökhan Seyit Tan

Mutluluğun Perdesi

Daha demin gelmiştin bir kuş gibi omzuma
Sesin sert, bakışın şahindi gözlerinden
Bir incecik soruydun her gece benlerim için
O an kayboldu zerafetin tutuşturduğun eteklerinden

Bir soluktur öğlenin şimşekleri
Masam ağlar baykuşların morluğundan
Sızılar yazılar her sestem önce de
Sevilmezmiş garip yolun katarları
Bir heybetli kule zencirini taktığından

Gökhan Seyit Tan

Mutluluk

Dedi: yalnızsın
Ama neden mutlusun?
Karanlıkta uçuşan mağaranda.
Baktım gülüm gülümsedim:
Siz yüksekte uçarsınız
Topraksa meyveler bitirir
O yem yeşil ormanında
Bilmezsiniz
Benim yorgunluğumda filiz açan huzurumu
Toprak topuklarıma yamaç
Eğilir tutarım sımsıkı avuçlarımla;
Siz nasıl onu bilebilirsiniz.

Gökhan Seyit Tan

Mutluluk Arayışı

Aydınlık, bir yoldur
Kavuşamayanları gülümseten

Karanlık, bir sazdır
Dertlileri hıçkırığa gömen

Mutluluk, bir düştür
Bir gün gelir kör edecek olan

Ve hüznün, bir ışıktır
Sarılığın sislerinin açılacağını bildiğinden

Gökhan Seyit Tan

Namus

Namus mu?
Yoksunluğun boynunda ne güzel bir gümüş çelenk...
Yoksa kim hangi umuda sarılırsa !

Gökhan Seyit Tan

Namus 2

Namus bir korunaktır
Lavların belleğini düşürdüğü anlar
Yoksunluk düşünce, fularına bir kelepçe
Nedense söyler düşler kendinden
Zalime nasıl güler bazen
O güzelim değerler

Gökhan Seyit Tan

Nasıllar

Geçmişin vefasını
Bir anlık aklından uçuran
Nasıl yüreciğinin sesini eline alır
Gönüllere bir buket sunar

Yazgısının silüetini
Bir çek hesabı ellerinden yırtmayan
Nasıl ufukta bir çizgi
Neşeli şarkılar söyleyebilir

Kalpden seven bir yüz
Bir dingin umursamazlık görünce
Nasıl unutmaz
Anlamsızlığın bir koşu bendinden

Bu sorgudur
Yalnızlığın yaprağına bir söz süzülen
Ve tarih hep
Suskunluğunu örmüştür
Burçların taştan yazıt göbeğine
Nasıl ve niçin
Yaşamayı bilebilirsen eğercek

Gökhan Seyit Tan

Nazlı SusuŖ

Bir nazlı susuŖtur
naçar kalmıŖ göz susamlarımız
Bir ibretlik söz
uçar, kıblesinden eğilen divan örgülerine

Sancılar Ŗükrün aynasına öksürür
Sadık bir dost yaralar incesinde
Ve soytarılık almadıysa ölçülerimizi
Sonsuzluk tufanı yürür ayak bağlarımızda.

Bir nazlı uğraktır
bilenmiş göz pınarlarımız
Bir namusluk söz
düşer, aylalara geçirilen ipek yolluklardan

Tüm yolculuklar esrik tünlerden
merhaba demezse eğer
Biz o anıların düğümümüzüz
ağladığımız yerlerden meğer.

Gökhan Seyit Tan

Ne Anlamlar

Ah bir bilsem
Bu soyтары gecelerin kuş konmaz mintanını

Ne anlama gelir
Bu zılgıt yemiş borazanlıklar
Ne türkü söyler
Namlusundan akan
Sarı sisler

Ah bir koşsam
ve bilsem
Bana sevda susunu çağıldayan güzelleri
bir ters duruş neyi anımsatır
Bir gülüş uzaktan
Hangi kıvılcımın sarhoşluğunu eteklerine bağlar

Ne gündür
Bu kırlangıçların göç melemesi
Yaşam öğüttür
Hangi pıhtıyı saklamayı öğreten

Ah bu kördüğömler
Sancıların yer bağını kükreten
Bir nida şarkısı
Ve kaybolup gider yarınlara
Zamana ulaşır yapılacak olan tuvaller

Gökhan Seyit Tan

Ne Çok Sevmiştim Seni

Ne çok sevmiştim seni
bir bilsen.

Tatlı bir tebessümlen
bana bakışın, hayallerimin
tüylerine yapışırđı
Mum gibi ağlardım bir yolculuk boyu
Bir selam vermelerinle

Ne çok sevmiştim seni
bir duysan.
Rüyalarını merak ederdim
hem de nasıl bir küreklikle;

Bakışmalarımızda
Sen karlı bir doruk
Bense beyaz doru yelelerimlen,
bilmezdim.
Yalnız
Ağlamalarım kalmış bende sevinçten
hem de yorgan ıslaklığıyla

Sevdiğim

-nasıl bir dünya'ydın hayallerimde
bir görseydin!-

Gökhan Seyit Tan

Ne ve Neler

Neyi düşünürüz
Bu uçsuz ıssızlığın ortasında
Neyi anımsar
ve küçülürüz
ötelerin serin mağaralarında

Bir fişek çalar rengimizi
öksürür karanlıklar
bir fener ıslatır örtümüzü
Dayanırız arzuların kıyılarına
bu bitimsiz yol kiblegahında

Neleri alımlarız
Bu büyülttüğümüz cehennem sıcaklıklarında
Neleri sargılarız
bağ bozumlarının pekmez kızılı
rahmimize doğduğunda

Bir istek şakır
göğsümüzden içre
Hangi anı düşleyip
saklayacağımızı bilmeden

Gökhan Seyit Tan

Oğluma

Bir destan dzerler sana
Kaldıramayacağın bir pabuçla bir yorgan
kaldırımlara sğşlerler
bir çeşnilik damga yüklerler azgınlığından

Sen ki bir masum
rüzgar kıblesi doğmuşken
yalın kılıç zorba beyinlerden
bir zehir saçma aylası ile
bir salkımlık üzüm pekmezinden
Hırçıkaran savaş güllesi yapılmışsın
Ezgileri tutkun yüreklere

Bir yıldız verirler sana
kovalarsın ışıklardan ttsleri
ekmek kavgası seni yer
Sen hırçın, çirkef olmayıp
O ağlara konamadıktan sonra

Gökhan Seyit Tan

Okumak

Biz okuduk doruk dağlara çiçekler açalım demek için
Onlar lav püskürtürmüş biz habersiz başımızla kuma gömüldüğümüz için

Dik durmak ya neyi ifade eder
Kimin için, neyi sorgulamak hesabı olunca için

Gökhan Seyit Tan

Olmadı O Günler

Olmadı...
Bir yaş giyiti sardı gövdemizi
Toprağı her avuçlamamız
Bir yemiş vermiş verecekken
Çölde biz serap düşledik

Sormadık
İçimizden geldiği taze fidanları,
Yeşertmedik kalbimizi de
Zihnimiz düşsüz fırtınalar serdi

Aştı
her gün gerdan kıran
vicdanımızdan koparttığımız çığlığımız.
Üşenmedik kapılardan
ağlayarak çıkmışlığımızdan bile
sevdalarımızın uğruna

Sustu...
Zincirlemiştik gerçeğimizin
yontularını da,
Bizden bu aleme
bir zenci zifir,
başını eğmiş
kaldırımından kokusu kaldı.

Gökhan Seyit Tan

Olmadı Sevdiğim

Olmadı
Sevdiğim
Anlayamadılar
Sırça köşkten inen yalnızlığımın
Yılların dorusunda çektiğim
yılgin faytonlarını

Olmadı
Sevdiğim
Bir yaz güneşi
vururken heykellerime
acıttılar
tuzlanmış dilleriyle

Olmadı
Sevdiğim
Uğruna yaktığım ekinleri
tutmak istemeyenler
söndürmediler yangınlarımın
mavi şarkısını

Ya sen
Sevdiğim
Hangilere kandın
Bu kalles yağmur kürsülerinde
beyaz bulutların örtemedi
gözlerden çıkan lekeleri
ve kendi ruhunun intiharını

Olmadı
Sevdiğim
Mutluluğumuzun sarmaşığı

Gökhan Seyit Tan

Onur İçin

Bazen onurum için öyle gurursuzluklar yaparım ki
Onursuzlar ŐaŐakalır, a ! bu adam ne gurursuz

Gökhan Seyit Tan

Orjinal

Orjinalite bir virgüle ben olan sözdür
Yap boz tahtasında aynıya gömülen süzgeçtir

Gökhan Seyit Tan

Oynayacağı Yeri Bilenler

Herkes bir yerlere oynarmış
Bilmediğimi bilemeyeceğim acılarımda
Ve herkes avına göre
kıvrılır durulurmuş
Mabedinin karanlığa düşen yığınlarında.

Sen seversen dudakların büküldüğü vakit
Şaşırır kalırmış yanlığı yüksünde
dilleri tutan yanaklar
Bedelini karşılıksız seversen ödermişsin
Onlar şirin bir yüzde bedeli düşünenlermiş

Gökhan Seyit Tan

Ölüm Sancısı

Babama

Ölüm bir yakarıŖa uç alır
Korkuya değil,
Korku umutsuzluğa düŖülen hançeridir zehrin
Süzülen gümüş kanaveçilerden

Yaşam nasıl bir çeliŖkiye
uçmaksa, bu
bitimsiz uzay seranatında
Bazende bir gülüşe
Sızı olur ah dercesi üstünden

Ölüm bir tutamlık arzudur
Yalınkılıç zırhlarına boynu vuruluk
İstemedен yitirilmiş anılarda kalır her Ŗey

Doğumsa bir sancıdır ölüm gibi
Hiç olmamayı isteyen

Gökhan Seyit Tan

Ölüm ve Kalım

Ölüm bir kağıttır katlanır rengin yüzünde
Kalım bir öğüttür mazgalları tutan kiblelere

Gökhan Seyit Tan

Özентimiz

Bulutlarımız çürük doruklarla sırnaşır oynayırdı da
Ah birde kirli karlara özentimiz olmasaydı ya
İşte o zaman ne olurdu da biz
yalnızlığın anlamsızlığını içimize düşürebilmiş olsaydık.

Gökhan Seyit Tan

Papağan

Bir papağan öter kuytusunda
Papağanlardır her nedense toplulukta raksedenler

Gökhan Seyit Tan

Paranın Gücü

Bir bir yitirilir dostluklarım
Cebimde para tükendiği içinler
Ağız dilini yer sırtlanların
Bir aslan yalnız kalmaya mahkumsa eğer

Bir çay sofrası tütölür
Çıkar günyüzünü göverttiği yaslardan
Ağızından salya kokar insanların
Para alevini yakmaya görsün bir türlü

Gökhan Seyit Tan

Paranın Şanı

Bilirim, neye inanırsınız.
Hangi gücün tutsaklığına susarsınız.
İçilmek mi?
Neyden bahsedersiniz bilemem de;
Örttüğünüz destanlar
Hangi kuyuyu büyüüne tartmış
Sahipsiz çeyizlerin yaşlarından.

Tanırım gözbebekleriniz kıvrılı
Yasalar kime bekçilik taşır
Sırtlanlar bir kürek bağlar o hal;
Ama sözcükler hep yalana koşar.
Coşkunsunuz:
Tanımak başka küllerin olsun.
Peki biz mi?
Hep sahte kalalım,
O zaman kazanırız belki, belkilerde.

Gökhan Seyit Tan

Peri Masalı

Bir kara güneş yığılır gökyüzüne
Acaba sen hangi iklimin yontususun der

Bir ince çalım yağar kardan yüzüme
Sen olmazsan beyaz bir duvar yar olur bana

Bir rüzgar okşar yanı başımdan düğmelerimi
Sen bir peri olsan insen bacalarımın der

Ve bir duvak örsen utangaç boynuma
Bütün evren imrense ince bileklere

Gökhan Seyit Tan

Pişme

Gözyaşlarım sıçradı pişmedim
Gözyaşlarım kurudu pişdiğimi anladım

Gökhan Seyit Tan

Pişmemiş

Ah! pişmemiş bir iyilik
En büyük kötüye nasıl taş ıkartırsın

Gökhan Seyit Tan

Roller

Her çalım bir alt etmedir
Bu sırrın bekçiliğini yapan divanlarda

Her gün bir ölüme yakarıştır
Bu usul için sonsuzluk serüveninde

Her kubbe bir örtüdür
Bu yıkılmış minarelerin sabahında

Ve doğallık çıplak bir yontu niyeti
karlarda yatmaktadır

Bu rol yaptığı sanılan durağan
anılar biçiminde

Gökhan Seyit Tan

Ruh Fırtınaları

Duygularımı derinden yaşıyıp
Ruhumu fırtınalarla doldurduğumu bilmemde
başladı yalnızlığım,
Ah ne acıydı bu sırrın yükü beni ezerken.
Bunu anladığımda hürriyet beni sarmıştı
Ama çok şey geriden kaybetmişti kilitlerini.

Gökhan Seyit Tan

Ruhuma Glenler

Ah ruhumun dinginliği
Kasırgalarında gizlidir.
Bilmezler
fırtınalara dokunamayanlar,
Ne hazineler saklar
beynimin namus eyizleri,
Bilmezler o yüzden:
Gülerler
Benim dans ettiğim hayallerime.

Gökhan Seyit Tan

Ruhuma Sarılmak

Şaşarlar sevdiğim
Masum bir bulutun kükreyen beyazlığına

Şaşarlar ve gülerler
Bize asalet çarpan aynalardan

Onlara
siyah bir şerit olmuş yansılara

Ah
Yüreciğim...
derinliğimin kuytusunu yalnız bir yükten
dingin, masum ve sevdalı
köre kör körpelikle kalsın

Ve sen sevdiğim
gelmesen de olur

Kalsın ciğerlerim tuzsuzken bana
yeter ki;
ben ruhuma sarılayım
ıslak yorganlarımla

Gökhan Seyit Tan

Rüyadan Uyanmak

Söndü umutlarımız alevlerin yanağında
Bir umut sen kaldın imkansızlığını bilsemde içimden

Mutluluk beni kazandı ben öteledim
Şimdi ben kovalarken o geldi sana sığındı

Yalnızlar küsmez zannetme hiç
O sebeple hayalleri yıldızlarla dostturlar

Seninle bir köprü kuracakken sen yayını gerersin
Bilsen ne rüyalar gerçek olurdu seninle hem de ne türlü

Gökhan Seyit Tan

Rüyalarım

Rüyalarım geçitine varmıyor
Körpe bir divana yanaşmış
Uyuyor düşüncelerim

Rüyalarım ufkunu sarmıyor
Hangi avuçta ter damlası olsa
Bir sihirbaz öcü kovalıyor

Rüyalarım gerçeği sunmuyor
Bir yalancı maske
Tutup kördüğümü kızartıyor

Ve rüyalarım rahmine kanmıyor
Sorgusuz zincirler
Kan lekelerine büyülenmiş
Uçuyor yeryüzü sancağına
ağırlandığı tepeden salınarak

Gökhan Seyit Tan

Rüzgarlarım

Yüzsüzlükle geçen günlerim
Sarhoşluğuma bir şeyler
söyleyebilir mi?

Düşüncelerimde ürperen
ve adımın önüne konan mağaralar
Karanlığımı bir anlık
Duyumsayabilir mi?

Dahi dokunduğum mumların güneşinde
Bir vuruş çarptığım yalnızlığım
acaba sorgularımın iliğine
bir mintan öksüre bilir mi?

Ve anlayabilirler mi?
O uçarı ötelenmiş burçlarımı
neden fikirlerim beni zincirlemişken
ben zindanımda seyrime doymuş
sonsuzluğa düşmüşüm

Gökhan Seyit Tan

Saatin Susu

Saat 12:00 yoksun
Gece kendini yakmış
ürpermiş bir ayazın avuçlarında
ter kokuyor
şapka altında kopan kasırgalar

Saat 01:00
Gece sabaha yalvarıyor
Korkuyorum karanlıktan
Yoksun ya yastığımın dibinde
Yorganlar ıslanmış ağlamaktan

Saat ilerliyor...
kendince bir düşünmüş
mum alevleri
söndükçe imrendiren ışığı
hüznün doruğunu karlıyor

Susuyor zaman
bir sis el veriyor sonra
Şimşek yalamış gibi
üşüyor Keçiören bağları
Bir kız doğuyor
güneş alnına koyuyor onu

Gökhan Seyit Tan

Sabır ve İnsan

Sabırsızdır
zamanı soyan insan
Neyle hangi
avuntuyu arayacağını bilmeden
Sorar geceleri
namlusunu bir kurşun izine
gömüp yaratacağı

Tutarsızdır
menzilini yitirmiş insan
çorak iklimlere dayanır
her an
kopacağı fırtınada
esenlik yolunun üzerleri
taş basmıştır ancak

Yağmurdur
ıslaklığını asmış insan
sel götürür bedenini
hazmedemez yeryüzü
karanlığının izbe
döşeli yarenlerini
o yalnız kendini düşürecektir
yıldızların boyunlarından

Ve şuursuzdur insan
bilincini yitirmiş
bir at gibi
doru yeleleriyle koşar
rüzgar tersine
nerden gelecek köprülerin
akan çağları bilmeyerek
atar nallarını
ölümüne dek

Gökhan Seyit Tan

Saçaklar Yolunda Kızlar Uzanır

Saçaklar yolunda kızlar uzanır
Serveti söylenemez şarkılarda
Bir umut karanlığından
Uyanınca saatler şarkılarını söyler

Saçaklar yolunda kızlar uzanır
Gümüş içmelere saçılmış tutuşları
Ayrılıkları hüznünlere dağılıdır
Bağlılıkları zincire çizili
için için hıçkırır kızların boyunları

Saçakları duyarsızdır kızların
Tutanakları eleğinden geçmiş yazılamaz
Çeyizleri hep gömülü yaşar sessizliği
Bulutları anlamsızlığın iklimine yağarken
Saçakları duyarsız kalmaktır muradı kızların

Gökhan Seyit Tan

Saflığım

Saflığım alıkor beni gökyüzünde çiseleyen serinliklere
Anlamayanlar hayretle dillerini açar bu ne büyük sahtekar der

Gökhan Seyit Tan

Saflığımız

Saflığımız nerede kaldı
Ve hangi sersem aldı bilmem
Düşlerimize astığımız paltolarımızı

Saflığımız susuzdu
Biz sulamayı bilemediğimizden
Sonsuz zamanlar düştü peşimizden
Sorgusuzduk pencerelerimizin buğularında

Saflığımız salıngaç mıydı acaba
Düşmek aklımızdan geçmediğinden
Yalnızdık rüyalarımızda
Dillerin ölçsüz zevkini tatmayı bilemediğimiz içinler

Saflığımız nereye kondu kim bilir
Ve hangi eller sardı yaralarımızı
Bazen bir söz uçarken
Esintisi küçük bir fısıltıydı
esti,esti, eşeledi

Biz tartışız kaldık
Saflığımız nerelerdeyken.

Gökhan Seyit Tan

Saflığın Düşüşü

İdris kuşları bilir misiniz?
Saçakları perdeleyen
Kar tanelerini

O, başıboş dalkavuk geceler
bir şeyler söyler mi?
ıtır kokulu pervazını
güvesiyle çoğaltan yapraklarınıza

Onlar, söyleyebildiklerimizin
Zahmetengiz kıvrımları
Çözebilir mi?
Tuz basmış sırrın acısıyla tutuşan
küllrenge yaralarınızın
gün yazmalı hiçkırığını

Kar beyaz taneler,
Dedik ya!
Hala saf mısınız orada

Gökhan Seyit Tan

Sahte İmler

İmler neyi çağırırır
Bu, duvar diplerinin sarhoşluklarında,
Nasıl bir örtüdür kubbeler ki
Hangi ayıplarını kapatır
Ve görkemini sivriltir gökyüzü avuçlarının

Dünya nasıl taşar
Eşyanın hakikat düşünde,
Yüzlerin görülmez gölgeleri
Bulunamaz düzmelikleri yalıtır
Don tutmaz güneşin ışıklarında

İmlerdir bu, çağırır, çoşar
İnceden kumullar eriyince
Bir toz dolar ansızın değişen rüyalara
Tutar yeleklerini
Görünmez bir sis yanaşır

O, şahin gözlü
İmrenilen sahteliklere

Gökhan Seyit Tan

Sahte Yaşam

Soyulurum...
İçime işleyen
dantel örgüleri
her iğnesini
göz çelengime
dayadığı vakitler.

Işıl bir gecede
fenerler aydınlığı
nasıl püskürtürse
bir yıldız kaymasıyla,
eririm demirlerim yeleğine
düştüğü andan

Yapraklarım...
kan çanağı olur
Kapıların saf yüzü
aynalardan kendini
koruyamadığı içinler

Susarım ben
çünkü tek öğrendiğim
yaşamın çeşmesinden
soluksuz inilerken

servetimde mayalanan
borazanlar
ötmesin diyerekten
penceremde
ay ışığı
yanıp sönüp yanalamışlığından

Gökhan Seyit Tan

Sahte Yaşamlar

Sözsüz konuşan sessizlik
Bir şeyler söyler mi sabaha
Günün en içten ezgileri
Mum süpürgeleri ıslatır mı hiç

Tutkularımızla yaşarız
Bu bitimsiz rüzgar boyunlarında
Bizi götürür kıblegahlarımız
Gerdanlarımızdan dökülen gümüşlere

İnce bir sızıdır
Yağmurların sislerle rakeden yalnızlığı
Ensemizden üşüşür paltolarımız
Askılarımız kör kalmıştır cibinliklerde

İnce bir sığınaktır, koşar
tepelerin masum giyitleri
Hangi yüz kendi düşüne sığınır
Bilinemez bir inattır konuşan dillerin peltesi

Sözsüz konuşan sessizlikte bulunur
Mağaraların dipsiz çağlıları
Dünün masalı bugüne bir kartal iniştir
Duyumsayan izlerin fenerine koşan
efendilerin yanında

O efendileri biz duymadığımızdan meğer

Gökhan Seyit Tan

Sahtekar

Her nedense sahtekarlar hep aşmış grnrler bir Şeyleri
Çünkü ufukları geniştir ve bilirler yavansız pembelikleri

Gökhan Seyit Tan

Sahneliklere Gülmek

Kelimelere yüz sürmek
Ne denli kszlyge koturur insanı
Zamanı tanımak
Anların kesitinde bir kouturmayı
hie sayar ya
Utanırız kendimizi bilmekten
Nedense
Öyle olmasını istemediimiz günler gelir atar
Ve biz yorgunca boyun bkeriz
Elveda dediğimiz glcklere
Sahici bir yüz gremediimizden
Hercai bulutların altında

Gökhan Seyit Tan

Sakıncalı Sözcükler

Sakıncalıdır sözcüklerim
Kovulur bir yabancı gibi
Dövülür yalnızlıklar
Bir korku salar duruşları

Dayandığım kapılar
bir bir hüzne kapanır
tutarlar önce kolundan
sonra bir yaş dökülür
dişlerden kopan fırtınalara

Sözcüklerim boğuktur
masalını dinlemez ezgilerim
hürriyet yokuşu kelepçelidir
ellerimden tuttuğum bağcıklarımla

Gökhan Seyit Tan

Samimiyet

Korku ığlığı yayacaksan
Bırak söyleme içinde yaşıttığın taşkınlığı
Ya da söyleyeceksen orada
göze al ne olduysa yaşamın pınarını

Bir İmparatorluk kurma şizofrenide
Sığdır gönlüne usulca yanan menevişleri
Ya da insanca mırıldan usturubunu tutturduğun
sözcüklerin tutacağını
Ve çamur sallama umursamazlıkla
bir türlü etrafına

Yoksa art bir kalp ve ruhsuz
bir sığ akıntı zanneder gözlerin uçuğu
Bir kemik yığını harabeler der
Samimiyetsiz bir gözün renklerini
Sen ki basit kalmaya mecbursan eğer

Gökhan Seyit Tan

Sana

Sen bana değersin
Söyleyemezsemde bir anlık tebessümü

Sana kılınmış yapraklarım
Vurulsamda boş bir yanaktan

Sana dağlanmış türkülerim
Nefretim bir bıçak soluğu çalsada

Ah ben sana sana imrenmişim
Toz konmuş çiylerim ürpersedelerlerinden

Gökhan Seyit Tan

Sana Aktığım Günler

Her yol bekleyişim
Bir sona erişe sığınır,
Bu durak köşesi
ensesinden ütülenmişse

Ve her yol bekleyişim
Bir plaka üzeri,
Duruşum sessiz
Tartım yükünü tutmuş gerilmişse

Gelmeni beklerim bir tür
Her güneş uyandığında
kollarım resmini
Öyle ince, bu biçim masum.
Şefkatli dizlerin çökse çökelese
özlemini duyduğum gözyaşlarımı
silse o anlar.

Gelmeni beklerim artık
söyleyememenin yontusu
ezer heybetinin kokusunu
dumanlarım damla damla erir
Isıtır mum alevleri
üşüyen parmaklarımı

Gelmeni beklerim tutuşmak için
asırların tutsağına inat seninle
diyebileceğimiz günler
çoktan geçip geçer...
Biliyorum
Sen bir başka zamana
Ben sana akar akar akarım.

Gökhan Seyit Tan

Sanal Düşmanlıklar

Hep sanal düşmanlıklar kurarız evrenimizde
Belki biraz öyle olması gerektiği için yavan sahramızda

Gökhan Seyit Tan

Sancılar ve Sorgular

Sorgular biriktirir ömrümüzü
Bir sansar gece yarısı çıkar
Kalmaz bir sahte gücün
şanından esen periler

Sancılar çoğaltır yüreğimizi
Bir film şeridi susar
Döner kiblesinden yönelmiş
arta kalan baharlara

Suçlular nedense poyraza uçar
Kalır sabahtan gelen esintiler
Suçlular nedense hep haklıyız der
Bu sahte yaşam kıyılarında

Gökhan Seyit Tan

Savaşım

Savaşım gururum
Kınım suskunluğum
Övüncüm sakinliğim
Ve sevgim hayaletimde gizlidir

Gökhan Seyit Tan

Saygım

Saygım kaygımdır
Bir dolu kayganlığında

İkramım kendimdir
Balkonların zilgıtını çaktığı ölçüde

Samimiyetim değerimdir
Sarı sisleri uğurladığım anlarda

Ve ölçüm terazimdir
Tenlerin ağırlığınca yaşamak uğruna

Gökhan Seyit Tan

Sebepsiz Yargılar

Sabahları öksüren yalnızlığım
hayal kurar mı anılarıma,
Bir tufan bekler mi tutarsızlığım
Sebepsiz yargılar zihnimi kuşattığından

Gökhan Seyit Tan

Sen Beni Seviyormusun, Bilmiyorum

Beni seviyormusun bilmiyorum da sevdiğim
Dantellerinin içli haykırılarından öteler
sus düşürdüğü vakitler
nasıl düşürür karaltıları
ama sana kıyamıyorum

Düşlerin gece yosun sarsa bile
Bir uçurum ağzında dolanıyorum
Sana olan sevgimi her haykırımda
Gündüzün bilekleri çarpar
Her anımsama ateşini yaktığı anlar
Pırıl bir serinlik avucunu açar
açar zılgıt bir mavilik bulutuna dokunduğu gibişler

Seni seni tersin bir ölçüyle düşlemek
neleri arzu hale yükletir...
Ah duvarlarım yanibaşında uçuyor
Dokunmak istiyorum düşlerine
sarılmak, beni yakıyor
Yanıyorum, çünkü sen közlenmiş ışığıyorsun
küllenmemiş daha...

Gökhan Seyit Tan

Sen Kimsin

Bir anı düşer
kırılmış dallardan:
Sen kimsin
Bu karlı doruklara

Bir kimlik sorar
kamaşmış dillerden:
Sen nesen ki
Bu zincirli bağlarda

Bir düş gelir
uyuşmuş benlerden:
Sen hiç misin
Bu beyaz kalelerde

Bir sevda durur
duraksız şeritlerden:
Sen utanç mısın
Bu bekleyiş nöbetlerinde

Ve bir hayat susar
tutulmuş ağlardan:
Sen bir balıksın
Bu oltaların akışında

Gökhan Seyit Tan

Sen Sevdüğim

Neden böyle ışıklar söner
Bir gece otobüsü çaresizliği yakardığı zamanlar; gitmesen

Yıpranır gönlümün çatıları
Kiremitleri dökülür ruhumda bir bir, O arabaya alsan beni ne olur

Yıkarsın çatılarımı cennetimi kuracakken
Sensiz alemde mezbaha olurum yapmasan bir türlü ah bir türlü

Tutarsızlığın soğuk bir ceset gibi önüme düşer
Ben yıkılırım, otursan yanıma bir zaman masallarla

Mutluluğumun kilidi parmaklarının arasında sıkılı
Bir mum alevi gibi eritme sen kilitlerimi sevdiğim

Sözlerim donuk bir yontuya sığınmış
Medetim düşmanıma sarılmış çaresizliğimi soysan bir kere

O büyük soylu güzel
Kibarlığın anlayışa bürünmüş ağlatmasan beni sen
Sen düşlerimin prensesi
Sen sevdiğim.

Gökhan Seyit Tan

Sen Varken

Dinmişti yalnızlığım
Sen yokken

Sebepsizdi yağmurlarım
Sen yokken

Bulmuştum izbeleri
sen yokken

Sen olmuştun sabah
harflerim çoğalmış
yazıyordu
kıvrım kıvrım bükülen
utangaçlığımdan

Ama sen yoktun

Sen aydınlıktın
Ben karanlık
soruyordum seni,
bir ince çizgi
ayırıyordu yollarımızı

Sen varken

Gökhan Seyit Tan

Sen ve Ben

Sen sıcak bir aydın
Ben soğuk bir kar

Sen uykunu almıştın geceden
Ben uyuyordum atımın köşesinde

Sen sonsuzdun sevincinle
Ben şımarık bir yorgun

Ve sen duman olmuştun
bir daha gelmemecesine
Ben gőzlerimi açtığımda

Gėkhan Seyit Tan

Sen, Ben ve Zaman

Aşk acıdır
Ve onunla bilinir anın yükü

Sen ya zamansın
Kesitler şaraba tadını veren nasıl bir düşse
Onlar dilimizi süzgeç süzen
Ve beynimizi farklı renklere süpüren

Ve aynasın
Bana kıvamımı öğreten
Ben ise hala toyum ve hem de
Seni gördükçe olgunlaşan

Derken acı hepimize nasıl bir gülmüş
Ve biz huysuzca koşmuşsak yalnızlıklara

Gökhan Seyit Tan

Senden Kalan

Hayat aldatılmaktır dedik ya

Bir gülüş çaktın gözbebeklerinden
Kalbimin taze pıhtılarına çelik bir oktu
Hayalim kırıldı orada cüzzam yanağı
Değerim bakır bir kabzada naldı at izinde

Hayat avunmaktır dedik ya sahteliğe

Bir kurşundu islerin altından akan petrol ziftleri
Oturduğum durak kuyusu açmıştı ağzını yemek üzere
Bir gün dışarılar buz tutar, ben üşür üşür üşütürüm
Taşımak mümkün mü bu akşamüstü seyirlerini

Hayat bir yontudur dedik ya bel bağlamaya

Ben giderim arkam üstüme dokunur
Koştuğum sazlıklar altımdan akar
Zaman çoktan tozunu silkelemiştir
Senden kalan sadece o düşürdüğün yüreğimdir benim

Sevdiğim sevdiğim sevdiğim

Gökhan Seyit Tan

Senden Sonrası

Senden önce
bir yorgunluk kıvılcımı
çakardı göz beneklerime
bilek damarlarım incisinden taşarmış gibi
sıçrardı lekeli arzuhalinden

Senden sonrasıysa
bir heybet
ayak bağlarımı kelebek kırıpıyordu
bilseyen ne tuhaf mağaralar
şelalesini yakıyor
yakması bu sebeple

Sen saçlarını ütülerken sevgilim
Her sabah ben
sislerimle sana esiyor üşüyordum
o boş durak divanında bakakaldığım
bilirsin

Şen taşıdığı sabahlığın
Ötelerden yalpalanan kaldırım taşlarıydın da
İşte onu bilemezdin
hem de nasıl.

Gökhan Seyit Tan

Sendin

Sendin
bir gül kondurdun yüreğime
Mintanım eğildi
bir pasak gördü

Sendin
Bir unutulmuş ateş saçtın
barut oldu düştü bedenime
Yokluğun bana sanki
bir eskizi büyüttü

Sendin
Bir hayal kurdum
efsunlu bakışlara
tuttun büktün bileğimi
yalvaran çizmelerim
karsız yüzdü

Sendin
Nergiz kokuyordun
güldüğün vakitler
kızılca utanmıştım
gözlerine dalarken
gözlerin bana
hep utanmayı öğütlediğinden

Sendin
bir yaş dökme
rüyalarımın uçsuz boşluğunda
o sen miydin
bulamadım senin adını
bu yalnızlık sofralarımda

Gökhan Seyit Tan

Seni

Seni tutmak isterdim
Sıcaklığın yaksın diye gerdanımı

Seni özlemek isterdim
Acımın tuzu kızarsın taşsın diye yaprağımdan

Seni taşımak isterdim
Cennetin ılık yellerine düşeyim diye arzularınla

Seni korumak isterdim
Hiç bir sinek konmasın diye bedenine

Hem de bir mum alevini içer gibi

Sevgilim.

Gökhan Seyit Tan

Seni Anlamak

Seni kazanacakken seni anlıyamadım
Seni anladığımda ekinler sarılığını dürmüştü zaten

Gökhan Seyit Tan

Seni Anlamak İçin

Zaman aılamaz bir yoncadır
Uçar lülelerden poyraza düştüğünde
İklimler konuşur hesaplarından
Seni anladığımda yaprakların solmuştı bile

Bir defter yazdım sahiciğimden
Alın yazım küsmüştü ıssızlığımda
Seni açmadığım yaslı giyitlerim
Ah yamalı düştü soluksuz ağırlarımlan

Gökhan Seyit Tan

Seni Aramak

Seni aramanın zevki
Nicedir göz bebeklerimde çarparmış

Seni seyretmenin alımı
Pervasız yokuşların ismi imişte
Dudağımda yankılanan o derin;
Boşanır, boşanır, dolucasına
Bir minarenin düştüğü meydanda karalıymış

Seni sevmenin adı:
Bir paltonun askıya süzüldüğü bağ imiş;
oturmasını dikmiş yamaçtan
Sana arzu ile sarılmaktan başka
neymiş ayazda kurumuş pencereler.

Gökhan Seyit Tan

Seni Beklediğim Anlar

Ve aşk
Sümbül kanat, uçar ötelerden mağaralara
Sinmiştir yüreğinin gözyaşları
Cesaret ürküntüye sığınmış
Savaş kaçışa yön vermiştir buralarda.

Ah sen neredeydin bir bilsem
Daha aynalar sarnıcını açmadan
Korkuyorum gel, sığınağım olda
Düşünme geriden kopacak fırtınaları

Sen düşme bir türlü
Gelsen de tutulsam maviliğin
Gün görmemiş yanağından

Gör cam kırıkları akıyor
Ayaklarının tozlarından aşağılara
Bir gör, ben kristalim uçuyor ve şakıyorum
kelebeklerin kanatlarından

Hep üstünü örterek söyleriz ya gerçeklerimizi
Herkesin bildiği ama kemanların sesine gizlediği
Bir gün çıkarım ben karanlıklardan
Seni beklediğim güneş yontusuna

Bir bilsen, bir bilsen, sevdiğim

Gökhan Seyit Tan

Seni Beklemek

Seni beklemek
Umutsuz bir şifredir
Bir merdiven köşesinde ağmak
Neci şifaları barındırır içinde dercesi

Seni duyumsamak
Zılgıtını çekmektir alçağın gönlüne
Görmesinler diye sızılı yaşlarımı

Seni istemek
Bir rüyanın sancılı sedefleridir
Atlastan bir yorgan ıslaklığına gülümser gibi

Ve seni düşünmek
Dilini kılıçla kesmektir
Hain bakışlara sözünü
bir umut çığılığıyla tutmak olur
ansızın ve yaralı

Gökhan Seyit Tan

Seni Düşünmenin Tadı

Seni tanıdıkça
adımı unutuyorum
Sömürüyorum yalnızcıkları
Silecekler alınma tütsününü konduruyor

Seni andıkça
Deniz kürsüsünden yalvarıyor
Hem de dikizini yol boyuna kaparcası
Dinginlik fırtınaya konmasın diyerekten

Seni sardıkça
Hayal avucunu titretiyor
Sığasına çekilmiş bir mum alevi
Dumanını çekiyor bilmediğim resminin
baş ağrısına

Seni düşün,
düşün, düşündükçe sevgilim
Lekeleniyorum boynumun ağrısından
Tutuyorum evlerin bacalarını
Küller bizden yana çıksın isteyerekten

-Keçiören o zamanlar
Kükürt gazıyla meşhurdu bilirsin-

Gökhan Seyit Tan

Seni Gördüğümde

Seni gördüm yine dün gece düşümde
Sen kollarını kapatmış ağlıyordun her gece

Gökhan Seyit Tan

Seni G6rmem

Ay ışığı üstümü örtmüştü.
O an sen geldin bir dolunay kıvamı
Kurşun dökülen yüreğime kükreyen,
Hem de bir durak köşesi tabelasında

Günlerden bir güneşli gündüzdü.
Bir kitap sözcüklerini taşıyordu
Ellerin geçti birden aklımdan
Yüzün tebessümünü kokluyordu içtenlikle

Gökhan Seyit Tan

Seni Sevenler

Bilirim, seni çok kişi sevdi
Anlarım, güzelliğin çok canları kurşunladı
Tanırım, insanlığın çok kalbe zehirdi de

Bir tek ben sevdiğim
Anlayış yağmurunu gördüğümde
Hıçkırıklara boğuldum

Bir tek ben sevdiğim
Artık biliyorum
önemli olan bu diyebilen
sadece içtenliğiyle

-ön yargılarımızla yaşarız bu sahte divanlarda
belki diyememenin acıları tüter hep bacalardan-

Gökhan Seyit Tan

Seni Sevmek

Yine yanından geldim senin
Umursamadın ay ışığı perdelerinle
Hangi gün bileklerin zincirime düşecek
Onu seni sevdiğim gün anlayacaksın

Yine yanında kıvanç ile konuştum
Sevecen bir naraydı attığın topuzun
İnce üzüm parmakların
Her şeyi anlatıyordu ben onu bilmedim

Gökhan Seyit Tan

Seni Sevmenin Tadımı

Yalvarmak neyi anımsatır
Bu bitimsiz yalanların göz bebeklerinden,
Yuvalarına döner bulutlar
Zahmetine yenildiği sevgilerde

Seni sevmenin tadımı
bir okşayıştı öksürük dolu belleğime,
Zehir değil bir adımdı sana uzaktan
güler, gülüp, donakaldığım.
Yoksun biliyorum
daha demin bir söz uçumu yakınımıdayken
Yoksun görüyorum
ben bir doru rüzgara kapıldığımdan beri.

Gökhan Seyit Tan

Seni Sözlere Korumak

Seni tuzsuz
bir süpürgeyle
toplamak isterdim dillerden

Seni haykıracak kadar
düşmüşüm toprağa da.
Issız bir yaylak
sularını seraba biçmiş

Seni yalçın sözlerden
koruyamamışım ki.
Gözler irin süzmüş
Seni birde anlasaydım.

Gökhan Seyit Tan

Seni Tanımanın Tadımı

Seni, seni tanımak...
bilmenin kıvamında hem de
Hiç anlamı olmayan bir günden arta

Bir söz uçumu yanıbaşımda
alsam gözlerini koynumdan ağrı
Buğulanan kirpiklerin
Koruyuculuğuma bilenmeyip
Şefkatime direnme
Gülsek arsız yarınlar için
Uçsak sürgünlerin tüllerinden

Seni, seni yakından sevip
uzaktan korusam
Yüksek ulumalara inat
toprağa sımsıkı sarılarak
sevinçlerimizle...

Desem ki;
acaba seni tanımanın tadımı
neleri biçimlendirir
Düşünmeden zamanı
Seni bir kuyruklu yıldızla beklemek
utana sıkıla...

Seni, seni tanımak
Bir hiçliğe yol
Yönsüzlüğe bir tabur tabela
Arşın arşın dökülmenin anlamına yürür
Sevdiğim
Bu sonsuz kıvrımlı yalnızlıklarda

Bu sonsuz kıvrımlı yalnızlıklar
bizi sarabilirse eğer.

Gökhan Seyit Tan

Seni Taşırmak

Seni yazılarıma tartıyorum
Neylersin sözlerimden taşıyorsun
Sırasız düşünüyorum
Düştükçe yara yara kanıyorum

Seni tanıyamam
Kör kaldığım koyu dalgalarda
Süzgeçlerim tersin, taşmış, erimiş
Seni ruhuma sarsam

İşte ben o an bombayım.

Gökhan Seyit Tan

Seni Yalnız Seni

Seni sorarım
sarıya çalmış yıldızlara

Seni çağırırım
Yorgan tutmuş gecelerin içinlerinden

Seni duyumsarım
kumulların yalın ayak susuzluğundan

Seni yalnız seni düşlerim
Hayal perdesi açılmış kürsü bezlerinde

Gökhan Seyit Tan

Seni Yalnız Seni Sevgilim

Seni taşısam seni
Bir keçiören kızılığında
Yalvarsak yıldızlara
Şussak bir arada olduğumuz günler
İçin için içsek susuzluğumuzu
Seni terlesem seni
Bir yokuş özlemi duyduğumda

Sen her zaman tacınla
Şaşmışım gördüğümde nerde dercesinek
Düşmüşüm bulutların çisil üşengeçliğinde
Bir gelsen ah yanı başıma
Seni yalnız seni tutsam
Kaldırımların ıslak sekemeklerinden

Seni bir dorukta özlemenin tadı varya sevdiğim
Bir göz ucu merdiven altlarında
Sonsuz uçurumları çağırıştırır
Gözlerim sancılandığında nedense
Seni bozkırların silmesinde isterim sevgilim

Gökhan Seyit Tan

Senin Hayalin

Nefesim nefesine eğilsin yeter
Bu, baykuş simsarlığı karanlığında,
Avuçlarım, ince çizgileriyle ezgilerini
Köpürtsün inciden dökülen sarhoşluğundan

Gel artık bahar yağmurları gibi
Gece bir ıslak paltó ile yürüyeyim,
Seni soluklanarak uslanmadan
Ve şehrin aynalarında kör gezerek.

Gökhan Seyit Tan

Sevdiğim

Sevdiğim nerelerdesin şu anlar
Geldiğinde hangi umut diz çökecek yalnızlığına,
Bilmem ki:
Kimlerle dans kıvamında üşüyorsun şimdi,
Anlayabilsem ah!
Senin toz pembe açan gülüşlerini de
Sahici bir bulutmusun
Yoksa dumanların sığınağında güneş mi?

Sevdiğim kimlerlesin şu anlar
Beni çaresiz koyduğun bu mağaralarda
Ben ne haldeyim bilir misin?
Düşler misin acaba ağladığım
hem de durmaksızın
ağladığım o durak köşelerini

Sevdiğim sen ağlayabilir misin? sahi
Hem de boş vermişken her şeyi
bir düşün misalî akan süzlerden
saflığı düşürür müsün?

Sevdiğim.

Gökhan Seyit Tan

Sevdiğim'e Bir Yakarış

Çekilir mi?
ömrümün zılgıtı
sen yokken

Tutulur mu?
bağrımın yanağı
sen gitmişken

Üzülür mü?
göz çanaklarım
sen bakarken.

Ah
hiç ağlar mısın?
gecenin yazgısı
boyun büktüğü içinler

Ve
çocuksu bir kükreyişlen
acı duyabilir misin?
merhametin nabzına
hiç akamayanlardan dolayı

Sevdiğim, sevebildiğim

Gökhan Seyit Tan

Sevgiliden Haber

İnce bir kıvılcımdır gözlerden aldığın renkler
Üşüyerek yanaşır askısı düştüğünden eğnine

Sevda bir umuttur bize gelen haberlerden
Umut sanki sonsuzdur bir kirpik ucu değmesinden

Düşlerimizle terlerimiz bir avuç içi yorgunluk olmasın bir kez başımızdan
Gecenin fenerleri her ağrı duyar duymaz öksürüğünde

Bir söz yahut ince bir topuk yanına çağırır
Bir kar gölgesini savurur diye sevgilinin gülüşünü

Gökhan Seyit Tan

Sevgililer

Sevgililer ayrılırken susmalı
Arzular akarken dudaktan;
Ayaklar çekip hüznü
asmalı konağına yeşil kürkünü.

Sevgililer ayrılırken
İkinci soğuşu ellerinde:
Duyumsamalı kokusunu anıların,
anlamalı sevgililer saçların
Dağılırken bir yemen külünü.

Kalbin yontusunda pervaneler
Geçmeli zamanın kanatlı sürgüsünden,
Gecenin yokluğunda bir derviş
Kor kandil uzatmalı sevenlere

Sevgililer ayrılırken için
Yanmalı cumbalı evlere bir ben,
inmeli gökyüzü günden içine,
Ayrılırken onlar
bir daha sevgili olmalıdırlar

Gökhan Seyit Tan

Sevgiliye Özlem

Bir sır kaplar ruhumun fenerlerini
Bir durak sevişir kış kolyelerinde
İslak bir kaldırım gülümser boyunbağından
İsterim topukların düşmesin yaşlı betonlara

Sıçrarım bir ısıtma gelir ince bileklerinden
Düşsem benlerinden doru taşlar misali ağrıyarak da,
Bir merdiven dibinde kalmışlığım
hiçkırıklarımın göz bebeklerinden olmasın derim.

Karanlığım sislidir sevdalım
Yazmaların tuvallerine susamıştır bilirim
Her gün ve gece bir ışık dolar pencereme
Ağlamam senin adın her okunduğundandır.

Gökhan Seyit Tan

Sevinçten Ağlamak

Sevinçten ağladığım
o günü nasıl unutturum,
Sevinçten miydi sahi?
O, anlamların içinden bir rüyaydı işte bir.
Anlamayana bir kördüğüm
Anlaşılmanın hazzını eritenlere
Pırlanta bir kadehte sunaktı esrikliğin.

-ah! keçiören, sen ne saygılı bir bayırsın,
derim içimden-

Gökhan Seyit Tan

Seviyorum

Seviyorum aydınlığı
Sevginin celladı olmadan

Seviyorum sessizliği
Yontularım yerlere düşmeden

Seviyorum düşmanlığı
Kinim beni sarmadan

Ve seviyorum zayıfları
Onlar beni yemediği müddetçe

Gökhan Seyit Tan

Sınıf

Bir üste dost mu olursun
Sen ancak ona bir kölesin

Gökhan Seyit Tan

Sır 2

Yaşam uğursuzluğu taşır
Bağlar poyrazdan aldığı bilezikleri
Bir anlamdır
Fırtınadan önceki sessizlikler
Bir yük yağmasına erişir
Derinlerin kızılına ağlayan güvercinleri

Bir öğüt yetmez
Karanlıkların ıssızlığından akan perdelere
Söğütler ıslanmış
Yaşları imrenik bakar secdelerin kumuluna

Gülüşleri tutmaz arsızlıkları
Kinleriyle yaşar her insan
Affetmeyi bilmeyen
Hasreti avuçlayamaz
Her nedense bu sırların
Düşlerinden bakan kapılarında

Gökhan Seyit Tan

Sırdaş

Duygular akar arzular dan
Ve içten gelir ezgilerin o duru sesi
Nasıl her yürek bir sırdaş ararsa
Öyledir taşların kumlara dayanması

İnsan toz koparır bazen
Yırtar enginden çağın dereleri
Yongası hep parmaklarını eğer
Hiç kimseyi değiştirememeye

Duygular saçılır lülelerden
Bir kadın nasıl güzellik isterse
Her ruh bir kımiltı duyar ötelere den
Kimi uçar gökyüzünden doruklara
Kimi diplerini görür mağaraların

İnsan tutar pervazlardan her kış
Nedense sırdaş bulunmaz gökdelenlerde
Her fısıltıda hançerdir alnın göğsüne inen
İnsan gereksiz kurumlarla iner
Mutsuzluğun ateş dağlı uçurumlarına

Gökhan Seyit Tan

Sırlar Kapısı

Sevda, belki bir isimdir
Taşıyamayacağımız yüklerin
bir nebze oluklarında

Tüyer, usul yanan bir kanattır
Uçabildiğimiz servetlere
özgürlük biçtiğimizi sandığımızdan

Yalan, bir rüyaya kalkar
Dik durmayı bilenlerin
uyutulduğu cibinliklerden

Ve aşk, belki bir denizdir
Boğulmasını bilmeyenlere
sonsuzca kapılarını açabilen

Gökhan Seyit Tan

Sırlar Penceresi

Her şeyin bir zamanı vardır
Her adda bir tarih yazılıdır
Kızılımsı ürkeklikler seyreder bizi
Tattığımız renklerin silüeti değişir

Her gönül bir körpe divana koşar
Bilmem neler anılır
Bu, yalçın yokuşların dipçiklerinde
Susuzdur bekleyişlerimiz
Her kazan kaldırıldığında tartışmasız

Her dağ bir denize yakarır
Her nehir bir kıvam örer
Daha engin bir suya
Ve bilinemez sırların neye koşacağı
Hiç bir güneş atlayamaz penceresinden
Kapanmış kapıların çığlıklarından öte
Ah o, kapanmış kapılar tuttuysa varoluşun sancısını

Gökhan Seyit Tan

Sırları Neydi?

Sırları vardı
Biz dışlandık.

Sahici görüntüler sandık
İşıltılı caddelerde uçuşanları

Sırları kardı
Biz üşüttük.

Yanaşamadık dorukların sancağına
Tartışılmazdı elden ele dolaştırdıkları.

Sırları açıldı
Biz taşıyamadık.

Onlar biliyorlardı çatılardan akanı
Ve sanki bir yalan göğsümüzü toz etmişti de

biz yutmuştuk, o anlar ve için.

Gökhan Seyit Tan

Sırlarım

Sırlarım
Sırlarımdır benim zincirlerim
Dökülebilmez yaşlar
en dipte usançtır
kalkar yuvasından
sonsuz yokuşara gebe

Sırlarım
sırlarımdır benim başarımlarım
sisler kancasını attığında seslenilmez
Yakarışı mintan oluğu
kaplar pervazları

Sırlarım sırlarımdır benim
Çekmecemde namlu fişengi
Bir haykırırsam
hürriyet damlar kelepçesinden
kan ile, neden ve nasıl sorulmadan

Gökhan Seyit Tan

Sırrın Kuytusı

Göğün rengini
Ancak oynayacağı yeri bilenler anlar

Sahteliğın sözünü
Bir eğri yamacın durağında olanlar konuşur

Bilgeliğın yazgısını
Hakikat göğsünün kartalları düşkünce düşünür

Ve sırrın kuytusı
Yalnız cevherini okşayanlara susuzca açılır

Gökhan Seyit Tan

Sızı ve Düşünce

Mintanlarım ıslanır yalnızlığın göğsüne
Irmaklarım sızlanır karanfillerin düşüncesizliğine

Gökhan Seyit Tan

Sızılar

Belleğim yansır gözelere
Anılarım sızılar deneyenlere

Gökhan Seyit Tan

Sızlarıyla Yaşar İnsan

Sızlarıyla yaşar insan
Hiç anımsamadığı düşler biter
sahte acıların toynağından

Bir gün gelir günyüzünden
kaybolur nice aşklar,
kendini koyacakken
bir maşa başına

Ve hayalleriyle avunur insan
davullar çalınsin diye her gün
bekler gülücüklerin ağzında

Her bekleyiş
bir acıya buğu olsa da
bu karamsar sokak diplerinde

Yine de umut
söndürür ateşleri
yakmasın yakamasın diye
bağrımızın merdivenlerini

Gökhan Seyit Tan

Siz Ey!

Siz ey!
Şarkılarıma dokunamayanlar
Mutluluğu aradınız mı?
bir yorgan ıslaklığı
hiçkırık bezlerinde her

Durdunuz mu?
Bir selam nasıl boğar
insanı ağlamalara
hem de süsen süzülerek

Siz ey!
Halde gözden düşürenler
Buldunuz mu hiç
Bir kara defter
anlaşılmayı özleyen

Tadabildiniz mi?
Sevgilinin gözünde
Bir heykel nasıl
canlanır
gözbebeklerinden muflanarak

Siz ey!

Gökhan Seyit Tan

Son Kale'm Düşerken

Aşk
acıyı nasıl buruk büküm biriktirir
bir ok yayından düşer sonra
kalbin şah damarı
Farkındasızdır içten kaval salındığından

Ah!
Sen yanibaşımdayken
uzanamamam topuklarının dibine
Ve gözlerimden yittiğin an
ağlamam boş bir umuttur
Neyi düşünürüm bankların
sessiz gölgeliklerinde

Ah! Aşk
Son kalem düşerken sislerinden
Yine de bir kurşun izi gibi
Yanibaşımda ürkek donuksun
Yenilmiş yitmişim
beni sar artık
Bir bilsen ne özlemlere hıçkırık dökmüşüm

Gökhan Seyit Tan

Sonradan Görme

Dillerden akan peteklerden
belirsiz kibrin mintanı yakar
hep ikiyüzlü sırnaşıklıkla

Ve konuşmak içindir küpeye
Çünkü çevre dar bir pervaza
kilitli kış yağmurudur.

Gökhan Seyit Tan

Sonrası

Hep bir dűş görmez miyiz
Sonra yıkılırız sere serpe yere

Hep hüzün yakmaz mı geceyi
Sonra ağlarız için olmayan gönüllere

Hep sonsuzluğu duyumsamaz mıyız
Sonra bir karaltı taşar mum alevlerine

Ve hep bir rüzgar uçurmaz mı rüyalarımızı
Sonrası kalsın uçurtmaların mendillerinden bize

deriz bu yaprakların çiy kokan
canavar yürekli anımsamalarında

Gökhan Seyit Tan

Sonsuz Zaman

Korkularımızı yaşarız
bu duyarsız sahnelerin
gün görmemiş izinde
Yaşamımızı - bitimsiz sandığımız yorgunluğu -
yoğururuz hem de
acının tuttuğu iklim bozmalarında

Her şey yabancıdır
düşlerin gölgesinde sürünen yıldızlar bile
uzağı yakın biliriz
yanılsamalar bizi görüngüde ezdiğinden

Boğuktur bu akşamüstüler
Sahipsiz koşarız izbe yarınlara
yalındır kamçımızın ağırları
düşeriz uçarı dallara neylediğimizden

Ve sonsuzdur zamanın süpürgesi
biz yoncamızı tattığımızdan
eklemlerimiz hor görür
Bu çizilmiş fikir demetlerimizden akanı

Gökhan Seyit Tan

Sonsuz Zaman Serüveni

Sonsuz zaman serüveninde
yürüyorum,
diz bağcıklarım
eline tutmuş kaderini

Sonlu bir ışık
gözyaşlarını siler,
amaçsız yürüdüğü
doymaksız yarınlarda

Sonsuz zaman serüveninde
acılarım tuzunu
kanepeye yarım bırakmış

Sonlu bir ışık
özlem ile kirini
sabaha yarım sürmüş

Gökhan Seyit Tan

Sorgular

İnsan derinliğine inmez acının rengini görmedikçe
İnsan sorgulamaz ki sesini aşkın sözüne duyurmadıkça

Gökhan Seyit Tan

Sönen Muımlar

Benden sana bir ad olsun
Koşarken yanıma düştüğün

Benden sana bir sır konsun
Yalnızca ikimiz için tutuşan

Benden sana bir gül solsun
Dolarken ellerim boş kalmasın

Ve benden sana bir sus gelsin
Sönerken muımlar,
ışıklar yeniden çalsın diye

Gökhan Seyit Tan

Söylenemez Tutanaklar

Bir mintan iliğidir gecelerim
Sen varken koşarım karanlıklara
Sen yokken bozkıra haykırışım utanır
Bir öğüttür kemerlerinden akan sislerin
İçerim çeşmelerin ışıltısını
kandığım andan beridir

Bir topuzdur tuzsuzluğun
Isıtır halelerimi inci sıçrayan
Kekeme düşleyen rüyalarımın inlerinden
Bir dağ yamacı uyanır sırılsıklam

Bir tas görünür
Gelinlik kızların söyleyemediği
Hep içlerinde kalan tutanakları
Nasıl koşar biçimsizliğe
Senin yokluğunda her bulutun gezdiği
Kar pervazlarında sıçrarken
soğuturum acılarımı

Gökhan Seyit Tan

Söyleyemediğim Sevdiğim

Kayıyorum, seni gördükçe her
Yorgunum, içim sızıyor esrikliğimden,
Yaz gülleri şarkısını şakıyor da
Düşüyorum, seni tanıdıkça hepten

Yüksünüp, yükseliyorum duvarlarıma
Pütürlü ellerim doyamıyor sevdiğime ki,
Yılgın, yılıyorrum tabancam ensemdeyken
Düşünüp, düşüncemde kilidimi kaybetmişliğimden

sen ne olur yüzüğümü tutsana desem
bir baksan o bana yeter
çünkü sevdiğim söyleyemediğim bir şeylerden

Gökhan Seyit Tan

Söyleyememe

İnce topukların
Karın karnına tutunur
Alımlı seslerin
Hafif bir tüy düşürür

Ellerin kibar
Yüksüklerin derin bir söz
Sarı sisleri üşütür

Neylersin
Söyleyemem
Uzansada puslu dalların
Gölgene düşerim
zifir saçan
Bir yıldız ışığını verse bile

Gökhan Seyit Tan

Sözcüklerimiz

Sözcüklerimiz
Nedense sırtımıza küllerimizden sızan
koca bir dağdı ve
onlar kandıkça yanımızda zannedilen
maviliğin bulutsu derelerine
kumullar sırnaştı yalın belleğimizden
yağmurların susayan köklerine doğru
biteviye yorgunlukları kendisine hapsetmeyi uman
masal kanatlara düşmeyi bilenlere

Dahası
Sözcükleri taşımayı öğrendiğimiz tuzlu vakitler
Biz yılgın bir kömürün islerinde ezik
Ve yüzümüzün rengi istemediğimiz kurallarımıza
yığındı bulduğumuz
Sanki kurallarımız şaşkındı da
biz kendimizi yasta bulmuş oyalanıyorduk
o anların üşütük çiylerinde

Üşütük çiyler bizi ıslattığı demler
sorgularımız
çayırlardan çamurları paltomuza asarlarken

Gökhan Seyit Tan

Sözde Seni Arıyorum

Sözde seni arıyorum
Sen bir bulut oluyorsun
Bense yağmur
Ama yerlerde sürünüyorum inadına

Sözde sana koşuyorum
sen bir yokuş görünüyorsun
Bense adımlarımı
balçıkla sıvayıp kaçıyorum

Sözde seni yürüyorum
Sen bir kum çölüsün
Bense bir seraba düşüyor
yalanın içine kaçıyorum

Sen bir macerasın
Benim uçsuz hayallerimde,
Yırtıyorum uçurtmamı
Bir hakikat kar olup
takke oluyor kafamın içine
derken sen yitiyorsun.

Gökhan Seyit Tan

Sözler ve Müzik

Bir zamanlar müziğin karşısında
güneşimi somurur ve yalınırdım
üstümdeki dağların soğuğunu bilmeyerek.
Yaşamım kuyulardan yaraları
aldıkça kucağına
sözleri tutan kırık minareli zırhımın ağırlığınca
pamuktan kamışlar olmaya başladım
sabrımın gücüne vurularak

Zayıflığımda kendimi buldum
gerdanlığımın gümüşlerinden ağrı dolanan.
Ama bir kayıptı ruhumun hayaleti
sallanan iskeletinde benliğimin
çukurlarına doğru uzanmayı bilenlere

Gökhan Seyit Tan

Sözlerim

Sözlerimdir beni karanlığa soyan
Düşüncelerimdir beni yalnızlığın koynuna gömen

Gökhan Seyit Tan

Sözlerim ve Sözcüklerim

Gece bana karanlığı ısıtır
Bir mum pervazında

Kibrin gömlekleri dokunur
Hangi ses duyacaksa öteleri

Söz sukuta dayanmadıkça
Eylemler naçar yürür
bu serseri alanlar boyunduruğundan

Ve tarih yazıcısını arar da
Bilenler hep sessizdir
şu kelebek boğumlu iklimlerin gönencinde

Gökhan Seyit Tan

Sunak

Bir dantel ör bana
Adı sevda olsun

Bir gün göster bana
Sesi rüzgar koksun

Bir bozkır sun bana
Sapı ekmek tutsun

Ve bir mum közle bana
Yaralara merhem ezsin

Gökhan Seyit Tan

Suskun

O adam konuştu dişleriyle
Bu adam sustu sakallarıyla

O adam için içindi konuştuğunda
Bu adam vurgundu bakışlarında

O adam sözlere yelkendi de
Her nedense kurguladığı öfkeli dünyada

Bu adam ise duruşa bir yüksün hastaydı
Kendinde gördüğü aynaların hayaletinde

Gökhan Seyit Tan

Susmanın Erdemi

Yüzeyi azıcık deŖtiđimde bülbül Ŗakırım
Derinliklere daldığımda ağzım kılıç keser susarım

Gökhan Seyit Tan

Sürgün Sevda

Biz neden kaybettik
kar izlerinde yüzen çigilerimizi
sevdiğim, bilir misin?

Siğ suların raksına kapılmış
ruhlara ışığımız siyah lekelerle çıktı da
Bildirmedik, ürktük
yüreğimizin deryası onlara
nasıl görünür diyerek aynaların yaprağında

Fırtınalarımız ya; onlar
katıksız bir sorguydu
Bir yol seremedi utanç duyduğumuz
yorgun dipsizliğimize ki;

Oysa sen nasıl görünmüştün
Bu sarhoş gecelerde yüreciğime...
Şimdi git sevdiğim
Ben yıkık duvarlara anlatamam kendimi bir daha
git hadi...
Beni nasıl sürgün ettiğini bilsen de
Bir acıma vardır benliğinin içinde

Sevdiğim

Gökhan Seyit Tan

Şaşan Gözler

O kadar içten, huzurlu ki;
Sana olan sevgim,
Biliyorum, yüreğinin bir köşesi
mumdan bir heykel yontuyor

Ve o denli şaşkın ki;
Bize bakan gözler,
Onlar bize
Biz onlara şaşıyoruz

Sevdiğim

Gökhan Seyit Tan

Şaşırtan Aşk

Beni deneme diye kapına dayandım
Beni tanıdıkça seni şaşırttım

Bir gün gelsede karşında gül koksam
Senin topuklarına uzandığım an;
ah bu anlamlar seni şaşırtsa

Gökhan Seyit Tan

Şaşırtmaca

Beni deneme diye kapına dayandım
Beni tanıdıkça seni şaşırttım

Bir gün gelsede karşında gül koksam
Senin topuklarına uzandığım an;
ah bu anlamlar seni şaşırtsa

Gökhan Seyit Tan

Şaşırtmanın Evreni

Şaşırtmanın mutluluğunu duyar bir an insan
Başı dönerse bir sefer evrenine, işte o zaman yanılır söner yüzüne

Gökhan Seyit Tan

Şehrin Karı

Şehir koşar ve
Şehirliler ben kimim dercesi
Üşütük üşütük dolanır kış günü

Ah ayaz bahçeleri sarmış
Ruhum nasılsa benim şiirlerimi yazar gibi
küsmüş yalçınlıklara
Ve aylaklara inat toyluğun desenleri
Şehrin gömleğine asılmış

İşte kar bu, düşünceleri yoğurur
Onlar ki cezbesini tartar ve taşır
Örgenlerin tutsaklığına doğru
Ve şehir aylaklığa soyunur, bazen
dolanır hırsızlığına
Dolusunda ürkekçe ışıkları çağırırken
sözler sızar çörtlenlerinden
Ve der karın donu ıslaktır,
Camları neşeli
Şirin sözlerse çarelerini ağırtır
Bu ölgün gün ağırtılarında

Gökhan Seyit Tan

Şenlik Ve Acı

Bir yaz günüydü.
Hayat bana sırlıslıklam
güneş kokuyordu hem de...

Sabah rmŐt Őenliđini.
Bense sarı yontulara bakarken
BaŐkasının karanlığına gülüyordum
Neden olduğunu bilmeden.

Bize Şenlik
BaŐkasına acı gelen.

Gökhan Seyit Tan

Şeytan

Şeytan içimizde bir kıvılcım sömürür
Çilveli kızların göz bebeğine üfüren

Konuşan kendinde buluşur hayaliyle
Suskun beklediği gümüşleri sürer parmaklığına

Sözü tatlıdır her şeyi bilir gıpta ile de
Ama bildiği yalçınlıklar onun umutsuzluğunu şifreler

Gökhan Seyit Tan

Şımarık Çocuk

Şımarık bir çocuktum
hep şımarık kaldım
ve bu mintanımın düğmelerine
kan damlaları serpti
habersiz uyuduğumu bilmeden.

Gökhan Seyit Tan

Şifreler

Şifreler ipliğinden közlenir gurbet yokuşlarında
Ayrılıklar şifreleri reçeteler bir imbik kurulduğunda

Gökhan Seyit Tan

Ŗirlerim

Ŗirlerim okuduklarımdan bir hayal sızıntı ısıtır
Yaşadıklarımdan bir sel yaprak yaprak öğütür

Gökhan Seyit Tan

Şiirlerim Benim

Şiirlerim
sonsuz sevgilerle çınlar
bir kapı açar
anlayan zihinlere

Şiirlerim
susar,
ötelerin bağından
taşar,
közlerden ağrı ağrı ağlayarak

Şiirlerim
durur,
alnından vuracaklar için
hem mutluluk,
hem de acıcılıklardan

Ve şiirlerim
şiirsizdir
köz tufan yakma bilmeyen
gözünden yaş inmemiş, inemez
o insancıklara

Gökhan Seyit Tan

Ŗiirlerim Benimdir

Ŗiirlerim susuzdur
Bir gün bir ekin tarlasına
ulaŖıncaya dek

Tartılamaz dŖncelerim
Bir yağmur sızıntısıdır
paltomun sırlı sıklamlığına
Ve sarsılmaz efkarım
Bir tuz merdivenidir
varlığımın gök küresine

Ŗiirlerim benimdir
Ne varsa ruhumun dalından ićen
Bir kıpırtı, bir esiŖtir
Tüm varlığımı sarıncaya ulaŖan

Gökhan Seyit Tan

Şiirsiz Kızlar

1

Bir sevda öpücüğü
Bir sevda susu
sunar dünya güzelliğini

Sen şimdi
bir mabedin ensesinde
yanakların kızılımsı
bir ben kondurmuşsun
mum sislerine

Bense düşlerin kırbacını
omzumda bedelsiz ödemişim
Bir gün gelirsin diye

2

Bir sevda öpücüğü
Bir sevda susu
sunar dünya güzelliğini

Şiirsiz kızlar gelir aklıma
et tezgahlarında ürperen
Şiirsiz kızlar
düşer boynumdan

En büyük düş
bir papatyaya ağlamaktır.
Ve İnsan yalnız olduğunda anlar
vicdanın dansını

Bir sevda öpücüğü
Bir sevda susu
sunar dünya güzelliğini

Şiirsiz kızlardan sorulur
ağlamayı bilmeyen düş yoksunları

Gökhan Seyit Tan

Tarih Nedir?

Hikayeler bizi sorgular
Biz yalana kanınca

Hikayeler sabreder
Biz onlardan alev şömineleyince

Ve hikayeler masumdur
Kan gözyaşına dökülen biçiminden

Gökhan Seyit Tan

Taşınan Değerler

Değerlerimizi taşırız
mangal ısıtmış sofralarımızda
Susarız hiç bir önemsememek
alnımızda karanfil kokar gibi

Heyecenlarımızla çoşarız
bu mağara düşlü salıncakların tepelerinde
bir göz eğilir
yakarırız o sahte soytarıllara

Bazen hayat tütünlerin
sarı sisli izbe yanaklarını okşar
Bazende kalburunu öğütür
halin yokuşlarından içlice

Her an kaygı ile bu aynalı bulvarlarda
Coşarız kiblemizden
bir gün kollarımızdan ilikleniriz diyerekten

Kollarımız ellerimizi tutarsa eğer

Gökhan Seyit Tan

Taxi Driver

Ezildi yorgunluğun kıvamında
Bir aşkı boğuldu durgunluğun mintanıylan
Soğuk bir densizlik düştü
zihninden kükreyen prangalara
Şimdi hakikat göğsünü askılara süzdü
Gör dedi vurarak kapısını

Bir büyük tuval çıktı karşısına haydi bak...
Olmayacaktı, zaten de olamadı kaçırıldı dansını
Merdiven dibinde bir şırıltı çağıldadı
Küçük bir resim, kestirdi gözünü
Vurdu tam şahından kahraman oldu.

Gökhan Seyit Tan

Töre

Yıllar tozunu alır
Sandıkların kir tutmaz dantellerinden,
Şimdilerden bilinmez
Neçe kinler doğurur sabahları
yağan bulutlar,
Düşler bir cebinlikten
güneşi yontarken:
Ah sebepler
hep dingin kıra kalsa.

Kime çılgın bir aşk
boyunbağı oluk olur,
Hangi şarkı
bir kırbacın göğsünde pervanelenir,
Saklıdır kalplerin
pürüzsüz sanılan defterleri
ve güç kimdeyse
o beyaz bir sayfaya göçer

Bu sahraların dipsiz kuyularında
her an ve zaman...

Gökhan Seyit Tan

Tutarsız Lokmalar

Her Şey sırdır gökyüzüne
Dağıldığı günle doğar saçların karası
Tanınmaz sevgililer, bir yalçın kaya doğmayınca
Dürülür yalnızlıklar bir ten bohçasını serince

Her Şey sırrına gömülür
Bu kapkara yüzlerde
Biçimini yitiren doğallıklar gibi
Zaman ansız kalmıştır biz tutamadığımız içinlerde

Her Şey masumdur
Biz Őeklin ucuna vurmadıkça
Kanlar doğar, filizlenir balçıklardan
Tutulan güneşler hıçkırır düzlüklerde nedense

Ve her Şey sonsuza akar
Bizim düşün kırıklıklarımız gibi
Gelinler ağlar gittiği yokuşlardan
Belirsizliğin umursamazlığıyla
Tutarsızdır lokmalar
Biz onları sade kendimizin sandığımızdan

Gökhan Seyit Tan

Tükenen

Tükenir tel öğüt dünya tükenir
Yangın sarar, arzular düşleri geçer

Gökhan Seyit Tan

Umudumuz

Umut bir mumun dibine düşmüştür
Can alıcı yakma kınasıyla,
Belki bir yalvaç söz söyler
ışır diye karanlıklar:
Belleğimiz uyanır
Benliğimiz açılır yuvasından özleyerek.

Umut selvilerin boyunbağı olmuştur.
Bir gün bizi duysunlar
Fırtınalarımız dinsin rüyalarımızla
diye haykırışımız,
Hep bir umutsuzluğun benlerine yanaşmıştır.

Ve umut sadece bir adın
simgesine yol bulmuştur,
Sonsuz zaman serüveninde.

Gökhan Seyit Tan

Umut Yoksa

Geceye bir ses ulaşmaz
Yitik mavilikler koyverir zamanı
Zaman özlemine çeker insanoğlundun
Umut yok

Sabahlar ezanın kiblesidir
Kelebekler şarkısını raks ettiği vakitler
uçar toz bulanık kumullar
Umut yok

Zihnim pak bir sevdaya konar
Umar bir kapı çıkırsa mum alevleriyle
Son bir sorgu yanar benlerinden
Umut kalmadı der

Gökhan Seyit Tan

Umutlar

Umut bir mum bağlar
Direksiz yangınlar sönmesin diye

Sancılanır zahmetsiz geçen anlara
Hüzün demettir yarınları olmayacak günlerden.

Umut bir gonca serzeniş yükler
Tutarsız geçen yüzlerin çiçek açmış sahteliklerinden

Tuvalleri ressamın belirsizdir
Tonlar grift boyun bağı olmuş, olacaklığından.

Ve umut sade bir zaman yolsuzudur
Bir gün gelir, gelir bekleyerek sevdalığı

Zayıflığımız bizi alır ötelere duymasından
Tanınırız belki ruhumuzla günyüzü açincaya dek.

Gökhan Seyit Tan

Umutsuz Aşk

Ufacık
bir ceset duruyorum
Seni her görüşümde
inceliyorum bir iğne deliği gibi

Kalbimde bir hançer
uzuyor, dökülüyor
ince topuklarından ağrıyarak

Bellerinden
dökme demir
beyaz bir kumaş eriyor
yanık merhemlerin izi nasıl kalırsa

İniyorum
sana her kuş bakışı
kartal düşünde,
Kar, sızı duyuyor
göz alıcı zenginliğince

Uçuyorum
kanatsız,
tüy sunmaz
bir ayaz bahçesine

Düşmeyin
bellerden süzülen
parıl, pamuk beyazlar
eziliyorum
ince topukların sevdasından

Gökhan Seyit Tan

Umutsuz Aşkıma

Bir umuttu
hayalinde akan gülüşün
Birde gözlerin vardı
tarifsiz ötelerin çözümü neyse.
Sonsuz bir maviliğin düğümü açardı da
Senin o nazlı duruşunun bulutlarını

Artık yoksun ya ömrümde.
Umudun yitince anladım
Gerçeğin tozlarının öksürük boğumunu
Olmayacaksın biliyorum
Sen kayıp bir kıtasın yanıbaşımda
diyesim de gelmiyor...

Gökhan Seyit Tan

Umutsuz Kalp

Ölüme yürümem bir toyluktu aklımda
Sonra bir delilik aldı dorularla sevgilerimi,
Ve sen yıkınca kalelerimi masum gülüşlerinle
Her şey sendin benim budanmış dallarımda

Artık ölemiyorum hiç bir kadın için neden
Çünkü umut topraktır ekmeğini verene
Tohumunu çarpar bir şimşek çarpmasıyla da,
Umutsuzsa bir kalp ve beden
düşer sehpadan adını koymayı bile bilmeyerekten

Gökhan Seyit Tan

Umutsuz Yarınlarımıza

Artık bir umut var mı? geceden
Sonsuz karanlıklar ay beyazı perdelemişse,
Süngüler kemiklerimizi eritmiş
Biz farkındasız yüzün boyun yatmışsak

Artık bir çare yok gündüzden
Buhar bulutlar güneşimizi sarmışsa,
Biz zehrimizi kanser dökmüşüz
Kurumlanan örgümüzün gözlerimizi oymuşluğundan.

Gökhan Seyit Tan

Umutsuz Yürek

Bir umut sanki
Bir serzeniş
Ama hiç bir zaman olmayacak
Bir hayal tatlı dillerin

Mavi bir bulut
Seni her gördüğümde
Beni saran,
Bin parça olurum
Islattığında dudaklarını,
Bölünürüm sustuğun vakitler

Dedik ya
Mavi bir bulut
Seni her gördüğümde
Beni saran,
Ta damarlarıma dek ulaşan

Beni param parça yapma
sevgilim
Ne olur
Gel yüreciğimin içine

Gökhan Seyit Tan

Unut Bildiklerini

Bildiklerini
yeninde bir mum ısıt
Onlar ki sadece
görmek isteyenlere bir bakış uzatsınlar
Gözlerinin umut bilmez ızdırabıyla

Gökhan Seyit Tan

Unutulmak

Unutulursun
Çatılarına uğramaz bacalar
Dumanların saçaktır
Eteklerin kumulunu öpen diz bağlarından

Yalnız yürümek olur
kaldırımların aynalarını
ve kendinde görürsün
bulutların okşayan yaşlı serüvenlerini

Tutulursun
Bir bahçede doru atlar misali
elleri gelir aklına
bileklerinden akan künyeler
ışıldar bir ben doruklardan kar gibi

Yüksünmek söyler muradın
sarnıçların el veren demetlerinde
Bir göz ışıldar
Meyvelerin ham duruştur
Bu cömert mavi kürede

Gökhan Seyit Tan

Utançsuz Gölüşler

Biz, indirdik yaşamın perdelerini,
Ve aldatıldığımız biçimler
Sahiden bir güneş sandık
ellerimizi kurutan ateşleri.

Nasıldı, neydi? acımadılar
Bir kibrit yaktılar sonra da
A! sen miydin? o kişi
Biz bilmiyorduk demeleri

utançsuz bir gülüşün izdüşümleriydi.

Gökhan Seyit Tan

Üşütürüm Gecede

Üşütürüm nedense gece her
kınını çıkardığında
Kapkara bir bulut yönümü keser
Sisler önümde namus bekçisidir
Yalnızlık soyar bu gece mîntanlarını

Susmak bazen un ufak gülüştür
derin acısına sığınan
Bazende bir aylak adamın
ne aymaz yiğitliğini söyleyen

Üşütürüm nedense gece her
kınını çıkardığında
ayaz bana korkulu bir yas gömleği
Kırbacım cebimde ağlarım her gece vakti

Gökhan Seyit Tan

Ütülü Paltolar

Hangi dala konukluktur
Bilemem ki yüzünün minaresi
Bir adını bulurum
Bir de unutamadığım o durak köşesini

Koparırcasınak sevgiyi
Umutsuz gülüşüm bende göz ucuna tutuşmuş
Sense umuda yol koymuş
Yeni yol pazarcısı

Tutuşmuşum o ütülü paltolara
Umarsız kalmış arzuların akamamanın
derin,derin,delinmiş hüznüleri
Hayalimde anılar canlanınca
Bir adın, bir gülüşün, bir de keçiören kalmış

-durağınsa aslacasına-

Gökhan Seyit Tan

Üzölme

Üzölme
çözölen zincirlerin
kan damlalarına,
onlar güneşini solur zindanlardan
gönülleri yaralı olduğu içinler

Gökhan Seyit Tan

Üzülme Sakın

Ürkütme
voldada kürdün gelinini söyleyeni,
Sararsın bağıın
kiblesinden dönsün sabah sisleri
Sen yine kaybetme onurunu

Sahtelikle kaplanmış yüreklere
Su serpmeyi bırakma
Ola ki bir gün kuşarırsa zırhların,
Tut çabalarını,
Yakmasın apartmanların
Soğuk algınlıkları
Ninnisinde Keçiören'in güneş kızılığını

Kuşat artık
Karanlıkta uluyan dumanların kirini
Akmasınlar bir dağ yamacına kapkara divanlarıyla,
Faşizmin boynuzlarına inat
bir umut ol
sandıkların tütsüsünden aldığı cesaretle

Sen sende olduğunu bildikçe
Çıplın ve özlemine yanaş
Paranın hükmüne boyun eğmişlere karşı,
hakikat yüksüğü sende olduğu müddetçe
eğilmezsin biliyorum
boş konuşanların hükmünden ağrı

Gökhan Seyit Tan

Varoluşun Acısı

Bir anı
Varoluşunu yakar
Ve şimgesini çakar borazanlıklar
mağaraların kesme taşlarına

O görünmez
bilinemez sırları taşıyan
İnlerin döşeli merdivenleri,
Neyi çağırıştırır
yontuların camdan öbeklerine.
Neyi görüntüler kaf dağı
sürçü lisan ettiyse eğer

Dumanlarını koklarız
bu, nasıllığını sorgulayamadığımız dünya'nın,
Ve yapayalnız bir gülümsemenin dansını
yediğimiz vakitlerin hırçınlığında
Hep kurtuşu ensemizden düşen
sırtık bakışlarda ararız ya
Tozsuz kopardığımız bağların
pekmez kızılı bizi nefesine küreklediği vakitler

O pekmez kızıları tatlarını kızattıysa
İşte o gün bize nedensiz cehennem dercesi
Bir münzevi hayat kurulmuştur
Kamışlıkların otlaklarında tutarsız ve büzgün...

Gökhan Seyit Tan

Ve Aşk Neyi İmler

Ve aşk neyi imler
Bu sahraya dönen kıblegah menzillerinde
Yivli bir minaraye düşer
Şimşek yüklü elektrik şokları

Kaç can ayrılır
Sonsuz tünellerin sakladığı çeyizlerden
Danteller içlidir
Düşer gözyaşları söylenemez pamuklardan

Ve aşk kimi düşler
Sancısı demet külçe filizlenen
Sarılamaz kan pıhtıları beyinden kalbe dersem
Rüyalarımız uyanır biz ellerimizi kapatırız

Gökhan Seyit Tan

Ve Sen Gidiyorsun

Ve sen gidiyorsun
Bilsen bir yıldız sönüyor bende,
Şaşırmışım direksiz sütunlarımı
Bir düş sandalından uyanışımın acılarından,
Ah nereye sarılacağım
O, bozkır tüllerinin enginlerinden

Ve ben kayıyorum
Zemheri çıplak bir yontuya bilenmiş
Susuyor güvercinler
Soğğun dipsiz sessizliklerinden
Sen nerdesin gökyüzü kubbesinde
Ben hangi hayalin minberindeyim

Ve bir bıçak kalbime giriyor
Sigaramın dumanları çekiyor beni
Bir karaltı pencere divanına
Yürüyorum bir duvarın sızdığı gölgeliklerden

Ve her şey bir yokuşa kurulur
Köhne bir yağmur ıslatır
Isım sıcaklığıyla
Hep bir baygınlık yalvaçlara tutunur
Bir ışık gözlerime ilişir
Sen bir gönlün kelepçesiydin der.

Gökhan Seyit Tan

Ve Sen Gittin

Ve sen gittin
Bu durak bomboş durdu karşıma
Ah! büzülürüm bir otobüs camına
Yıkılırım gördükçe karlı durakları

Zaman süpürmüşse yüreğimi
Dalgalanan ruhum
Dipsiz bir kuyuya inmişse
Seni düşünürüm ben
Suratsız tabelaların diz bağlarında

Ve biliyordum da
Bir gün ayrılığın kopacağını
Her gidişimde Karanfil'e
Bir gün görerim diye seni
Bu yüzdendir sevdiğim
Her inişimde Ankara'ya
gülercesine koşmamın sebebi

Gökhan Seyit Tan

Ve Yine Aşk Üzerine

Biz aşkı kendisinden sora sorduk
Ve aşkı haramilerden çalmak zorunda mıydık?
Fısıltılar kalbimizi dolayıp surladı da
Bir göz ucu gözlerini kurşun mazgal deliştii

Sancılarla yürüdük arşın közlerimizden
Bulutlar şaştı yıldızlarla sırnaşmamıza ki
Gerdan kıran kızlarımız
bir kara defterin son kutsal sözlerinden
filiz uçup doru taylara yelendi

Biz aşka yapraklarımızdan şebnem demet sunduk
Ve biz onu aynadaki hayalden daha çok sevdik

ah sevebildik

Gökhan Seyit Tan

Vefa

Geçmişin vefasını bir anlık
aklından uçuran adam
acaba halhallı düşüncelere ateş küllerini saçabilir mi?

Yahut
Zannında yaşadığı mahfile düşmeyi bilmeyen kişi
Yıldızlardan aldığı ışığa
bir daha algın benlerini kondurabilir mi?

Söyleyeceğimiz yoksa hayata yabancı elle
Ya da bir gün son sözün sürüncemede
olduğunu bildiğimiz yollar gelirse,
Yaşama esrik dalgınlıkla bakar gibi görünmek
yaprakların çiylerini soymaya ne kadar değer olurlar
diyen var mıdır?
bulduğumuz sözlerin sırtık oynayışlarını bilenlere

Gökhan Seyit Tan

Vezer

Büyük düzenbaz vezir
Küçük düzenbaz rezil

Gökhan Seyit Tan

Vicdan

Bazen güneşey doğrultmak gerekirse yontular
vicdan kendini askıya asar
bir kumar masası kağıtların yüksünce
ve sanki bir gün ışılca uyandığında yıldızlar
askısından inmek zorluğa puldur elbet ki
Zaman eski bir hüznün yolmayacaksa eğer

Gökhan Seyit Tan

Yağmur ve İnsan

Yağmur yağar sabaha
İnsan bilenir
bir dal gibi önce
eğilir yerinde duramayarak
Sahnelerin biçimsiz eğlencelerinde

Yağmur yağar öğleye
Çoşar güneşin pervazı
Kızıl bir yas giyitinde
görülmedik bir sahra kalır

Ve yağmur geceye imrenir
bir taş olur perdeler
hüzün askısında gök bulut
Orda umursamazlık
lülelere taş bezek olur

Gökhan Seyit Tan

Yakarışlar

Bana bir gül ver isterdim
Ama güllerin kurumuştu
Ben bohçamı serdiğimde

Bana bir kubbe örsen diyordum
Ama ışıklar küsmüştü
Ağlayan motiflerin şanında

Bana bir bilezik olsan isterdim
Ama sarı sisler üzgündü
İnce bilekler üzümünü kestiğinde

Ve bana bir aşk sun diyordum
Ama sunaklar kurbandı
Yaşamlar kendini borçlu hissettiğinden

Gökhan Seyit Tan

Yalan Düşler

Yalan bize aktarılanlar
Öyle yanması için billur ocaklar
Yaşamayı öğütler ya her yalan
Bir zılgıt yemişçesine

Yalan bize gösterilen burçlar
Sahte gülücükler utanmasın diyerek
Bir ölçüt gerekir
zincirlere kilitlenmiş sözcüklere

Yalan bize tartılan öğünler
Biri daha usul koparsın diye bölüşümüzü
Her zulüm bir nara koparsın
Yüzünü silsin böyle paklığın ilacıyla

Gökhan Seyit Tan

Yalan ve Doğruluk

Dile dolandı doğruluk
Ama hep yalan konuşuldu çünkü yalnızlık

Gökhan Seyit Tan

Yalan ve Gurur

Gururum giremeyeceğim kuytulara süpürdü
rengimin köprü bentlerini,
Yalanı kadıramamam ise korkularımın yüzsüz sancıları oldu,
yıkılmış sarışınlığımın teyellerine

Gökhan Seyit Tan

Yalanı Yaşama

Sevmek,sus olsa gerek
rüyada sevecek
Yalnızlık,beklemek olsa gerek
bir sese değecek
Hürmet, riya olsa gerek
düşmana gülecek
Yalan,yaşamak olsa gerek
ölmemek uğruna yaşiyabilmek

Gökhan Seyit Tan

Yalanlara Kananlar

Bize yansıtılan hayaller
Bir ilkokul hatırasıydı
bilirim

Ne güzeldi resimler
sevince dünya
güzel olur

Masallarda koşturur
elele çocuklar
kırmamacasına da...

Sonra
bir ses gelir
büyür, büyür, yanıltır

Öyle bir dünya
senin içinde
bir rüyaymış der.

Ürkmeden
hem de ne biçim
heybet ile...

Gökhan Seyit Tan

Yalanların Düşünde

Her şey bir yalanın
gizine sığınır,
Orda biz şimşek yalayan
Duvarlara dayanırız.

Gönlümüzde tutuşan izbelerle
Yaşam sığınağına
Bir gök çizer
ah onu da duyumsarız.

Her şey bir yalana
diz çöker,
Kubbelerin görkemine
Bir nefes zorluğundan tutabiliriz

Kalbimize yanaşan hançerlerle
Sandalyeyi çek diyenler
Bir mum gibi erir
biz sade düşünürüz

Gökhan Seyit Tan

Yalnız Adam

Hep yalnız mı gezer?
Bu adam...
Hiç anlaşılmaz.
Susar dipçikli mağaralarda,
Kabul edilmez gözleriyle
Alaylanır halden anlamazlardan

Hiç bıkmaz mı?
Bu adam...
Yalnızlığın hürriyet yokuşlarında.
Bir sürü olmak varken
Uzayan çizgileriyle kalabalıkların,
Utanır, sürer yüzlerini
Pırıltılı caddelerden

Dur durak olmaz mı?
Bu adam...
Sancısı şükür secdesinde.
Sarhoşların gülüşü
Hoş bir ses bırakabilirse eğer,
Umut sönmez karaltılı gecelerden

Neylersin
ağlar, ağlar, ağlar
o adam
Çiğerlerden dökülen lekeler,
İçtenliğin sesi
bir gün günyüzünü ağartıncaya dek
Mevsiminden öte yalnızlığa

Gökhan Seyit Tan

Yalnız Sen

Elden geldiğincen
Bildirmemek isterdim
ruhumdan kalbine inen damlaları
Ve sadece hissedenlere
bir köprü olsundu
benim bu savunuculuğum.

Ki sen...
Bir rüya bulutunda
Kalbimden esen temizliği
sezsen diyordum.
Yalnız sen...
Bir ben'in yanağında ışıldamasıyla

Gökhan Seyit Tan

Yalnızlığa Hüküm Giymek

Yalnızlığı tutamıyorum
kayıyor elimden
Cebimde tesbihim dilleniyor
bir bir kapanıyor doğallığa yüzler

-yalnızlığa hüküm giyiyorum
peki sen gerçek mi yoksa yalan mıydın?
onu ben bilemiyorum-

Gökhan Seyit Tan

Yalnızlığa Serenat

Yalnızlık öyle bir duraktır ki:
Hiç kimse bilemez, nerden
bir başın göğe ineceği günü

Yalnızlık böyle bir serenattır ki:
Bir kapıda ağlamak elzem olur
çörtlenlerden inen çağlayanlara inat

Yalnızlık sanki bir muştuya yol açar ki:
Ah kucaklar selamını döşesin
kaldırımların camdan çizgilerine

Ve yalnızlık dağlanan gönlüne uçar ki:
Hayalinde bir kuş büyütürsün
resmin arkanda, rüyaları önünde dimdiktir.

Gökhan Seyit Tan

Yalnızlığı Düşlemek

Yalnızlık nedir?
sorar mısınız hiç?

Diliniz yangın köz kıvrılır
Ruhunuz zehir taşkın seldir
Bir türlü dönemez ateşiniz
Kıvrılan yüzlerin bağına doğru

Yalnızlık nedir?
düşünür müsünüz?

Isırılırsınız düşlerin alçağından
Fikirlerinizden akan paspas çöptür
Zihinleriniz yakamaz yıldızları
Havlar bir köpek, kolyeniz tasmanızdır

Siz ey!
Yalnızlığı bir anıyla
düşleyebildiniz mi hiç?

Kovuldunuz mu acaba
anamları olmayan
benlerin pencerelerinden,
bulabildiniz mi?
bir gök haykırabildiğiniz.

Siz ey!
hangi anımsamaya ağlayabildiniz.

Gökhan Seyit Tan

Yalnızlığımın Başladığı An

Yalnızlığım
Samimiyetim ve insanlara değer vermemle başladı
sevdiğim de...
Acep senin beni yalnız bırakman
Bundan mıdır, bundan mı?
Onu ben bilemem
Gözbebeğim.

Gökhan Seyit Tan

Yalnızlığımın Durakları

Yalnızlığım bazen
Bir rakı masasının durağı oldu.
Bazende o benim için
Her duyduğunu yılan ören kulaklara sestem doluydu.
Bazı zamanlar ağlardım
İçten gelmeyenlerin alaylarına,
Aynalar sorgularını çizgilere yansıtır
Bilirim;
Yalnız gezenlerin ıslak kaldırımlarında...

Gökhan Seyit Tan

Yalnızlığın Özlemi

Yalnızlık nasıl koşar acaba?
Adımları iz tutmaz gölgedir.
Bir konuşur, hep susarsın
Bir selam hıçkıktır sevdiğinden
Bunu bilemez hırkalı yürekler
Anlamaz, anlayamazlar, gülerler
hiçten öylesine arkadan.

-bizim katımız bir sabahlık gibi
tertemiz bir heyecandır. Ağlamamızda öyledir işte-

Gökhan Seyit Tan

Yalnızlık Cevapları

Salıncaklar koşar samimiyete
Sonra bir adım çalınır: Seyri Yalnızlık

Baykuşlar kumar cömertliğe
Sonra bir çengel atılır: Kanadı Yalnızlık

Çakallar hırsını bilemiş gökkubbeye
Sonra bir zincir düşer: Şütunu Yalnızlık

Ve şakalar gerçeği tütsülemiş
Sonra bir dil yanar: Tutuşu Yalnızlık

Gökhan Seyit Tan

Yalnızlık İçin

Yalnızlık nedir?
bilir misiniz hiç.
Bir köpeğin havlamasını
dinlersiniz sebepsiz,
Hem de ıstıracağını bilerekten.

Gökhan Seyit Tan

Yalnızlık mı?

Yalnızlık mı?
Bilmediklerini bilmek
Tanıdıklarını iskalamak oldu.

Tutarsızlık mı?
Hayatın kendisine
asılan bir ceketin gölgesiydi.

Sancılar mı?
Bir başka alemin
yörüngesinde yüzmenin okyanusuydu.

Kendilik mi?
O, bir savaşın
zırhından akan kan damlalarıydı.

-biz onları gül sanmışlığımızdan iştel-

Gökhan Seyit Tan

Yalnızlık Nedir Bilir misiniz?

Yalnızlık nedir bilir misiniz?

Samimiyeti kaldıramayanların
dudaklarını bir büküm bükmesidir.

Samimiyet nedir anlayabilir misiniz?

İçten bir sevinçle güneşe bir yontu
çıplak dans edebilmektir.

Düş nedir görebilir misiniz?

Neşeli yüreklerin gözbebeğinden
öpebilmenin tutkun cesaretidir.

Ve hayat hangi şarkıyı söyler
dinleyebilir misiniz?

Gülümseyen yüzlerin fikrine oklanıp
bir bel çözümü eğilmenin yazıtıdır.

Gökhan Seyit Tan

Yanılan Fikirlerimiz

Doğruyu sorarsın bana
Ben de düşerim yokuşlardan
Doğru dediğin bir düğüm bağıdır
Her şey bir yalana karıldığında

Gerçeği sayıyorsun rüyalarında
Ben de süzerim bakışlarımı
Gerçek dediğin bir dörü yıkıdır
Her şey bir hayale koştuğunda

Tutarsızlıkla geçer ömrümüz
Keçiören nasıl ötelenmiş bir anıya
Biz kör gözleriz
Yanılan fikirlerimizin kumsallarında

O yanılan fikirlerimiz bizi hapsettiği içinler
Neden ve nasıl dercesi.

Gökhan Seyit Tan

Yanılsama

Yitik bir maviliğe üşürüz
Bu, habersiz iklim bozmalarında,
Yapayalnız düşler kaçamağımızdır
Merdiven altlarının mağara dipleri olduğundan meğer

Yazgılarımızı yaşarız
Bu, bitimsiz sarhoş gecelerde
Islak bir mintan ilığıdır
Bizi kıyısında gezdiren fenerlerimiz.

Yüksekten uçmak neyi anımsatır
Yitik maviliklerin uçuk sevdalarında
Yıldızlar koşum atar
Biz onları yanılsama ile gördüğümüzden

Yanılsamalarımız hayatın kendisiymiş derken
Bir ipsiz kuyu bizi götürürmüş ötelere

Gökhan Seyit Tan

Yanıtsızdır Hayat

Yanıtsızdır
Hayatın terazileri bende

Aynalar görür
çıplak topukların
kar üzerinde kıvrılışını kendinde

Yanıtsızdır
Yaşamın öğütleri içimde

Her çarmıh
bronzuyla yükselir
gök kubbenin sessiz bedenine

Yanıt olamaz
Hayat taraçalardan ağırlı koşan
münzevi bekçilere

Çünkü herkes
kendi şarkısını buğular
gördüğü yüzlerin arzusundan
taşan boğumlarında

Gökhan Seyit Tan

Yalnızlığın Korunağı

Yalnızlık korunaktır
içten geldiğince elbet
Kalabalıklarsa korkudur
yanaşır karabasan gibi bir mühlet

Yalnızlık bir mintana iliktir
açılır şen alımıyla gökyüzü
tan vakti sağanağı
kendinde bulduğu
çeşmelerle ağlar
grubun yaşları dökülene dek

Yalnızlık kementdir bazen
bacalar kendine döner ıssızlıkta
Bazende çeşmelerden bir sırdır
Düşlerin bağcıklarını çözen

O düşler bizi boğmadıysa
yapraklardan döşeli halatlarla eğer

Gökhan Seyit Tan

Yanmışsam, Yanılmışsam

Yanmışsam, yanılmışsam...
Bir sevda topuzunu taç etmişse
altın'dan sedefleri siyah saçlarına
Bir zevk düşer ağlamaklı
Ayaklarım kesilir koşturduğum
buzlu çimenlerden
Gözyaşlarım sessizliğe gömülür,
Cümle anılar zamanını soyar, o an.

Yanmışsam, yanılmışsam...
Bu, tozlu kubbelerin
direksiz sütunlarının dibinde
Seni, yalnız seni, koparttığım fırtınalarla, beklemişsem
geçen mevsimlerin kör kütük sarhoşluklarından

Üşütüp durmuşsam
Boş silüetlerin prangalarında
Ne aradığını bilmeyen nakkaş gönlüm için
Yıkıldığım ömür sahanlıklarından ağrı, tutuşmuşsam
Son noktayı koyduğum günden beridir, diyebilsem
Yakacak odunların kırılan boynundan ısıtıcısı.

-bir yağmurlu ankara gününde
beyaz bir tabela çarşafını serdi gözlerime
üstünde bir yazı keçiören saçıyordu-

Gökhan Seyit Tan

Yaprakların Kuytusunu

Yapraklar ıslanır kuytularda
Bir ben yürür kaldırımları ansızın
Tutar sabahsız sevinçlerden her tasası
Ekinler türemiş bu akşam üstülerde

Sebepsiz iklimler koşar yontulara
Tutarsızdır iğnelerin mum alevleri
Zahmetengiz kınından çekerek zamanın
Gömlekler dayanmış vurduğu çentiklere

Çoraktır anın kıvrımında bu akşam üstüler
Nice zaman arzular sonsuz ümitleri
Ama gece nişandır sabrın teline
Bir kıvılcım yeter bu akşam üstülere

Gökhan Seyit Tan

Yargıçlar

Yargıçlar şakır şarkısını etrafımda her nedense
Zekası kıvılcımlı ezbere kuldur

Gökhan Seyit Tan

Yarınlar

Yarınları bekledik
Yağmurlar her yapraklarını sardığında
ağladık

Yarınları sanırladık
Zaman yem yeşil bir bahçeydi
karalandık

Yarınları düşledik
Sanılarımız bir büyük hapishaneydi
dürüldük

Yarınlar sarhoştu
Biz şarabın öyküsünü yazdık
Sonsuzcadeşelendik

Gökhan Seyit Tan

Yaşam

Yaşam ansızın geliverir
ve gider arsızın
çiseleyen yağmur misali

Yaşam bir ağıttır
korkusuz düşlerden arta
simsar yüzlü
şaklabanlıklar
attığında atkısını

Yaşam bir kıvancı duyumsamak olur
bazen sözsüz zenginlikleri
söyleyebilmek
bazende sözlü resimleri uğurlayabilmektir
uğraş kırbaçlarında

Yaşam bir bozluktur
kim hangi şarkıyı
söyleyebilirse
ve hangi gün unutursa yalnızlıkları

Ve yaşam
sonsuz kıvancın izdüşümüdür
Bir anlık ah bizi incittiğinde
demişken o anlar
bir ömür olduğu vakitler
ne için ve ne ile

Gökhan Seyit Tan

Yaşam ve Korkum

Yaşama dalgınlığımla bakarken
Buydu beni çağırın cesaretim

Bir an için durup geceleri süzdüğümde
Korkum tutmuştu yakalarımından

Gökhan Seyit Tan

Yaşam Yorgunluğu

Toyluğumdan akan nefret
Düşünmeden saçtığım düşlere
Bir umut bağlar mı hiç

Fikrimde yemlenen durgunluğum
Bir fısıltı
çağırır mı hiç yüreğimin
incilerinden dökülen servetime

İçimde yalpalanan şimşek ya
Onlara bir deli gömleği
giydirir mi
Onu ben bilemem

Ah sarı sisli
hazinelerle gezmeme için
sırrımı kalbime gömmem mi gerekir

Düzünelerce taşan
Yaşam yorgunluğundan

Gökhan Seyit Tan

Yaşamak

Yaşamak elzem yarınlara koşmaktır
Bir pencere dikizini açtığı vakitler

Susmaktır ne gereğini bilmeden
hayatın anlamı olsa da

Bir düştür yaşamak
Son kiblede görünen aynaların
dansını söktüğü ana dek

Yaşamak
sonuçsuz imrenişlere aldanmaktır
Merakımızı hangi gün oyalayacağını bilmeden
Günyüzüne umutsuz düşmektir

Gökhan Seyit Tan

Yaşamdır bu

Düşkünlere
ses vermek için,
bir mağaradan kopkoyu bataklığa
süründüğümüz gibiler

Yaşamdır
Çeşmesine bir bozkırda
billur billur söğütler taşıyan

Acizlere
uyumsamak nasıl asar ise
bizi bir palto misali askılara

Yaşamdır bu
serzenişleri kısıkırak tutar
biz duldamıza yanaşırken

ve
hangi imzayı boynumuza dolarız
sebebi nerden ve ne için gelmişse

Yaşam hissistir
sormaz hangi dala özendiğimizi
bilmek umudunu kaybetmese de

Gökhan Seyit Tan

Yaşamanın Anlamı

Yaşamanın gizemli toyluğunda
bize mazgallarıyla düşen en büyük mutluluk,
deliliğin pembe murada göçmüş sırtlarında
durgun bir silüetin kanını emmek
Ve her kasırgada heybetiyle
bir dik başlı kükrek yontu
olmanın esrikliğine düşmeye ulaşmaktır.

Asfaltların kesişen uçları
düşlerini liflerinden ördükçe,
O kavruk yaslarımız ellerimizi titretip
başımızda çevirmeyi masum dileklerimizle
renklerimizden bir bir soymayı bildikçe.

Gökhan Seyit Tan

Yaşamın Askısı

Yaşamın soluğu kesilir
İşıltılı yapraklar ağladığı vakitler
Bir kamuflaj susar ensesinden
Asar göğsünü gümüş askılara

Tutarsızdır günler
Bir mum sisini yaktığı anlar
Tartışır siyaset tuvaleri
Güğümler boş kalmıştır serenatlarında

Yaşamın kuyusu süzülür
Saydam maviler raksettiği düşler
Bir fener küser ateşinden
Asar gömleğini tuzdan saksılara

Zamansız akar günler
Bir mil sisini çektiği dünler
Diller ağlar közünden
Akşam sus durmuştur gerdanlarında

Gökhan Seyit Tan

Yaşamın Cilvesi

Yaşam kırbacını vurur
Zemherinin bağına
Öteler hakikate yalvarır
Ne olur çık diyebilerekten

Hakikat gerçeğe bürünür
Doruklardan dere olup
Karlari tepelere
Yalnız çıkmak isteyenler için var olabilir

Yaşam çeşmelerden taşar
Şırıltılar boyunca
Hakikat hep somurtur
Paltosu asılı askıdan

Ve tüm serüvenler
Bir yabancıdır
Kendi topuğuna dayanır
Tüm güzel kadınlar
İnce bileklerden akan künyeleri bilmeyerekten

Gökhan Seyit Tan

Yaşamın Kılavuzu

Yaşam kılavuz arar
Herkes kendini
nasıl görürse aynada
öyle anlar
karaltı izlerin boğuk ısıklarını

Tutar masum kelekleri
Sancılar ürkütür
her acının kükreyişini

Yaşam tutarsızlık düşürür
bu biçimsiz gölgelere
Susar gerçeğin sesi
Hayal kendini
dev kürsüsüne döşer

Ve düş sessizdir
hep dingini arar
Yaslı fuları
diz bağı düşene dek

O yaslı fularlar
kendini bilmedikleri için

Gökhan Seyit Tan

Yaşamın Kırbacına

Yaşam kırbacını taşır
Bir hırsıza nasıl
görkemli sözler yazdırılırsa
mıntanlar iliklenir
öyle tutarsızdır işte sancılar

Sandıklarda kalır tutanaklar
kılıcı kınındadır sahiciliğin
acı nasıl tadımsızca ağzından kusamazsa
Suskundur böyle içmelerin engini

Yaşam sorgusuzdur
inceden bir dağ sırtından inip
bir yük kalkınca anladığı gibi
her yontunun,

Ve incelik sızar
kendini yağmura bırakan
kumulların sislerinden akan terler
her an ve zaman

Gökhan Seyit Tan

Yaşamın Kıyısı

Düşüncelerim akar
Hayatın izdirabına
Düşer gövdemin alyansları
Hoyrat bir iz sürer

Mintanlarım eteklerime bilenir
gecenin yargısında
Bulurum şenliği
O casus yolculukların
Büründüğü yalnızlığın saf armasında

Yaşam bir mahpustur
anlamları kucaklayana
Askısını asar kar paltoların
çoşan kıvrımıyla

Ve o bir tufandır
şevincini taşıyabilene
İnce bilekler
künyesine sislenir
Tüm cennet selamıyla

Gökhan Seyit Tan

Yaşamın Sarhoşluğu

Yaşamın kuyusunda gezerim
Sancılarım içli
Yaşamın sarhoşluğu adını kor
Bir bilmece kendini soyduğunda

Yaşam mahpusluktur
Nazlı bir kız geçitinde
Suallerimiz sorgulanamaz kiblelidir
Soluksuz geçen koşuşturmalardan

Yaşamın kuyusunda dans ederim
Sancılarım dışta
Yaşam sarhoş dolanır
Bir bilmece kendini sorduğunda

Gökhan Seyit Tan

Yaşamın Sırlarından

Bir sır saklar içimi
üşenen karlar benzeri
bir düş
kumsala yanaşmış
maviliğe kımıldar

Yaşamdır bize
mumlarını eriten
tutsak olduğumuz
zicirlerde,
Ne kadar özgürsek
O denli büzülürüz
güneşin yapraklarında

Bir giz yanaşır doruklarımızdan ağrı
şifreleri gün yüzünün kıvılcıklarında.
yalnızlığın esintisidir
bu yüksüz perdeler
yolsuzluğun süpürgesine tozlanan

Yaşamdır bize
sunulan kurbanlar
her hayat tazedir
hepsinde günün dili
akar çeşmelerden ötelere

bir dünya kurulurken
bir dünya yıkılır ancak
ve ne yazık ki
tutuşan eteklerden ağrıyarak

Gökhan Seyit Tan

Yaşlı İnsanlar

Yaşamadan öldüler...

Dünyalarında bir o kadar
uçurumun dibindeydiler
hissederim.

Düşleriyse yarım pençe
su altındaydı da...

Hele birde kadınları
Bilmediler
evrende gezen sistemleri

ama samanyolunu
tam on ikiden vuranlarda onlardı.

Kalbim parçalandığında
anladım

o, mintan iliği hınçları.

Gökhan Seyit Tan

Yazdıklarım

Yapraklarım sessizliğimi düşünür
Yazdıklarım çaresizliğimi konuşur

Gökhan Seyit Tan

Yenilen Savaşçılar

Anımsarım o günü
Serseri bir mayın güneşi gibiydi içtikleri su
Bir muştı döşendi ekinlerinin tuzuna
Yıldızlar yalpaladı
Kara dutlar sabahı yerken
Yıkıldılar

Düşünürüm o günleri
Kaybedilmiş siperlerin göğsü kırbaçtı
Süvariler akınlarda yürüyerekten
Bir hançer sapladı zırhlarına
Gece uyumuştı onlar ellerinde baltalar
Görmediler

Gökhan Seyit Tan

Yenilen Savaşçılar 2

Şifrelenmişti gözümüzde yaşam
Neden ruhumuz söndü
Ötelere kanacakken
Yalnızlığın kuşları.

Saftık...
ak bir güvercine dayanan,
Bir masa başında
Soyulan kitaplarımız
Biz seni avutan yalanlardık dedi.

Şifrelerimiz çözüldü bir düzine
Meçhuldü anıtlarımız
Adımız bir mintana kan
nice yenilen savaşçılar bizimle geldi.

-korkakların tek silahı
kurnazlıklarıyla bizi korkutmak oldu.
kazandılar-

Gökhan Seyit Tan

Yenilgim

Yaşamın acısı düştü bilinmezliğe
Yenilgimde soludum çevremdeki gökkuşağı ırmağını

Gökhan Seyit Tan

Yenilgim Ah Yenilgim

Yenilgim
Ah yenilgim
beni kovmamacasına yürüten
bir sırtlan parçasına,

Yenilgim
Ah Yenilgim
koptuğum fırtınada
bir gece susuz bekleyişim

Yenilgim
Ah yenilgim
Yüzlerin acımsı tadını görmenin
ah hüzün yükleri

Yenilgim
Ah yenilgim
o son bir çare
bir gün duvara yaslanamayışımın
ardından düşülen
hüzün mekteplerim

Gökhan Seyit Tan

Yenilgimiz

Duyumsama ile biten gün
Yorganlarımın ıslaklığına
hüzünlenir mi hiç?

Anlayabilir mi
o mağaralarda öten kuşlar
yüreciğimin leziz yurtlarını.

Ah!
hangimiz bir karanlık kuytadayız
yensiz gezen kalabalıklardan

Sorular mı?
toprağın sesini başaklar öğütülünce

Yenilgimiz çorak bir hapistir
Onların dudaklarında okunan

Gökhan Seyit Tan

Yerine Yası

1

Kendi kumlarını taşıdığıın vakit damarlarına
ve vicdanını ellerinde ıslak yorgan bilincine sardığıın
o anlar
savurursun güllerini
toprağıın gün sermemiş çayırlarının mintanında
yeşeren bohçasına

2

Ah fazlasıyla bir sununun görkemli merhameti
yerine koymanın anlamsız zaman sarnıcı bayağıısıyla.
Yüklediğimiz yüklerin çıban sızısının ağır ağır yolunduğunu bildikçe
günlerim hafızasını yitirir
Yaslarım saflığını

Ve bir gün en güzel aylaları
tel tel siyah buklelerine ördüğüün kişi
Seni yangınını çakmış düşmanı tanır
dantelli gömleklerinin parlak maviliğinde

Sen sırrın mektubunu yenine gömmedikçe
Ve bilmedikçe sırların geçitini ancak
suskunlara sunduğunu o coşkun bilgelerin

3

Acı acımayla gelir
İşıldayanlarda görmedim der geçer kanatlarından
Ve bu yolda bir sen kalmışsan el sallayarak ışıklara
gülüşlerin sarkıntısı bir gün elbet geleceğı
çağırarak çağıracaktır ama
bulursan o zamanın tarih düşülmemiş takvimini
İşte yakalarsın o günler kelebeklerin şarkısını

Gökhan Seyit Tan

Yeryüzü Sahnesi

Yanmışsam, yanılmışsam
Bir zifir gözden süzülen yaşmaklara

Yitmiş ve yakmışsam
fenerlerimi bir seher vakti

Sen
Ey sen
Unut bildiklerini

Biliyorum ben
bir topuk izinden değersiz

Biliyorum
Hayallerimiz çakışmaz bir eksendir

Doğrusu yanmışım
saflığından dökülen yıldızlara da

Yanılmışım
yoksa ben mi safmışım

Bu kömürden belirsiz
yeryüzü sahnesinde

Gökhan Seyit Tan

Yetersiz Bulutlar

Yetersizliğini yaşar bulutlar
Bir sel yangını düşüremez bozkıra
Islak yaşmaklar ağlar
Kızıl düş gece pervazlarında

Yitirilmişir anılar
Hangi güne sürgün edileceği bilinemez
Acı taşar su rengine saydam
Mavilik yanısamadır tuzsuz baharlara

Nasıl şaşırttıkça
İyiler ateşe bir yontu keser
Kötüler geceye bir yorgan döşerse
Amaçlar hatayı kabul etmez
Son pranga ellerden döküldüğü vakitler

Yetmez bulutlara
bir karaltının mum alevleri
Pervaneler kendini mahkum kılar
Güzelliğin soluğunda
Nasılsa kendini dürmediyse insan
Öyledir tuhaf yangınlar ağladığında

Gökhan Seyit Tan

Yıkıldım

Yıkıldım
gülen yüzlerin
servetinde dolanan yaş ile

Bir avuç açtım
tan yerinin tenlerinden kızıla
ve sarıydı buğday taneleri
eleğinden geçtiğinde anladım

Ezildim
Zafer sarhoşluğuyla geceden
Bir okşayış selâmı
kapımı çalmıştı
ben perdelerde hayalken

Bir düşün gördüm
rüzgarların sabah bültenlerinde
Ezası gecikmedi
Tam anında vurduklarında

Gökhan Seyit Tan

Yıkılmak

Yıkılmak nedir bilirmisiniz hiç?
Daha demin bir maşayı
yüreciğinde sakladığın sesin
cevherinden bir kurşun çıkması
Gönlü değer, yarar, yaralar

Ah!
kirlerin demet filiz önünde durması
size neyi anımsatır
ve hiç ağladınız mı buna
Şey...dorukların perileri işte

Ey!
Bize alay edenler...
duydunuz mu daha?
bir ruhun nasıl titrediğini
her yüz görmesinde
uçuşan kıvılcımları boyunlayarak

Peki ya
mutluluğu tadabildiniz mi?
oynayacağı yeri bilen iyiler
Evet öyle...
Mutluluk ve iyilik.

Gökhan Seyit Tan

Yıllanmış Aşk

Yıllar tozunu aldı benden
Aşkım silindi derken gökyüzünde parladı bir sivilce

Gökhan Seyit Tan

Yiğitlerin Baş Ağrısı

Özlemler alır soyağacını
üşür elbiseler
Dansın kıvrımları çarpışır
yüreğin çatalı
kendini üşütürken

Hasret içtendir
namlular alırken bilekleri
halhallar süpürür
delikanlıların hayalini
dolunay kırbacını
ıslak ütüler
Sevda boyunduruğunu yaktığından

Pehlivanlar çarpışır
nam için
insan nasıl mutluluğu
ondan bilirse
herkes düşer
göğsünden aşağısına
Neylersin güç istemek
her yiğidin baş ağrısıdır
bunca zaman

Gökhan Seyit Tan

Yine Yalnızlık ve Aşk Üzerine

Yalnızlık bir sırdır
düğümü açılmamasına kapanan

Sevda bir uçuştur
Perdesini budalalığa üfüren

Susmak bir korunaktır
Kir bültenleri sarılmış dünyadan

Ve aşk bir umuttur
Düşleri sonsuz bir durağın dibinde üşürcesine

Gökhan Seyit Tan

Yitik Kalpler

Düşünce gözlerim
düşünce seslenir yarına
Bir aşk filizi kuşatır bağları
Sarmaşık olmuş üzümsüz pekmezlerim
Düşünce gözlerim
düşünce seslenir yarına

Hani o ölüme koştuğun
umudun yolculuğu
Nerde şimdi ki sevgilerde poyraz ışığın
Korku çekemez umudu
Umut düşmüştür
Sen yarına koşmayınca

Düşünce gözlerim
düşünce seslenir yarına
Doymak bilmez aşk çılgılığı
Bir yitik kalbe bürünür
Sen olmadığın hayaller dercesine

Gökhan Seyit Tan

Yitirdiğimiz Vicdanımıza Bir Ağıt

Başını yerlere sürerek yaşamak
Vicdanın içinde bir acımasızlık koklar,
Hiç bir renk görmeden.
Ve bir kuş dallara nasıl sığınırsa
Yenilgi o biçim yerleri kuşanır
ki soyar asfaltların siyah perdelerini

Başı eğik yürümek
Habersizce avlanmaktır
Güvercinlerin bilmeden sığındıkları pencerelerde
kalorifer peteklerine süründükleri gibi körcesine.
Ve kendi kuyularını kazmaları
nasıl olur ki onlara,
yaşamın sorgusu
sırılsıklam günlerini serdiğinde.

Gökhan Seyit Tan

Yitirdim Ah Aşklarımı

Yitirdim ah aşklarımı
Dünden toz ne kopmuşsa semadan
Vazgeçtim artık
Bir tüy okşayışı
Yaşamın sularını oysa da sert oylum taşlar

Aşk bir hayalin bulutuymuş bende
kara kaplı gökyüzüne yazılan
Aşk düşlerin pençesinde gezenmiş
Her sabah bir ufuk sazını çalınca

Bir kadın soluğu ne kadar yabancı
Bende kalan resimlerin ağlayan seherinde
Bir utancın inci üzümü
Her an gönlümün perdesinin bağ bozumu olsa da

Yitirdim ah tüm benliğimi
Çamurlarım bir oyun çözdüğünde
Yanmış ceketlerimle
Işıl uyanan kadın buğularından

Gökhan Seyit Tan

Yitirilmiş Günler

Ben bulamam yalnızlıklardan öte gerçeklikleri
Yitirilmiş günler unuttur sabahların parlak ıssızlıklarını

Gökhan Seyit Tan

Yitirilmiş Sevdalar

Güneş,
poyrazı avuçlamıştı
karanfiller üşümüş,
uzanıyordu ışıklara.
Sonra bir çizgi göründü uzaktan
sen yoktun.

Ay tutulmuştu
baharın aleviyle,
susuyordu benekleri ağlamışlığından
Bir düş camlarına haykırdı
sen yoktun.

Bulut küsmüştü
sarı bozkırların
demet, külçe ağırlığından,
Dudaklar kınaların
üstüne taç koyuyordu.
Sen vardın...
Ben yoktum.

Gökhan Seyit Tan

Yokluğunda

Yitik bir yazgıyız burada
Çünkü yoksun
eldivenlerimizin terli çizgilerinde

Seni bilmem ama sevdiğim
Biz sancılı
bir fırtınadan artayız.
Bavullarımız su serpilmiş coğrafyada

Yılgın bir dehşetiz buralarda
Çünkü yüzlerin okunmuyor
Her sabah geçtiğim kaldırımlardan

Bahar uyanmış bu durakta da
Sensizlik bir pencereye sığmaz
Sığamaz durmuş,
Sırılsıklam ağlarmışım gölgelerin silüetlerinde

Gökhan Seyit Tan

Yoksulluk

Yoksulluktur
Namus kırbacı önünde ilikli
kirleri ellerin divanına sorgusuz
körpe kalır yaralı çocuklar

Yoksulluktur bir ürpertiye yol
Aşkı soramaz bir avuç tozları
Yontusu taşar kimler var ki o pencerede
bir sirk yokuşu tutar
gazellerden aldığı hükmünü

Yoksulluktur bir gömleğe saz
Dumanı lekeli tüter ayazlar
Korku öteden arkadaşı kol gezen
Ölüm bir zehir gibi pençesinde
Bir yolculuk duvarında aşkıdır

Gökhan Seyit Tan

Yoktun

Eski günler bir düğümdü
Sen yakmıştın altın kutu kapımı
Yanan eşikten çıktığımda dışarı
Bir büyüdü duyumsadığım

Sen miydin o zamana dik duran
Neşeli göğsümün pervanesi
Sonsuzluk çekti gönlümü bir an
Sonra baktım bir kenara sen yoktun

Gökhan Seyit Tan

Yokuşlar

Sözcüklerimiz uğraksız varetmez mi bizi
Ve hep aynı tenlerin yarattığı o kıvrımlı yaramazlıklar
Anlıyabilen bir yontudur hıçkırığın duyumsaması
Bilemediğimiz gülücüklerimizle yeşil balkonlarımızı sarıya üfleyen

Bazen güler buket buket aylalar
Anlarsın ama söz açkılara parıldar
Anlarsın onun eteği bir kantin köşesine iğneli
Çiy damlaları bizi süzgülere erittiği zaman

Yokuşlar hep aynı ışığı bekler, iner
Seni kazanacakken cesaretim ah vuruşmamaktı gözlerinle desem
Camlar tabelaları mor hevesle yansıtır da
Acısı gün içinde bir ben ıslak simlerini iğer

Gökhan Seyit Tan

Yorgunluğum

Yorgunluğum
duraksız yarınlara gebedir
bu söylenemez şarkılarda

Kiblesiz şaşarım
hangi gece neyi söyleyecekse
tutarım bağrımın sürgününü
bilenen naçar izlere nispet ederek

Zamandır tazelenmiş
közleri yakan yüreğimize
Sorgusuz kıvrır mesellerin ağzından
Zamandır an'a yavaşan
ekinlerin dürüldüğü akşam kızılığında

Derinliği bulan bir umut sorar
Yavanlığın seranatını bilen
nedense susuz bir gülüştür
neye umursadığını bilmeden

Yorgunluğum
duraksız yarınları çağırır
bir hançer gibi kopan
fısıltılarda
Bir hançer gibi
kibrin mintanına koşan

Gökhan Seyit Tan

Yorgunluğun Zamanı

Yorgunluğum
duraksız yarınlara gebedir
bu söylenemez şarkılarda

Kiblesiz şaşarım
hangi gece neyi söyleyecekse
tutarım bağrımın sürgününü
bilenen naçar izlere nispet ederek

Zamandır tazelenmiş
közleri yakan yüreğimize
Sorgusuz kıvrandır mesellerin ağzından
Zamandır an'a yanaşan
ekinlerin dürüldüğü akşam kızılığında

Derinliği bulan bir umut sorar
Yavanlığın seranatını
nedense susuz bir gülüştür
neye umursadığını bilmeden

Yorgunluğum
duraksız yarınları çağırır
bir hançer gibi kopan fısıltılarda
kibrin mintanına koşan
Işıl minarelerin ardısına

Gökhan Seyit Tan

Yorum

Yorumlardır bilgiyi yanıltan
Algılardır yorumları gerçeğinden koparan

Gökhan Seyit Tan

Yüregimin Neşesi

Yüregimin sesini gömdüm sesine
Yüregin dalgalandı küstü yüzüme

Gökhan Seyit Tan

Yüregimin Sesi

Yüregimin sesine ses veremeyeceğini anladığımda
Yüregimin sesi ses veremez sana ve tam tersini söyler türküsüne

Gökhan Seyit Tan

Yüzünden Okunan Çizgiler

Yüzünden ne okurum
Bir bilsen...
Boğuk bir camın kıvılcımı
Sahiciliğini kaptırmış
bir buğuya
Güzelliğın içten yangın seli sanki

Yüzünden ne okurum
Bir bilsen...
Kaldırılmış kitapların
çözülemez büyüsünde
Şahne almış o afetin gülüşü
Yalpalanır bir mum alevinin ışığından

Yüzünden ne okurum
Bir bilsen...
İçten, pazarlıksız bir kızın
ifadesiz astarı
Sonsuz bir maviliğe gülümser

Belirsiz bir hüznün
Halelerinden sisler yanar gibi

Gökhan Seyit Tan

Yüzünün Sivri Oklu Esrarı

Yüzün esrarını koruyor
Parlak bir mum kendini soyuyor
Gece bir sis nefesini tutmuş
Çağırıyor bir ay doğar türküsünü

Yüzün perdelenmiş şalların gövenciyle
Kırpiklerinde bir ok sivrilmiş
Aman ben olmayayım can mabedim
Kaldıramam senin yivli namlularını

Yüzün bir avuç su serpmiş
Sabahtan uyanmış eteklerin ütülüymüş
Şehirlerim donakalmış bileklerinden
Seni görmeyeyim yoksa ben yıkılırım

Gökhan Seyit Tan

Zafer

Bir zafere yaklaşıldığında ne müjdeler gelir
Bir zafer doğruluğa işte o zaman bir yalnızlık soyar

Gökhan Seyit Tan

Zafer ığlığı

Duygularım en alçağına yanaşır
Duygularım duygularıma imrenir
Hüzünsüz geçen günlerim soysuzdur
Direksiz düşen anılarım kiblesiz

Duygularım soyar beni bağcıklarımın dan
Hesapsız yarınlara üzüntü düşürür
Zafer, sonsuz rüyalarımızı kaplasa da
O, hep bir düşün yoncasıdır
Toprağın altına gireceğimiz güne dek

Gökhan Seyit Tan

Zaferin Şanı

Zafer şanın tacıdır
İmrenilen zamanın yoncasında biter
İçindeki rüzgarlar ya
O,tuhaf övgüler yergisinin adıdır

Zafer cümlelerin dilidir
Şırıltılar gökyüzünü aydınlatır
Tutuşan mumların servi boyunda
Yazgıların narin yalpaları gibi

Zafere boyun büker.
İşıltılı göğüslerin zırlı yargıçları
Nasıl bir güzele kuytularda ağlarsa
Öyledir dünyanın mintanına kurulan
Hiç iliklenmek bilmez kumsalları

O, kumsallar güneşi
heykel kurabilir mi değerine
diyebilen dillerden arta ne varsa

Gökhan Seyit Tan

Zaman Dökümü

Her şey geçmişimizden sorulur
ve zaman tozpembedir anın süpürgesi
ışllara yansırken

Nerede bizi saran duldalarımız
Onlar bir melek ziyareti koştuğunda
Zemherimiz ne telaştır

Sonra bir yas çöker zamandan
Ah nasıl o eski günlerimiz
Biz ona bir şimşek gülerken
Günler bizi sayıyormuş habersiz

Gökhan Seyit Tan

Zaman ve Birikenler

Zaman tozunu aldı
biz yaşlandık
Yalan rüyalarımızı sardı
bir ağ gibi meydanda

Zaman kınından çıktı
biz kır bir at salındık
Kaygan bir zemin
Ayaklarımızı ıslatmaz oldu

Zaman bir meyveydi
biz tadımızı yitirdik
Vicdanımız sarardı
Yapraklarımız bozkıra sülündü

Zaman tuzunu kattı
biz çorbamıza acıydık
Uyandık tomurcuğumuzdan
Gözlerimiz yaşarmaz oldu

Ve korkularımız şırıl burçaktı
biz onları silemezdik
İşıldayan aynalardan
gördüğümüz renklerin tonlarından

Gökhan Seyit Tan

Zamanı Öteleyen Sevgili

Evet
şimdi dünyalarımız
sızıdan bir yağmur serdi sevgili
Bir mum alevi gibi eridik
Sonra saydam bir gövdeye eğildik
Bir şamdan kuruldu göğsümüze
Biz seninle bir hayale tutunurken
Uyanıklığımızda yüzümüz pespembeydi
Anladık uyuşmaz bir uçurumun kayalıklarındaydık

Ve git sevgili
Hemen yanibaşımızdayken
umursamazlığın alsın
rüzgarlarda rakeden gül sepetlerini
sen hep gülüşlerini tak
o eşsiz çukurlarına

Dahası
bizi unut
alay edercesine azarladığın
başı eğik yas giyitli
o adamı
ki;
mutlu olasın
ki;
kıymetini bilenlere olasın

Evet sevgili
dünya bir kurşun izi gibi hızlı akar
Bir zerre düşer toprağa
fidan ancak yılları süzdüğünde dallanır.
Bizse burada yıllara koşup
yakacağız yüreciğimizi

Git sevgili
Sen tartamazsın kulelerin
arşında gezen baykuşları
ama görürsün
kendindeki güzelliği
ve bir gün anlarsın
dönemezsin
çünkü herşeye bir zaman gerekir
ki;

zamanı öteleme sevgili

Gökhan Seyit Tan

Zamanın Dökümü

Ah başarısızlığım
Benim devşiren şımarıklığımın gizi

Ah yenilgim
Benim dikenli bedenimde gül açan
O soytarı ay ışıklarım

Ah şımarıklığım
Benim uçarı zihnimi ıslatan
o tuzsuz çamaşırlarım

Ve
Ah yapraklarından dökemediğim zamanım
Sorgusuz kiblelerimi şaşırtan
benim yoz düşkünlüğüm

Gökhan Seyit Tan

Zamanın Kırbaacı

Zamanın kırbaacı
vurur en sevecen gözyaşlarıyla
Bir tutam
mazgalını sulatır irin demetlerinde

Zamanın yokluğu
sancısını tutar
kümbetlerin tartısız güherçilesiyle
yani kopar
bedeninden
bir gümeçlik yas giyitleri adını koyduğunda

Zamanın susluğu
en içten sevecenliğini taşır
bu göğeren güç sarhoşluğunda
Bir vurur
ve emek sarfeder
sonsuz izbeliklerin çağrışımında

Her neyse ve nasıl yaşadıysa

Gökhan Seyit Tan

Zamanın Kıvılcımı

Çaresiz bakarım zamana
İmrenilecek sırlar
Yan düşer sehpalardan

Dağın yüceliği şaşırtır
hiç görmemişleri
İnsan ne bilirse
onu sanır
bir küheylan borazanı

Tarih yazgıdır
bir ekmek kapışmasına yürüyen
Tutarcasına arsız
Büyülenmişçesine yoksun

Çaresiz yalpalar
anın süregiden sırları
susmamacasına karamsar
durur sürgün yemişçesine

Gökhan Seyit Tan